

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
Reformatiebeweging

ZONSONDERGANGEN			
1	vrijdag	3 januari	• 16.41 uur
	Sabbat	4 januari	• 16.42 uur
2	vrijdag	10 januari	• 16.50 uur
	Sabbat	11 januari	• 16.51 uur
3	vrijdag	17 januari	• 17.00 uur
	Sabbat	18 januari	• 17.02 uur
4	vrijdag	24 januari	• 17.12 uur
	Sabbat	25 januari	• 17.14 uur
5	vrijdag	31 januari	• 17.25 uur
	Sabbat	1 februari	• 17.27 uur
6	vrijdag	7 februari	• 17.38 uur
	Sabbat	8 februari	• 17.40 uur
7	vrijdag	14 februari	• 17.51 uur
	Sabbat	15 februari	• 17.53 uur
8	vrijdag	21 februari	• 18.04 uur
	Sabbat	22 februari	• 18.06 uur
9	vrijdag	28 februari	• 18.17 uur
	Sabbat	29 februari	• 18.19 uur
10	vrijdag	6 maart	• 18.29 uur
	Sabbat	7 maart	• 18.31 uur
11	vrijdag	13 maart	• 18.42 uur
	Sabbat	14 maart	• 18.43 uur
12	vrijdag	20 maart	• 18.54 uur
	Sabbat	21 maart	• 18.56 uur
13	vrijdag	27 maart	• 19.06 uur
	Sabbat	28 maart	• 19.08 uur

Tijden berekend voor midden Nederland
(52°00' noorderbreedte en 5°00' oosterlengte)

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
International Missionary Society
Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
Tel. 0313-416 222 e: Rehoboth@ZDareformatie.org i: www.zdareformatie.org

SABBATSCHOOLLESSEN

Eerste kwartaal 2020

Strijd en overwinning
- deel 1 -

Voorwoord

“En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.” Genesis 3:15.

Dit vonnis werd uitgesproken over de slang nadat hij de eerste vrouw misleid had, die zijn tussenpersoon werd om haar echtgenoot in de val te lokken. De mens gaf zich over aan de boze, maar de Heer liet hem niet onder de heerschappij van de vijand. De goddelijke reactie op de zondeval maakte het voor de mens mogelijk om het kwaad te overwinnen, met ‘vijandschap’ en strijd als onderdeel van het proces. Het ‘zaad’ van de vrouw zou de strijd aangaan en de overwinning behalen. Hij zou de mens bevrijden van de macht van de tegenstander en hem beletten zijn vernietigingswerk voort te zetten.

Nadat de zonde was binnengekomen, werden Gods mensen niet alleen geconfronteerd met vijandschap, strijd en lijden, maar ook met zegen, goddelijke interventie, vooruitgang en overwinning. Abel verloor zijn leven in de strijd tegen de zonde, maar hij vertrouwde op God en zocht gemeenschap met Hem. Zijn onschuldig bloed wees naar dat van de Verlosser. Henoeh vocht tegen het kwaad en behaalde de overwinning; hij “wandelde met God ... driehonderd jaar” en “God nam hem weg.” Temidden van bijna universele zonde en geweld was Noach een “prediker van gerechtigheid” (2 Petrus 2:5) en ging hij met zijn gezin veilig door de wereldwijde vloed.

Hoewel vijandschap en strijd, pijn en dood overal in deze wereldgeschiedenis hebben bestaan, zijn er ook rijke ervaringen geweest met wonderbaarlijke bescherming, vooruitgang en verlossing – overwinningen met God. Een belangrijk voorbeeld was de geestelijke strijd met de Egyptische farao hetgeen resulteerde in de uittocht, een symbool van de grootste van alle overwinningen – verlossing van zonde door Jezus Christus. De hevigste conflicten waren zeker die waar Jezus doorheen ging. Hij moedigt iedereen aan: “Ik [heb] overwonnen.” “Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.”

“Deze profetie van vijandschap tussen satan en Christus,” schreef zuster Ellen G. White, “is verreikend. Het is een afbakening van een onvermoeide strijd tussen Christus en Zijn volgelingen, satan en zijn engelen, en gevallen mensen verenigd in een wanhopig gezelschap om tot het einde van de tijd de volgelingen van Christus af te keuren, te kneuzen, te verwonden en uit te roeien. Deze controverse tussen satan en Christus

werd hier in deze wereld voortgezet. Satan kwelde voortdurend de Zoon van God en creëerde vooroordelen in de hoofden van mensen. Niet alleen werden de leerstellingen en onderwijzingen van Christus verdraaid, verkeerd geïnterpreteerd en ontworsteld aan hun ware betekenis, maar leugens volgden Hem overal. De verkeerde voorstellingen die de overpriesters, Farizeëen en Sadduceëen in de oren van het volk goten, deden een beroep op de ergste hartstochten van overspeligen, hoereerders en de oneerlijken, hetgeen een brandend vooroordeel opwekte, die het voor Hem bijna onmogelijk maakte om zelfs drie en een half jaar op aarde te leven, nadat Zijn openbare bediening begon.” –*Christ Triumphant*, blz. 29.

In de daaropvolgende eeuwen werd het volk van de Heer geconfronteerd met toenemende tegenstand, waaronder vervolging onder het heidense Rome. Maar het Romeinse rijk viel, en Gods werk en Zijn aanhangers zegevierden. Daarna volgde de lange periode van de middeleeuwen, met een voortdurende strijd tussen de krachten van goed en kwaad. Naar schatting vijftig miljoen martelaren stierven in de handen van hun vervolgers, maar de waarheid zegevierde.

Aan het begin van de vorige eeuw, terwijl de Eerste Wereldoorlog verwoesting, ellende, bloedvergieten en de dood over de wereld veroorzaakte en koningen en koninkrijken vielen, handhaafden trouwe gelovigen de zuiverheid van het geloof, en gaven getuigenis van wat leidt tot het eeuwige leven. Niet lang daarna ontstonden het communisme, het nazisme, kwam de Tweede Wereldoorlog, en meer martelaren getuigden van de waarheid en de hoop die niet door slechte regeringen en goddeloze mannen vernietigd kunnen worden.

Zoals voorspeld, verwachten gelovigen nu dat de laatste beproevingen spoedig zullen komen in de grote strijd van het geloof.

“En de draak werd boos op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben.” Openbaring 12:17.

“In elk tijdperk heeft de ware gemeente van God deelgenomen aan besliste oorlogvoering tegen satanische vertegenwoordigers. Tot het einde van het conflict, zal de strijd doorgaan tussen slechte engelen en slechte mensen aan de ene kant, en heilige engelen en ware gelovigen aan de andere kant.” –*Christ Triumphant*, blz. 28.

“Nu is de gemeente nog een strijdende kerk, nu worden wij geconfronteerd met een wereld in nachtelijke duisternis, die zich vrijwel geheel aan afgoderij heeft overgegeven. Maar de dag zal komen, dat de strijd gestreden en de overwinning behaald is.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 620.

Zijn we voorbereid op de komende conflicten? Wat doen we nu als we het hoofd bieden aan beproevingen? Gaan wij met het oog op wat ons te wachten staat vooruit in standvastigheid en trouw? Hoe sterk is onze toewijding aan de God die wij dienen?

Dat iedere gedachte een grote bemoediging en geestelijke hulp mag zijn voor iedere student bij het studeren van deze lessen, die laten zien hoe trouwe mensen in de tijd van de Bijbel geconfronteerd werden met tegenstand en vijandigheid en hoe Hij hen overwinning en triomf gaf. De belofte is: “Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof.” 1 Johannes 5:4.

*–De broeders van de Generale Conferentie
Onderzoeksinstituut van Predikanten*

Sabbatschoollessen

Eerste kwartaal 2020

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
1. Herhaaldelijk getoetst	5
2. Een nacht van angst	11
3. Verleid en zegevierend	18
4. Onenigheid onder leiders.....	25
5. Afgoderij verwijderen	31
6. God zal redden door weinigen	37
7. Onverwacht gevaar	43
8. De koning uitdagen.....	50
9. Een verachte profeet.....	57
Zendingsbericht van Uruguay	63
10. Het gevolg van ongehoorzaamheid	65
11. Onmogelijke omstandigheden.....	72
12. De bevrijding van Jeruzalem uit de belegering	79
13. Waarschuwing voor Hizkia van Jesaja	86

-
- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
 - **Auteur van dit kwartaal:**
Br. Antonino Di Franca
 - **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
 - **Afbeelding voorkant:**
<https://unsplash.com/search/photos/mountaintop>
 - **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging,
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 (op werkdagen van 08.30u. tot 12.30u.)
 - **Abonnementen:** Jaarlijks wordt in het najaar een bestelformulier uitgegeven, waarop u kunt aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat op dat formulier vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, welke u automatisch krijgt toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u overigens aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
 - **Digitale sabbatschoollessen:** In het Nederlands gratis beschikbaar via de website: www.zdareformatie.org. Lessen in het Engels zijn te vinden op de officiële website van de Generale Conferentie: <http://sda1844.org/publishing/>. De Spaanse versie is hier te vinden: <http://asd1844.org/publicaciones/>.
 - **Gebruikte Bijbelvertaling:** Om de leesbaarheid bij de studie van de Sabbatschoollessen te vergroten, maken wij bij de versie met Bijbelteksten gebruik van de *Herziene* Statenvertaling. Ons eigen uitgangspunt en advies blijft echter om bij Bijbelstudies te allen tijde de Statenvertaling er naast te houden, omdat de oorspronkelijke Statenvertaling onze leidraad blijft bij het verdedigen van onze geloofsprincipes.
-

**De extra sabbatschool collecte is bestemd voor
de Generale Conferentie Gezondheidsafdeling**

Dat God u mag zegenen en uw gulle gave mag vermenigvuldigen!

1^e Les

Sabbat 4 januari 2020

Sabbatbegin 16.41^{u.} ↔ 16.42^{u.}

Herhaaldelijk getoetst

“God heeft een toets voor ons, en als we aan de norm voldoen, zullen we een bijzonder volk zijn. [...] We dienen niet onze eigen wil en oordeel te volgen en onszelf te vleien dat God ons tegemoet komt op onze voorwaarden.... Dat wat voor u onbelangrijk lijkt, kan van het grootste belang zijn in Gods speciale plannen voor het behoud van uw leven of de redding van uw ziel. God toetst ons geloof door ons een deel te geven om te handelen in verband met Zijn tussenkomst namens ons. Aan degenen die aan de voorwaarden voldoen, zal Zijn belofte worden vervuld....” –*In Heavenly Places*, blz. 150.

ZONDAG

De belangrijkste karaktereigenschap

1. **Wat verlangt de Heer van Zijn trouwe dienstknecht Abraham en zijn zoon – de zoon van de belofte? Wat maakte het voor hen mogelijk om in deze toets zo een grote geestelijke kracht te onthullen? Genesis 22:1, 2, 10-12.**

Genesis 22:1, 2, 10-12 *En het gebeurde na deze dingen dat God Abraham op de proef stelde. Hij zei tegen hem: Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik. Hij zei: Neem toch uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izak, ga naar het land Moria, en offer hem daar als brandoffer op een van de bergen die Ik u noemen zal. [...] Toen strekte Abraham zijn hand uit en nam het mes om zijn zoon te slachten. Maar de Engel van de HEERE riep tot hem vanuit de hemel en zei: Abraham, Abraham! Hij zei: Zie, hier ben ik. Toen zei Hij: Steek uw hand niet uit naar de jongen en doe hem niets, want nu weet Ik dat u godvrezend bent en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt.*

“Voor Abraham kon geen geestelijke kwelling gelijk staan met wat hij moest doorstaan door het gehoorzamen van het goddelijke bevel om zijn zoon te offeren. [...]

Met een brekend hart en sidderende hand, neemt hij het vuur, terwijl Izak vraagt: ‘Vader, hier is het vuur en het hout, maar waar is het offer?’ (Genesis 22:7) Maar, o smart, dat kan Abraham hem nu niet zeggen!

Vader en zoon bouwen het altaar, en nu komt het verschrikkelijke ogenblik voor Abraham om Izak te vertellen wat zijn ziel gepijnigd heeft de hele lange reis, dat Izak zelf het offer is. [...] De zoon onderwerpt zich aan het offer omdat hij gelooft in de onkreukbaarheid van zijn vader. Maar wanneer alles klaar is, wanneer het geloof van de vader en de onderwerping van de zoon ten volle zijn beproefd, houdt de engel Gods de opgeheven hand van Abraham tegen, die gereed is om zijn zoon te doden, en vertelt hem dat het genoeg is. ‘Nu weet Ik, dat gij God vreemde zijt, en uw zoon, uw enige, van Mij niet hebt onthouden.’ Genesis 22:12.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 364, 363.

MAANDAG

- 2. Wat was – hoewel God op wonderbaarlijke wijze Rebekka had voorzien als Izaäks vrouw – een teleurstelling voor het paar? Wat zei God tegen haar, nadat Izaäk voor kinderen had gebeden en zij zwanger was geworden? Genesis 25:21, 23.**

Genesis 25:21, 23 *Izak bad vurig tot de HEERE in het bijzijn van zijn vrouw, want zij was onvruchtbaar. En de HEERE liet Zich door hem verbidden, zodat Rebekka, zijn vrouw, zwanger werd. [...] De HEERE zei toen tegen haar: Er zijn twee volken in uw schoot, en twee naties zullen zich uit uw lichaam vaneenscheiden. Het ene volk zal sterker zijn dan het andere en de meerdere zal de mindere dienen.*

“De allesomvattende bewoording van dit verbond was bekend aan Abrahams kinderen en kleinkinderen.” –*Profeten en koningen*, blz. 227.

“God kent het einde vanaf het begin. [...] Hij beantwoordde het verontruste gebed van Rebekka en vertelde haar dat zij twee kinderen zou krijgen, en dat de oudste de jongere zou dienen. Hij bracht de toekomstige geschiedenis naar voren van haar twee zonen, dat zij twee naties zouden zijn, de een groter dan de ander, en dat de oudste de jongere zou dienen. De eerstgeborene had recht op bijzondere voor-

delen en speciale voorrechten, die tot geen enkel ander gezinlid toebehoorden.” –*The Story of Redemption*, blz. 87.

DINSDAG

Rijkelijke zegeningen tijdens beproeving

3. **Wat gebeurde er in de regio, toen Izaäk en zijn gezin in Kanaän woonden, het beloofde land waar de Heer zijn vader had gezegend? Genesis 26:1, 6.**

Genesis 26:1, 6 *Er kwam hongersnood in het land, een andere dan de eerste hongersnood, die er in de dagen van Abraham geweest was. Daarom ging Izak naar Abimelech, de koning van de Filistijnen, naar Gerar. [...] Zo bleef Izak in Gerar wonen.*

“Evenals het kind, zult ge dag aan dag ontvangen wat nodig is voor de behoeften van de dag. Iedere dag moet u bidden: ‘Geef ons heden ons dagelijks brood.’ Wees niet ontmoedigd indien u niet genoeg hebt voor morgen. U hebt de verzekering van Zijn belofte: ‘Bewoon de aarde, en voed u met getrouwheid.’ (Psalm 37:3, SVV) [...] Die God, die de raven zond om Elia te voeden bij de beek Krith, zal niet een van Zijn getrouwe, zelfverloochenende kinderen voorbijgaan. Van hem, die rechtvaardig wandelt staat geschreven: ‘Zijn brood is gewis, zijn water verzekerd.’ ‘In boze tijd zullen zij niet beschaamd worden, in dagen van hongersnood zullen zij verzadigd worden.’ ... Jesaja 33:16; Psalm 37:19 ... [...] Hij die ontferming had met de schare, omdat zij ‘voortgejaagd en afgemat waren,’ (Matthéüs 9:36) heeft nog ontferming met de lijdende behoeftigen. Zijn hand is zegenend over hen uitgestrekt; en juist in het gebed dat Hij Zijn discipelen gaf, leert Hij ons de armen te gedenken.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 98.

WOENSDAG

4. **Wat gebeurde er toen hij zaad in dat land zaaide? Welke overvloedige zegeningen ontving hij uit Gods hand? Genesis 26:12-14.**

Genesis 26:12-14 *Izak zaaide in dat land en oogstte in dat jaar het honderdvoudige, want de HEERE zegende hem. De man kreeg aanzien, ja, gaandeweg meer aanzien, totdat hij zeer aanzienlijk*

geworden was. Hij had kudden kleinvee en kudden runderen, en een groot aantal slaven, zodat de Filistijnen jaloers op hem werden.

“Het is de essentie van het juiste geloof om het juiste te doen op het juiste moment. God is de grote Meesterwerker en door Zijn voorzienigheid bereidt Hij de weg voor om Zijn werk te volbrengen. Hij biedt kansen, opent richtingen van invloed en kanalen om te werken. Als Zijn volk let op de aanwijzingen van Zijn voorzienigheid en klaarstaat om met Hem samen te werken, zullen ze een groot werk volbracht zien. Hun inspanningen, op de juiste wijze geleid, zullen honderdvoudig grotere resultaten opleveren dan met dezelfde middelen en faciliteiten kan worden bereikt in een ander kanaal, waar God niet zo duidelijk werkt.” –*Christian Experience and Teachings of Ellen G. White*, blz. 220.

DONDERDAG

- 5. Wat deden de Filistijnen, jaloers op zijn grote voorspoed? Wat werd Izaäk bevolen te doen door hun koning, en waarom? Hoe reageerde hij hierop? Genesis 26:15-17.**

Genesis 26:15-17 *Al de putten die de dienaren van zijn vader in de dagen van zijn vader Abraham gegraven hadden, stopten de Filistijnen dicht en vulden ze met aarde. Toen zei Abimelech tegen Izak: Ga van ons weg, want u bent veel machtiger geworden dan wij. Toen ging Izak vandaar weg en hij sloeg zijn kamp op in het dal van Gerar; daar bleef hij wonen.*

“We hebben hier geen thuis; wij zijn slechts pelgrims en vreemdelingen, die naar een beter land gaan, zelfs een hemels. Plaats uw gedachten op deze dingen, en terwijl u dit doet, zal Christus aan uw zijde staan. Moge God ons helpen om de kostbare zegen van het eeuwige leven te winnen.” –*Life Sketches of Ellen G. White*, blz. 293, 294.

“Wij zijn reizigers, pelgrims en vreemdelingen op aarde. Laten we niet ons geld besteden aan het bevredigen van verlangens die wij naar Gods wil moeten onderdrukken. Laten we liever een goed voorbeeld geven aan hen met wie wij omgaan. Laten we een goede voorstelling van ons geloof geven door onze verlangens te beperken. Laten de gemeenten eensgezind zich opmaken en ijverig werken als degenen die wandelen in het volle licht der waarheid voor dit laatste der dagen. Laat een invloed van u uitgaan waardoor zielen een indruk krijgen

van de heiligheid van Gods geboden.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 74, 75.

VRIJDAG

Strijd en geestelijk doorzettingsvermogen

6. **Hoewel Izaäk vreedzaam met al zijn burens leefde, welke extra moeilijkheden wierpen de Filistijnen op hem? Genesis 26:18-21.**

Genesis 26:18-21 *En Izak keerde terug en groef de waterputten weer op die zij in de tijd van zijn vader Abraham gegraven hadden en die de Filistijnen na de dood van Abraham dichtgestopt hadden. Hij gaf ze dezelfde namen als zijn vader ze gegeven had. De dienaren van Izak groeven eens in het dal en vonden daar een put met opborrelend water. De herders van Gerar kregen daarop onenigheid met de herders van Izak en zeiden: Dit water is van ons. Hij gaf die put de naam Esek, omdat zij ruzie met hem gemaakt hadden. Vervolgens groeven ze een andere put, maar zij kregen ook daar onenigheid over; daarom gaf hij hem de naam Sitna.*

“De strijd waar jullie actieve bijdrage voor wordt gevraagd, ligt in jullie dagelijks leven. Willen jullie in tijden van beproeving jullie wensen naast het geschreven woord van God leggen, en Jezus in ernstig gebed om raad vragen?” –*Boodschappen voor jonge mensen*, blz. 133.

“De laatste woorden gesproken door Christus aan Johannes waren: ‘En de Geest en de Bruid zeggen: Kom! En die hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet.’ Openbaring 22:17. Als we op God reageren en zeggen: ‘Heer, wij komen’, dan zullen we met vreugde water uit de bronnen van verlossing nemen.” –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, blz. 371.

SABBAT

7. **Wat deed de patriarch opnieuw om de vrede te bewaren? Hoewel hij in een land vol tegenstanders woonde, wie stond aan zijn zijde en beschermde hem? Wat deed hij op de nieuwe locatie en getuigde daarmee van zijn geloof? Genesis 26:22-25; Psalm 37:3-7.**

Genesis 26:22-25 *Toen brak hij vandaar op en groef een andere put en daarover kregen zij geen onenigheid. Daarom gaf hij hem de*

naam Rehoboth, want, zei hij, nu heeft de HEERE ruimte voor ons gemaakt en zullen wij vruchtbaar zijn in dit land. Hij vertrok vandaar naar Berseba. De HEERE verscheen hem in die nacht en zei: Ik ben de God van Abraham, uw vader. Wees niet bevreesd, want Ik ben met u; Ik zal u zegenen en uw nageslacht talrijk maken omwille van Abraham, Mijn dienaar. Toen bouwde hij daar een altaar en riep de Naam van de HEERE aan. Hij zette daar zijn tent op en de dienaren van Izak groeven daar een put.

Psalm 37:3-7 Vertrouw op de HEERE en doe het goede; bewoon de aarde en voed u met trouw. Schep vreugde in de HEERE, dan zal Hij u geven wat uw hart verlangt. Wentel uw weg op de HEERE en vertrouw op Hem: Hij zal het doen. Hij zal uw gerechtigheid tevoorschijn doen komen als het morgenlicht, uw recht doen stralen als de middagzon. Zwijg voor de HEERE en verwacht Hem; ontsteek niet in woede over hem wiens weg voorspoedig is, over een man die listige plannen uitvoert.

“ ‘Vertrouw op de Here.’ Elke dag heeft zijn moeilijkheden, zijn zorgen en problemen. Hoe graag praten we niet, als we elkaar ontmoeten, over onze problemen en moeilijkheden. Er zijn zoveel problemen, die we onszelf op de hals hebben gehaald. Heel vaak geven we toe aan onze angsten en geven we uiting aan bezorgdheid, zodat men zou kunnen denken dat we geen medelevende, liefhebbende Zaligmaker hebben, Die klaar staat om al onze vragen aan te horen en Die ons wil helpen wanneer we in nood verkeren. [...]

Is het goed om zo ongelovig te zijn? Waarom zouden we ondankbaar zijn en vol wantrouwen? Jezus is onze vriend. De hele hemel is in ons welzijn geïnteresseerd. We moeten niet toestaan, dat de moeilijkheden en zorgen van het leven van elke dag ons kwellen en somber stemmen. Als we dat doen, zal er altijd wel wat zijn, dat ons dwars zit en ergert. We moeten niet toegeven aan zorgen, die aan ons vreten en ons uitputten, terwijl ze ons niet helpen bij het dragen van de moeilijkheden.”
–Schreden naar Christus, blz. 149, 150.

Voor verdere studie

“Izaak was opgevoed in de vrees voor God tot een leven van gehoorzaamheid. En toen hij veertig jaar oud was, legde hij zich voor om zijn godvrezende, ervaren vaders dienaar voor hem te laten kiezen. Hij geloofde dat God zou leiden met betrekking tot het verkrijgen van een vrouw. [...]

De koers die Abraham volgde in de opvoeding van Izaäk, waardoor hij een leven van nobele gehoorzaamheid liefhad, staat opgetekend ten behoeve van ouders en zou hen ertoe moeten brengen hun huishouden na hen te bevelen. Zij dienen hun kinderen te instrueren om zich over te geven aan hun gezag en deze te respecteren.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, blz. 112.

“U werkt niet alleen. Onthoud dit wanneer u in de verleiding komt om ontmoedigd te raken: Engelen van God zijn vlak om u heen. Zij zullen de aarde dienen en ervoor zorgen dat deze haar schatten voortbrengt. Dit is de instructie die ik ons volk probeer te geven. Ik wil dat zij begrijpen wat zou kunnen worden bereikt, als zij de wil van de Heer zouden bewerkstelligen. Het is de Heer die de instructie heeft gegeven. Laten wij Zijn aanwijzingen volgen.” –*The Upward Look*, blz. 130.

2^e Les

Sabbat 11 januari 2020

Sabbatbegin 16.50^u ↔ 16.51^u

Een nacht van angst

“Toen Jakob in zijn benauwdheid de Engel aangreep en onder tranen smeekte, herinnerde de hemelse Bode hem aan zijn zonde, om hem te beproeven, en trachtte Zich van hem los te maken. [...] Toen hij zijn leven overzag, werd hij haast tot wanhoop gebracht; maar hij klemde zich aan de Engel vast en hield aan, ernstig en onder tranen, tot hij antwoord kreeg.¹

Dit zal ook de ervaring zijn van Gods volk tijdens hun laatste strijd met de machten van het kwaad. [...] Ze zullen zich diep bewust zijn van hun tekortkomingen, en wanneer ze hun leven overzien, zal hun hoop wegzinken. Maar bij de gedachte aan Gods grote barmhartigheid, en in hun eigen oprecht berouw zullen ze een beroep doen op de beloften, door Christus aan hulpeloze, berouwvolle zondaars gedaan. Hun geloof zal niet bezwijken als ze niet dadelijk een antwoord krijgen op hun gebeden. Ze zullen beslag leggen op Gods kracht, zoals Jakob de Engel aangreep, en hun

¹ Noot van de vertaler: in het Engels staat ‘until he prevailed’, oftewel: tot hij overwon. Zie ook Hoséa 12:5.

bede zal zijn: 'Ik laat U niet gaan, tenzij Gij mij zegent.' ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 170, 171.

ZONDAG

Zoekend naar vergeving

1. **Wat deed Jakob toen hij terugkeerde naar het land van zijn vader in Mesopotamië en hij zijn broer spoedig zou ontmoeten, die hij vele jaren daarvoor zeer onrecht had aangedaan? Wat bedreigde hem en zijn gezin, waardoor hij onnoemelijk veel leed? Genesis 32:3-7.**

Genesis 32:3-7 *En Jakob stuurde boden voor zich uit naar zijn broer Ezau, naar het land Seir, het gebied van Edom. Hij gebood hun: Dit moet u zeggen tegen mijn heer, tegen Ezau: Dit zegt uw dienaar Jakob: Ik heb als vreemdeling bij Laban gewoond en heb mij daar tot nu toe opgehouden. Ik heb runderen, ezels, kleinvee, slaven en slavinnen, en ik heb iemand gestuurd om dit aan mijn heer te vertellen, opdat ik genade in uw ogen vind. De boden kwamen terug bij Jakob en zeiden: Wij zijn bij uw broer, bij Ezau, aangekomen, en nu komt hij u tegemoet, met vierhonderd man bij zich. Toen werd Jakob erg bevreesd en het benauwde hem. Hij verdeelde de mensen die bij hem waren, het kleinvee, de runderen en de kamelen in twee kampen.*

“Het is niet veilig voor ons om onze ogen te sluiten en ons geweten te verharden, zodat we onze zonden niet zien of beseffen.”
–*Bijbelkommentaar*, blz. 184.

“Het nederige hart zal belijdenis niet beneden zijn niveau achten. Hij zal het geen schande vinden om te belijden als hij op enigerlei wijze, zelfs in gedachten, zijn broeder heeft gekwetst of het werk van God door hem heeft gehinderd.

Zonden waar geen berouw over is geweest, zijn zonden die niet vergeven zijn. Degenen die denken dat ze zijn vergeven voor zonden waarvan ze nooit de zondigheid hebben gevoeld en waarover ze nooit een schuldgevoel hebben gevoeld, bedriegen zichzelf alleen.... Onze kracht ligt in onze bewuste zwakte.... In het onszelf wantrouwen roepen we God om hulp en werken we aan onze zaligheid met vrees en beven. Terwijl wij alle vertrouwen in de vleeselijke arm wegwerpen, houden wij ons stevig vast aan Jezus....” –*Our High Calling*, blz. 82.

MAANDAG

2. **Hoe pleitte hij in zijn angst bij de Heer? Wat gaf hem troost? Genesis 32:9-13, eerste gedeelte.**

Genesis 32:9-13a *Verder zei Jakob: God van mijn vader Abraham, en God van mijn vader Izak, HEERE, Die tegen mij gezegd heeft: Keer terug naar uw land en uw familiekring, en Ik zal u weldoen – ik ben te onbeduidend voor al de blijken van goedertierenheid en al de trouw die U Uw dienaar bewezen hebt. Immers, slechts met mijn staf ben ik de Jordaan hier overgestoken en nu ben ik tot twee kampen uitgegroeid! Red mij toch uit de hand van mijn broer, uit de hand van Ezau; want ik ben bevreesd voor hem; anders zal hij komen en mij en de moeders samen met hun kinderen neerslaan! U hebt immers gezegd: Ik zal u zéker weldoen en Ik zal uw nageslacht maken als het zand van de zee, dat vanwege de menigte niet geteld kan worden! Hij overnachtte daar die nacht; ...*

“Hoe dichter we bij Jezus komen en hoe beter we de zuiverheid van Zijn karakter onderscheiden, des te helderder zullen we de slechtheid der zonde zien, en des te minder zullen we wensen onszelf te verheffen. De ziel zal voortdurend verlangen naar God, en een ernstige, oprechte belijdenis van zonden en een vernederen van het hart voor Hem zal plaatsvinden.

Bij elke voorwaartse stap in ons christelijk beleven zal ons berouw dieper worden. We zullen beseffen dat onze bekwaamheid slechts is in Christus, en de belijdenis van de apostel zal de onze zijn: ‘Ik weet dat in mij, dat wil zeggen in mijn vlees, geen goed woont’. ‘Maar ik moge ervoor bewaard blijven te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus, door wie de wereld mij gekruisigd is en ik der wereld.’ (Romeinen 7:18; Galaten 6:14).” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 408, 409.

DINSDAG

Al het mogelijke doen om het gewenste doel te bereiken

3. **Wat stuurde hij naar zijn broer en met welke boodschap van nederigheid en achting? Wat hoopte hij hiermee te bereiken? Genesis 32:13-15, 17-20.**

Genesis 32:13-15, 17-20 *Hij overnachtte daar die nacht; en hij nam een deel van wat in zijn bezit gekomen was als geschenk voor zijn broer Ezau: tweehonderd geiten en twintig bokken, tweehonderd ooiën en twintig rammen, dertig zogende kamelen met hun veulens, veertig koeien en tien stieren, twintig ezelinnen en tien ezels. [...] En hij gebod de eerste: Als mijn broer Ezau u tegenkomt en u vraagt: Van wie bent u? En waar gaat u heen? En van wie is deze kudde die u voor u uit drijft? dan moet u zeggen: Dat is een geschenk van uw dienaar Jakob, gestuurd aan mijn heer Ezau; zie, hijzelf komt ook achter ons aan! En hij gebod ook de tweede, de derde en allen die achter de kudden liepen: U moet op dezelfde manier tot Ezau spreken zodra u hem aantreft. En u moet ook zeggen: Zie, uw dienaar Jakob komt achter ons aan! Want hij zei: Ik zal hem gunstig stemmen met dit geschenk, dat vóór mij uit gaat; daarna zal ik hem onder ogen komen. Misschien zal hij mij ter wille zijn.*

“De gehele hemel stelt belang in het gesprek tussen degene die beledigd is en hem die de fout heeft begaan. Wanneer de dwalende de berisping, gegeven in de liefde van Christus, aanvaardt en zijn fout belijdt, terwijl hij God en zijn broeder vergiffenis vraagt, zal de zonneschijn des hemels zijn hart vervullen. De twist is bijgelegd; vriendschap en vertrouwen zijn hersteld. De balsem der liefde doet de pijnlijke plek, veroorzaakt door het kwaad, verdwijnen. De Geest van God doet de twee harten samensmelten, en in de hemel is muziek over de tot stand gebrachte verbinding.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 206.

WOENSDAG

- 4. Wat gebeurde er onderweg terwijl hij 's nachts alleen aan het bidden was? Wat maakte het voor hem mogelijk om dit te doorstaan? Genesis 32:24, 25.**

Genesis 32:24, 25 *Maar Jakob bleef alleen achter, en een Man worstelde met hem, totdat de dageraad aanbrak. En toen de Man zag dat Hij hem niet kon overwinnen, raakte Hij zijn heupgewricht aan, zodat het heupgewricht van Jakob ontwricht raakte toen Hij met hem worstelde.*

“De Heer heeft mannen en vrouwen nodig die in het dagelijkse leven het licht van een godvruchtig voorbeeld met zich meedragen. Mannen en vrouwen wiens woorden en daden laten zien dat Christus in het

hart verblijft, onderwijst, leidt en begeleidt. Hij heeft mannen en vrouwen van gebed nodig, die, door alleen met God te worstelen, de overwinning over het eigen-ik behalen, en dan voorwaarts gaan om anderen datgene te geven wat zij hebben ontvangen uit de Bron van kracht. God aanvaardt degenen die het eigen-ik kruisigen en zichzelf vaten tot eer maken. Ze zijn in Zijn handen als klei in de handen van de pottenbakker, en Hij bewerkt Zijn wil door hen heen. Zulke mannen en vrouwen ontvangen geestelijke kracht. Christus leeft in hen en de kracht van Zijn Geest vergezelt hun inspanningen. Ze beseffen dat ze in deze wereld het leven moeten leven dat Jezus leefde – een leven vrij van alle zelfzucht; en Hij stelt hen in staat om voor Hem te getuigen dat zielen naar het kruis van Golgotha trekt.” –*Daughters of God*, blz. 81, 82.

DONDERDAG

5. **Wat zei de Vreemdeling met wie Jakob worstelde uiteindelijk tegen hem? Waarvoor pleitte de patriarch? Genesis 32:26.**

Genesis 32:26 *En Hij zei: Laat Mij gaan, want de dageraad is aangebroken. Maar hij zei: Ik zal U niet laten gaan, tenzij U mij zegent.*

“De hele nacht worstelde Jakob met de Engel. Eindelijk werd de sterke worstelaar verzwakt door een aanraking op zijn dijbeen. Hij was nu buiten gevecht gesteld en leed de grootste pijn, maar hij zou zijn greep niet loslaten. Vol berouw en gebroken klampte hij zich vast aan de Engel, ... smekend om een zegen. Hij moet de verzekering hebben dat zijn zonde vergeven was. Zijn vastberadenheid werd sterker, zijn geloof ernstiger en volhardend, tot het uiterste. De engel probeerde Zichzelf te bevrijden; Hij drong aan: ‘Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan.’ Maar hij zei: Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat U mij zegent.’ ” –*Christ Triumphant*, blz. 89.

VRIJDAG

De belangrijkste zegen

6. **Wat vroeg de Engel aan Jakob? Wat deed Hij en waarom? Leg de betekenis uit van Jakobs twee namen. Genesis 32:27, 28; Hoséa 12:4, 5.**

Genesis 32:27, 28 *En Hij zei tegen hem: Wat is uw naam? En hij antwoordde: Jakob. Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet meer Jakob luiden, maar Israël, want u hebt met God en met mensen gestreden, en hebt overwonnen.*

Hoséa 12:4, 5 *In de moederschoot pakte hij zijn broer bij de hielen; in zijn kracht streed hij met God. Hij streed met de Engel en overwon; wenend vroeg hij Hem om genade. In Bethel vond Hij hem, en daar sprak Hij met ons.*

“Door vernedering, berouw en overgave zegevierde deze zondige, dwalende sterveling met de Majesteit van de hemel. Hij had zijn trillende greep op de beloften van God vastgemaakt en het hart van oneindige liefde kon de smeekbede van de zondaar niet afwijzen.

Als bewijs dat hij vergiffenis gekregen had, werd zijn naam veranderd van iets dat hem steeds herinnerde aan zijn zonde, in een naam die steeds deed denken aan zijn overwinning. ‘Uw naam’, zei de Engel, ‘zal niet meer Jakob luiden, maar Israël, want gij hebt gestreden met God en mensen, en gij hebt overmocht.’

Zullen we kracht van God verkrijgen en overwinning na overwinning behalen, of zullen we het op eigen kracht proberen en uiteindelijk verslagen worden, uitgeput door ijdele inspanningen? Laten we door onvoorwaardelijke overgave aan God de kracht verkrijgen die iedereen moet hebben die overwint in de strijd tegen het kwaad.”

–*Christ Triumphant*, blz. 89.

SABBAT

7. **Wat kreeg Jakob? Waar verheugde hij zich in na deze ervaring? Welke betekenis heeft Jakobs nacht van gebed, worstelen en bezoeking voor geheel Gods volk, zowel nu als in de toekomst? Genesis 32:29, 30; Jeremía 30:5-7.**

Genesis 32:29, 30 *Jakob vroeg daarop: Vertel mij toch Uw Naam. En Hij zei: Waarom vraagt u naar Mijn Naam? En Hij zegende hem daar. En Jakob gaf die plaats de naam Pniël. Want, zei hij, ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn leven is gered.*

Jeremía 30:5-7 *Want zo zegt de HEERE: Een schrikwekkende stem hebben wij gehoord, angst is er, geen vrede. Vraag toch en zie of een man baren kan? Waarom heb Ik dan iedere man gezien met zijn handen op zijn heupen als een barend vrouw, en waarom zijn alle gezichten lijkleek weggetrokken? Wee! Want die dag is groot, er is*

er geen als hij. Het is een tijd van benauwdheid voor Jakob, toch zal hij daaruit verlost worden.

“De nacht van Jakobs benauwdheid, toen hij in gebed worstelde om uit de hand van Esau te worden verlost (Genesis 32:24-30), is een beeld van de ervaringen van Gods volk in de tijd der benauwdheid. Jakob wilde van zijn vader de zegen krijgen die eigenlijk voor Esau was bestemd. Na dit bedrog moest Jakob voor zijn leven vluchten, omdat zijn broer hem wilde doden. [...]

Toen hij de grenzen van het land naderde, werd hij doodsbang: hij hoorde dat Esau in aantocht was aan het hoofd van een bende krijgers, die beslist op wraak uit waren. [...] Hij vertrouwde volledig op Gods barmhartigheid. Het gebed was het enige wapen dat hij bezat. Toch deed hij zijn uiterste best om het onrecht dat hij zijn broer had aangedaan weer goed te maken en het dreigende gevaar af te wenden. Naarmate de tijd der benauwdheid nadert, zouden de volgelingen van Christus alles moeten doen om een positieve indruk op de mensen te maken, alles in het werk moeten stellen om elk vooroordeel te ontzenuwen en het gevaar dat de gewetensvrijheid bedreigt, moeten afwenden.” –*De grote strijd*, blz. 569, 570.

Voor verdere studie

“De ervaring van Jakob in die nacht van worsteling en zielsangst is een beeld van de beproevingen die Gods volk moet doorstaan kort voor de wederkomst van Christus.

De profeet Jeremia, die in visioen deze tijd zag, zegt: ‘Angstgeschrei horen wij, schrik en geen heil... Heeft elk gelaat een lijkkleur gekregen? Wee, want groot is die dag, zonder weerga; een tijd van benauwdheid is het voor Jakob; maar daaruit zal hij gered worden.’ Jeremia 30:5-7.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 170.

“Toch zullen de mensen denken dat Gods kinderen, zoals de martelaren vóór hen, spoedig hun getuigenis met hun bloed zullen moeten bezegelen. Zijzelf zullen vrezen dat de Here hen in de steek heeft gelaten en hen heeft overgeleverd aan hun vijanden. Het is een tijd van vreselijke angst. Dag en nacht smeken zij God om hen te verlossen. [...] Allen zullen zoals Jakob met God worstelen. Hun gezicht is bleek en het drukt hun innerlijke strijd uit. En toch blijven ze vurig bidden.

Als de mensen alles konden zien, zouden ze groepen machtige engelen waarnemen die als wachters zijn opgesteld rondom hen die ‘het woord van Christus’ lijdzaamheid’ hebben bewaard.” –*De grote strijd*, blz. 582.

Verleid en zegevierend

“Bij zijn aankomst in Egpte werd Jozef verkocht aan Potifar, overste van de lijfwacht van de koning, bij wie hij gedurende tien jaar in dienst bleef. Hier stond hij bloot aan buitensporige verzoeking. Hij leefde temidden van afgoderij. De aanbidding van afgoden werd omlijst door de pracht van het hof, steun verleend door de rijkdom en de beschaving van het hoogst beschaafde volk uit die dagen. Alle mogelijke ondeugden werden rondom hem gezien en gehoord, maar Jozef was als één die niets zag of hoorde. Hij liet zijn gedachten niet stilstaan bij onderwerpen die verboden waren. Het verlangen om de gunst van de Egyptenaren te verkrijgen, kon hem niet ertoe brengen zijn beginselen te verbergen. Als hij gepoogd had dit te doen, zou hij voor de verleiding bezwiken zijn; maar hij schaamde zich niet voor de godsdienst van zijn vaderen en deed niets om het feit te verbergen dat hij een aanbidder van Jehova was.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 183.

“Jozef was een lichtdrager in Egypte. In zijn reinheid, welwillendheid en kinder(lijke) liefde was hij een vertegenwoordiger van Christus te midden van een volk van afgodendienaars.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 41.

ZONDAG

Niet alleen

1. **Waardoor kon Jozef – hoewel in een vreemd land onder vreemde mensen – anderen zegenen en door God gezegend worden? Genesis 39:1, 2.**

Genesis 39:1, 2 *Jozef was dus naar Egypte gebracht. Potifar, hoveling van de farao, het hoofd van de lijfwacht, een Egyptische man, kocht hem uit de hand van de Ismaëlieten, die hem daarheen gebracht hadden. De HEERE was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man was; en hij bleef in het huis van zijn heer, de Egyptenaar.*

“De opmerkelijke voorspoed op alles waarvoor Jozef zorgde, was niet het gevolg van een direct wonder; zijn werkzaamheid, zorg en

energie werden met Gods zegen bekroond. Jozef schreef zijn succes toe aan Gods gunst, en zelfs zijn afgodische meester aanvaardde dit als het geheim van zijn onvergelijkelijke voorspoed. Zonder aanhoudende, doelgerichte inspanning zou dit succes echter nooit bereikt zijn. God werd verheerlijkt door de trouw van Zijn dienstknecht. Het was Zijn bedoeling dat de ware gelovige in zuiverheid en oprechtheid een duidelijke tegenstelling zou vormen met de aanbidders van afgoden – dat op deze wijze het licht van de hemelse genade zou schijnen temidden van de duisternis van het heidendom.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 183, 184.

MAANDAG

2. **Wat zag het hoofd van de lijfwacht van de farao, terwijl hij Jozef en zijn dienst gadesloeg? Wat deed hij daarom? Genesis 39:3-6.**

Genesis 39:3-6 *En toen zijn heer zag dat de HEERE met hem was en dat de HEERE alles wat hij deed door zijn hand voorspoedig deed verlopen, vond Jozef genade in zijn ogen, en mocht hij hem bedienen. Potifar stelde hem aan over zijn huis, en alles wat hij had, gaf hij in zijn hand. En het gebeurde vanaf het moment dat hij hem over zijn huis en alles wat hij had, had aangesteld, dat de HEERE het huis van de Egyptenaar omwille van Jozef zegende. Ja, de zegen van de HEERE rustte op alles wat hij bezat, zowel in het huis als op het land. Hij liet alles wat hij bezat in de hand van Jozef, zodat hij, met hem naast zich, nergens anders meer kennis van nam dan van het brood dat hij at. Jozef nu was mooi van gestalte en knap om te zien.*

“Jozef had groot verdriet gescheiden van zijn vader te zijn, en zijn bitterste verdriet berustte op het denken aan het verdriet van zijn vader. Maar God liet Jozef niet alleen naar Egypte gaan. Engelen maakten de weg vrij voor zijn ontvangst. Potifar, een hoveling van farao, hoofd van de lijfwacht, kocht hem van de Ismaëlieten. En de Heer was met Jozef, en Hij gaf hem voorspoed en gaf hem gunst bij zijn meester, zodat alles wat hij bezat hij aan de zorg van Jozef toevertrouwde. ‘En hij liet alles, wat hij had, in Jozefs hand, zodat hij met hem van geen ding kennis had, behalve van het brood, dat hij at.’ Het werd als een gruwel beschouwd voor een Hebreëer om voedsel te bereiden voor een Egyptenaar.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, blz. 143.

Op de proef gesteld middels zware beproevingen

3. **In welke vreselijke situatie werd Jozef gebracht door de vrouw van zijn meester? Wat zei hij tegen haar? Hoe duidelijk was hij zich bewust van wat hij doormaakte en waarom? Genesis 39:7-9.**

Genesis 39:7-9 *En het gebeurde na deze dingen dat de vrouw van zijn heer haar oog op Jozef liet vallen en zei: Slaap met mij. Maar hij weigerde en zei tegen de vrouw van zijn heer: Zie, mijn heer neemt, met mij naast zich, geen kennis meer van wat er in dit huis gebeurt, en alles wat hij heeft, heeft hij in mijn hand gegeven. Niemand heeft meer aanzien in dit huis dan ik; en hij heeft mij niets onthouden dan alleen u, omdat u zijn vrouw bent. Hoe zou ik dan dit grote kwaad kunnen doen en zondigen tegen God?*

“Maar het geloof en de oprechtheid van Jozef zouden door zware beproevingen getest worden. De vrouw van zijn meester trachtte de jongeman te verleiden om de wet van God te overtreden. Tot dusver was hij niet besmet door het verderf dat in dat heidense land tierde; maar hoe zou hij deze verzoeking, zo onverwacht, zo krachtig, zo verleidelijk – weerstand bieden? Jozef wist maar al te goed wat de gevolgen van het bieden van weerstand zouden zijn. Aan de ene kant was er gunst, zekerheid en beloning; aan de andere kant ontoring, gevangenschap, misschien zelfs de dood. Heel zijn toekomst hing af van het besluit dat hij op dat moment zou nemen. Zou zijn principe triomferen? Zou Jozef trouw blijven aan God? Met onuitsprekelijke spanning zagen engelen toe.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 184.

4. **Wat maakte de poging tot verleiding van de vrouw des te erger? Van wie was Jozef afhankelijk om hem te redden van satans valstrik? Genesis 39:10; 4:7; 1 Korinthe 10:13.**

Genesis 39:10; 4:7 *En het gebeurde, toen zij Jozef dag in dag uit aansprak en hij niet naar haar luisterde om met haar te slapen en bij haar te zijn, [...] Is het niet zo dat u, als u het goede doet, uw hoofd kunt opheffen? Maar als u niet het goede doet, ligt de zonde aan de deur. Naar u gaat zijn begeerte uit, maar ú moet over hem heersen.*

1 Korinthe 10:13 *Meer dan een menselijke verzoeking is u niet overkomen. En God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.*

“De lessen die Jozef in zijn jeugd kreeg van Jakob, die in het uitdrukken van zijn sterke geloof in God Hem telkens opnieuw de kostbare bewijzen van liefdevolle vriendelijkheid en oneindige zorg toeschreef, juist dat waren de lessen die hij nodig had in zijn gevangenschap tussen een afgodisch volk. In de beproevingstijd bracht hij deze lessen in praktijk. Wanneer hij onder de vreselijkste verzoeking verkeerde, keek hij op tot de hemelse Vader, op Wie hij had leren vertrouwen. Waren de voorschriften en het voorbeeld van Jozefs vader van tegengestelde aard geweest, dan zou de geïnspireerde pen op de bladzijden der heilige geschiedenis nooit de integriteit en deugden van Jozefs karakter gemeld hebben. De vroege indrukken die op zijn geest gemaakt werden, sterkten zijn hart in het uur van de felste verzoeking en leidden hem ertoe uit te roepen: ‘Hoe kan ik dit grote kwaad doen, en tegen God zondigen?’ ” –*Hoe leid ik mijn kind*, blz. 230, 231.

DONDERDAG

Het geheim van overwinning

5. **Wat deed Potifars vrouw toen ze met haar woorden Jozef niet kon overtuigen? Welke heilige principes maakten voor hem de overwinning mogelijk en ook voor al Gods kinderen, zelfs tot op de dag van vandaag? Genesis 39:11, 12; Psalm 34:18-20; 2 Petrus 2:9.**

Genesis 39:11, 12 *Dat het op zekere dag gebeurde, toen hij het huis binnenkwam om zijn werk te doen en niemand van de mensen van het huis daar in huis was, dat zij hem bij zijn kleed pakte en zei: Slaap met me. Maar hij liet zijn kleed in haar hand achter, vluchtte en ging naar buiten.*

Psalm 34:18-20 *Zij [de rechtvaardigen] roepen en de HEERE hoort, Hij redt hen uit al hun benauwdheden. De HEERE is nabij de gebrokenen van hart, Hij verlost de verbrijzelden van geest. De rechtvaardige heeft veel ellende, maar uit dat alles redt de HEERE hem.*

2 Petrus 2:9 *Dan weet de Heere ook nu de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen, maar de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel, om gestraft te worden.*

“Jozef droeg de karaktertest in tegenspoed en het goud blonk door voorspoed. Hij toonde dezelfde heilige achting voor Gods wil toen hij naast de troon stond als in de cel van een gevangene. Jozef nam zijn godsdienst overal mee, en dit was het geheim van zijn niet aflatende trouw. Als vertegenwoordigende mensen moet u de alles doordringende kracht van ware godsvrucht hebben. Ik zeg u, in de vrees voor God, dat uw pad wordt omgeven door gevaren die u niet ziet en niet beseft. U dient zich te verbergen in Jezus. U bent niet veilig tenzij u de hand van Christus vasthoudt. ... Er is geen overwinning die u kunt behalen, die zo kostbaar zal zijn als die behaald over het eigen-ik.”
–*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 544.

“Het antwoord van Jozef openbaart de macht van godsdienstige beginselen. Hij wilde het vertrouwen van zijn aardse meester niet beschamen, en wat de gevolgen ook mochten zijn, hij wilde trouw blijven aan zijn hemelse Meester. Onder het toeziend oog van God en van heilige engelen veroorloven velen zich vrijheden waaraan ze zich niet graag schuldig zouden maken ten aanschouwen van hun medemensen. De eerste gedachte van Jozef was echter aan God. ‘Hoe zou ik ... dit grote kwaad doen en zondigen tegen God?’ zei hij.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 184.

VRIJDAG

6. **Wat deed de vrouw toen ze niet in staat was om te krijgen wat ze wilde? Wat voor iemand zou op deze manier proberen een onschuldig persoon kapot te maken? Genesis 39:13-18; Jeremia 17:9.**

Genesis 39:13-18 *En het gebeurde, toen zij zag dat hij zijn kleed in haar hand achtergelaten had en naar buiten gevlucht was, dat zij de mensen van haar huis riep, en tegen hen zei: Zie, hij heeft een Hebreeuwse man bij ons in huis gebracht om de spot met ons te drijven. Hij is naar mij toe gekomen om met mij te slapen, maar ik heb met luide stem geroepen. En het gebeurde, toen hij hoorde dat ik luid begon te roepen, dat hij zijn kleed bij mij achterliet, vluchtte en naar buiten ging. Zij liet zijn kleed bij zich liggen, totdat zijn heer thuiskwam, en zij sprak tot hem met dezelfde woorden: De Hebreeuwse slaaf die je bij ons in huis gebracht hebt, is bij mij gekomen om de spot met mij te drijven. En*

het gebeurde, toen ik luid begon te roepen, dat hij zijn kleed bij mij achterliet en naar buiten vluchtte.

Jeremía 17:9 *Arglistig is het hart, boven alles, ja, ongeneeslijk is het, wie zal het kennen?*

“Jozef leed als gevolg van zijn oprechtheid; want zijn verleidster nam wraak door hem te beschuldigen van een lage misdaad en was oorzaak dat hij in de gevangenis werd geworpen. Als Potifar de aanklacht van zijn vrouw tegen Jozef had geloofd, zou de jonge Hebreër zijn leven verloren hebben; maar de eenvoud en de oprechtheid die steeds zijn gedrag hadden gekenmerkt, waren een bewijs van zijn onschuld; maar om de naam van het huis van zijn meester te redden, werd Jozef overgegeven aan oneer en gevangenschap.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 185.

SABBAT

7. **Hoe reageerde het hoofd op de leugens van zijn vrouw over Jozef? Wie troostte en zegende de jonge man van God in de gevangenis? Wat belooft de Heer degenen die Hem liefhebben en Hem trouw zijn? Genesis 39:19-23; 2 Timótheüs 3:11.**

Genesis 39:19-23 *En het gebeurde, toen zijn heer de woorden hoorde die zijn vrouw tot hem sprak: Zoals ik het zeg, heeft jouw slaaf met mij gedaan, dat hij in woede ontstak. En de heer van Jozef greep hem en leverde hem over in de gevangenis, de plaats waar de gevangenen van de koning gevangenzaten. Zo zat hij daar in de gevangenis. Maar de HEERE was met Jozef en bewees hem Zijn goedertierenheid; Hij gaf hem genade in de ogen van het hoofd van de gevangenis. En het hoofd van de gevangenis gaf al de gevangenen die in de gevangenis waren, in de hand van Jozef; al het werk dat men daar deed, deed hij. Het hoofd van de gevangenis zag naar geen enkel ding meer om van wat in zijn hand was, omdat de HEERE met hem was. Alles wat hij deed, liet de HEERE voorspoedig verlopen.*

2 Timótheüs 3:11 *In mijn vervolgingen en lijden zoals die mij overkomen zijn in Antiochië, in Ikonium en in Lystre. Wat heb ik al niet aan vervolgingen doorstaan, en uit die alle heeft de Heere mij verlost.*

“In het begin werd Jozef met gestrengheid behandeld door zijn cipiers. De Psalmist zegt: ‘Men knelde zijn voeten in boeien, hij

kwam in de ijzers tot de tijd, dat zijn woord uitkwam, de uitspraak des Heren hem in het gelijk stelde.’ Psalm 105:18, 19.

Maar zelfs in het duister van de kerker komt het ware karakter van Jozef naar voren. Hij hield vast aan zijn geloof en lijdzaamheid; de jaren van trouwe dienst waren op wrede wijze vergolden, maar dit maakte hem niet somber of wantrouwend. Hij bezat de vrede die het gevolg is van een onschuldig geweten, en hij vertrouwde zijn zaak toe aan God. Hij broedde niet over hetgeen men hem had aangedaan, maar vergat zijn verdriet door te trachten het verdriet van anderen te verlichten. Hij vond werk, zelfs in de gevangenis. God bereidde hem in de school der beproeving voor op groter bruikbaarheid, en hij weigerde de noodzakelijke discipline niet. In de gevangenis, waar hij getuige was van de gevolgen van verdrukking, tirannie en misdaad, leerde hij lessen van rechtvaardigheid, medeleven en barmhartigheid die hem geschikt maakten om met wijsheid en medegevoel macht uit te oefenen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 185.

Voor verdere studie

“God roept op tot volledige en gehele toewijding, en alles wat minder is, zal Hij niet aanvaarden. Hoe moeilijker uw positie, hoe meer u Jezus nodig hebt. De liefde en het ontzag voor God hield Jozef puur en vlekeloos aan het hof van de koning. Hij werd verheven tot grote rijkdom, tot de grote eer om na de koning de belangrijkste te zijn. Deze verhoging was even plotseling als groot. Het is onmogelijk om zonder gevaar op een verheven hoogte te staan. De storm laat de bescheiden bloem van de vallei ongedeed, terwijl hij met de hoge boom op de bergtop worstelt. Er zijn veel mannen die God met wonderbaarlijk succes had kunnen gebruiken als ze door armoede werden aangedrongen – Hij had hen hier nuttig kunnen maken en ze hierna met heerlijkheid kunnen bekronen – maar welvaart richtte hen te gronde; ze werden naar beneden de put in getrokken, omdat ze vergaten nederig te zijn, en vergaten dat God hun kracht was en werden onafhankelijk en zelfvoorzienend.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 544.

“De zachtaardigheid en trouw van Jozef wonnen het hart van de overste, die hem tenslotte meer als zoon dan als slaaf beschouwde. De jongeman werd in aanraking gebracht met mensen met hoge positie en veel kennis, en hij verkreeg een kennis van wetenschap, van vreemde talen en van bestuurszaken – een opvoeding die hij nodig zou hebben als toekomstig eerste minister van Egypte.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 184.

Onenigheid onder leiders

“Farao wilde zijn hardnekkigheid in het weerstaan van Gods bevel rechtvaardigen, en daarom zocht hij een of ander voorwendsel om de wonderen die God voor Mozes deed, te negeren. [...] Satan hoopte tevens dat hij het geloof van Mozes en Aäron in de goddelijke oorsprong van hun zending aan het wankelen kon brengen, zodat zijn werktuigen zouden overwinnen. Hij wilde niet dat de kinderen Israëls zouden worden bevrijd uit slavernij om de levende God te dienen. [...] Hij wist maar al te goed dat Mozes, door het verbreken van het juk der dienstbaarheid van de kinderen Israëls, een voorstelling was van Christus, die de heerschappij der zonde over het menselijk geslacht zou verbreken.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 230.

ZONDAG

Geroepen om te leiden

1. Welke opdracht ontving Mozes op de berg Horeb, de berg van God? Éxodus 3:4, 10.

Éxodus 3:4, 10 *Toen de HEERE zag dat hij ging kijken, riep God tot hem uit het midden van de doornstruik en zei: Mozes, Mozes! Hij zei: Zie, hier ben ik!... Nu dan, ga op weg. Ik zal u naar de farao zenden, en u zult Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leiden.*

“De tijd voor de verlossing van Israël was gekomen. Maar Gods doel zou tot stand gebracht worden op een wijze die spotte met menselijke trots. De verlosser zou komen als een eenvoudige herder, met slechts een staf in zijn hand; maar God zou die staf tot een symbool maken van Zijn macht. [...] Terwijl Mozes in eerbiedig ontzag wachtte voor Gods aangezicht, ging de stem door: ‘... Nu dan, ga, Ik zend u tot Farao, om Mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte te leiden.’ –*Patriarchen en profeten*, blz. 219, 220.

MAANDAG

2. Welk verzoek was hij geïnstrueerd om te presenteren aan de monarch van Egypte? Wat vertelde God hem dat zou plaats vinden nadat het verzoek was ingediend? Éxodus 3:18-20.

Éxodus 3:18-20 *Dan zullen zij naar uw stem luisteren, en u zult gaan, u en de oudsten van Israël, naar de koning van Egypte, en u moet tegen hem zeggen: De HEERE, de God van de Hebreëën, is naar ons toe gekomen. Nu dan, laat ons toch drie dagreizen ver de woestijn intrekken, opdat wij de HEERE, onze God, offers brengen. Maar Ik weet dat de koning van Egypte u niet zal laten gaan, ook niet door een sterke hand. Daarom zal Ik Mijn hand uitstrekken en Egypte treffen met al Mijn wonderen die Ik te midden daarvan doen zal. Daarna zal hij u laten gaan.*

“Mozes kreeg opdracht eerst de oudsten van Israël bijeen te roepen, de edelsten en rechtvaardigsten onder hen, die lang gezucht hadden over hun verdrukking, en hun een boodschap van God te brengen, een boodschap van verlossing. Dan moest hij met de oudsten tot de koning gaan, en tot hem zeggen: ‘De Here, de God der Hebreëën, heeft ons ontmoet; nu dan, wij wilden wel drie dagreizen ver de woestijn intrekken om de Here, onze God, een offer te brengen.’ Mozes werd gewaar-schuwd dat Farao weerstand zou bieden aan het verzoek om Israël te laten gaan. Toch moest Gods dienstknecht de moed niet laten zakken; want de Here zou deze gelegenheid gebruiken om Zijn macht ten aan-schouwen van de Egyptenaren en Zijn volk te openbaren. ‘Ik zal Mijn hand uitstrekken en de Egyptenaren slaan met alle wondertekenen, die Ik in hun midden zal doen; daarna zal hij u laten gaan.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 221.

DINSDAG

3. Wat antwoordde de farao, ook al spraken Mozes en Aäron in Gods naam? Éxodus 5:1-5.

Éxodus 5:1-5 *Daarna kwamen Mozes en Aäron en zeiden tegen de farao: Zo zegt de HEERE, de God van Israël: Laat Mijn volk gaan om voor Mij een feest te vieren in de woestijn. Maar de farao zei: Wie is de HEERE, naar Wiens stem ik zou moeten luisteren door Israël te laten gaan? Ik ken de HEERE niet en ik zal Israël ook niet laten gaan. Toen zeiden zij: De God van de Hebreëën is naar ons toe gekomen. Laat ons toch drie dagreizen ver de woestijn ingaan, zodat wij de HEERE, onze God, offers kunnen brengen; anders zal Hij ons treffen met de pest of met het zwaard. Toen zei de koning van Egypte tegen hen: Waarom, Mozes en Aäron, houdt u het volk van zijn werk af? Ga naar uw dwangarbeid! Verder zei de farao: Zie, de bevolking van het*

land is nu al zo talrijk, zou u hen dan willen laten rusten van hun dwangarbeid?

“Mozes had ook een opdracht gekregen voor de koning. Beide broers betraden het paleis van de Farao als gezanten van de Koning der koningen, en ze spraken in Zijn naam: ‘Zo zegt de Here, de God van Israël: laat Mijn volk gaan om te Mijner ere in de woestijn een feest te vieren.’ ‘Wie is de Here, naar wie ik zou moeten luisteren om Israël te laten gaan?’ eiste de vorst. ‘Ik ken de Here niet, en ik zal Israël ook niet laten gaan.’ Hun antwoord luidde: ‘De God der Hebreëen heeft ons ontmoet; laat ons toch drie dagreizen ver de woestijn intrekken, om aan de Here, onze God te offeren, anders zou Hij ons treffen met de pest of met het zwaard.’ Berichten over hen en de belangstelling die ze opwekten onder het volk hadden de koning reeds bereikt. Zijn toorn was ontstoken. ‘Waarom tracht gij, Mozes en Aäron, het volk van zijn werk af te houden?’ zei hij. ‘Vooruit, aan uw dwangarbeid!’ Het koninkrijk had reeds verlies geleden door de tussenkomst van deze vreemdelingen. Bij de gedachte hieraan voegde hij eraan toe: ‘Het volk des lands is reeds zo talrijk, en gij wilt hen met hun dwangarbeid doen ophouden!’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 225.

WOENSDAG

De menselijke wil verzet zich tegen God

- 4. Wat moest er veranderen in het verstand van de farao, die onwillig was om het verzoek van de aanvragers in te willigen? Hoe heeft de Heer Mozes en Aäron aangemoedigd om vol te houden, ongeacht wat de farao deed en de wanhoop van de Israëlieten? Éxodus 6:1, 12, 13.**

Éxodus 6:1, 12, 13 *Toen sprak God tot Mozes en zei tegen hem: Ik ben de HEERE. [...] De HEERE sprak echter tot Mozes en tot Aäron en gebod hun naar de Israëlieten en naar de farao, de koning van Egypte, te gaan, om de Israëlieten uit het land Egypte te leiden. Dit zijn hun familiehoofden: de zonen van Ruben, de eerstgeborene van Israël, zijn Hanoeh en Pallu, Hezron en Charmi. Dit zijn de geslachten van Ruben.*

“Het lijden van zijn volk was toegenomen. Door heel het land steeg een kreet van wanhoop op van jong en oud, en allen beschuldigden

hem als de oorzaak van de verslechtering van hun toestand. In bitterheid van ziel ging hij tot God met de uitroep: ‘Here, waarom behandelt Gij dit volk zou hard? Waarom hebt Gij mij gezonden? Want van het ogenblik af, dat ik bij Farao ben gekomen, om in Uw Naam te spreken, heeft hij dit volk slecht behandeld, en Gij hebt Uw volk geenszins gered.’ [...]

De Here beval Mozes om weer naar zijn volk te gaan en de belofte van bevrijding te herhalen, met een nieuwe verzekering van goddelijke gunst. Hij ging zoals hem was opgedragen; maar ze wilden niet horen. De Schrift zegt: ‘Zij luisterden niet ... uit ongeduld en wegens de harde slavernij.’ Opnieuw klonk Gods stem tot Mozes: ‘Ga naar Farao, de koning van Egypte, en zeg dat hij de Israëlieten uit zijn land moet laten gaan.’ Ontmoedigd antwoordde hij: ‘De Israëlieten luisterden niet eens naar mij, hoe zou dan Farao naar mij luisteren, terwijl ik zo slecht ter tale ben?’ Hem werd gezegd dat hij Aäron moest meenemen naar Farao, en opnieuw eisen dat hij de Israëlieten uit zijn land zou laten gaan.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 226-229.

DONDERDAG

- 5. Wat moest de Heer doen om verandering te brengen in de konings arrogantie en verharding van het hart, ook al had de vorst meer dan genoeg bewijs van de goddelijke kracht om Gods stem te gehoorzamen? Wat was Mozes’ beslissende reactie op de laatste dreiging van de farao? Éxodus 10:28, 29.**

Éxodus 10:28, 29 *En de farao zei tegen Mozes: Ga bij mij weg! Wees op uw hoede, dat u mij niet nog eens onder ogen komt, want op de dag dat u mij onder ogen komt, zult u sterven! Mozes nu zei: U hebt juist gesproken. Ik zal u niet meer onder ogen komen.*

“Toen voor de eerste maal aan de koning van Egypte de eis werd gesteld om Israël vrij te laten, was de waarschuwing voor de verschrikkelijke plaag gegeven. Mozes moest tegen Farao zeggen: ‘Zo zegt de Here: Israël is Mijn eerstgeboren zoon; daarom zeg Ik u: Laat Mijn zoon gaan, opdat hij Mij diene; zoudt gij echter weigeren hem te laten gaan, dan zal Ik uw eerstgeboren zoon doden.’ (Éxodus 4:22, 23) Hoewel ze door de Egyptenaren veracht werden, eerde God de Israëlieten in die zin, dat ze afgezonderd werden als bewaarders van Zijn wet. Betreffende de speciale zegeningen en voorrechten die hen werden

geschonken, stonden ze boven de volkeren, zoals de eerstgeboren zoon boven zijn broeders stond.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 239.

VRIJDAG

6. Welke vreselijke plaag hebben de koning en de Egyptenaren geleden voordat zij het goddelijke bevel zouden gehoorzamen? **Éxodus 11:1; 12:29, 30.**

Éxodus 11:1; 12:29, 30 *De HEERE had tegen Mozes gezegd: Nog één plaag zal Ik over de farao en Egypte brengen en daarna zal hij u vanhier laten gaan. Als hij u allemaal laat gaan, zal hij u vanhier haastig verdrijven. [...] En het gebeurde te middernacht dat de HEERE alle eerstgeborenen in het land Egypte trof, vanaf de eerstgeborene van de farao, die op zijn troon zou zitten, tot aan de eerstgeborene van de gevangene, die zich in de gevangenis bevond, en alle eerstgeborenen van het vee. Toen stond de farao 's nachts op, hij en al zijn dienaren en alle Egyptenaren. En er was een luid geschreeuw in Egypte, want er was geen huis waarin geen dode was.*

“Het oordeel waarvoor Egypte was gewaarschuwd, zou tenslotte voltrokken worden. God is lankmoedig, en rijk in barmhartigheid. Hij heeft tedere zorg voor de wezens die naar Zijn beeld geschapen zijn. Als het verlies van hun oogst en hun kudde en kleinvee Egypte tot bekering had gebracht, zouden de kinderen niet gedood zijn; maar het volk had hardnekkig Gods bevel weerstaan, en nu zou de laatste slag vallen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 239.

SABBAT

7. Van wat werd farao overtuigd na de dood van zijn zoon en alle eerstgeborenen in Egypte? Welk bevel gaf hij? Welke les bevat deze gebeurtenissen voor Gods volk in de eindtijd? **Éxodus 12:31-33; Psalm 18:3, 4; 62:9; Jesája 26:4.**

Éxodus 12:31-33 *En hij riep Mozes en Aäron in de nacht, en zei: Sta op, ga weg uit het midden van mijn volk, zowel u als de Israëlieten, en ga weg, dien de HEERE, zoals u gesproken hebt. Neem zowel uw kleinvee als uw runderen mee, zoals u gesproken hebt, en ga heen. Maar zegen ook mij! De Egyptenaren drongen sterk aan bij het volk,*

om het snel uit het land te laten gaan, want zij zeiden: Wij gaan anders allemaal sterven!

Psalm 18:3, 4; 62:9 *De HEERE is mijn rots en mijn burcht en mijn Bevrijder, mijn God, mijn rots, tot Wie ik de toevlucht neem, mijn schild en de hoorn van mijn heil, mijn veilige vesting. Ik riep de HEERE aan, Die te prijzen is, en werd verlost van mijn vijanden. [...] Vertrouw op Hem te allen tijde, volk; stort uw hart uit voor Zijn aangezicht. God is voor ons een toevlucht.*

Jesaja 26:4 *Vertrouw op de HEERE, tot in eeuwigheid, want de HEERE HEERE is een eeuwige rots.*

“De wonderbare voorzieningen, verbonden met Israëls bevrijding uit de Egyptische slavernij, en hun bezetting van het beloofde land, brachten vele heidenen ertoe de God van Israël te erkennen als de Opperreger. ‘De Egyptenaren zullen weten, dat Ik de Here ben’, luidde de belofte, ‘wanneer Ik Mijn hand tegen Egypte uitstrek en de Israëlieten uit hun midden wegleid.’ (Éxodus 7:5) Zelfs de trotse Farao was gedwongen de macht van Jehova te erkennen. ‘Gaaf, dient de Here’, drong hij aan bij Mozes en Aäron, ‘en wil ook mij zegenen!’ (Éxodus 12 :31, 32)” –*Profeten en koningen*, blz. 227.

Voor verdere studie

“Iemand zal macht en bekwaamheid verkrijgen als hij de verantwoordelijkheden aanvaardt die God op hem legt, en met heel zijn hart ernaar streeft zich te ontwikkelen om ze op de juiste wijze te volbrengen. Hoe nederig zijn positie ook moge zijn, hoe beperkt zijn bekwaamheid, die mens zal tot ware grootheid komen, die in vertrouwen op goddelijke kracht ernaar streeft zijn werk getrouw te volbrengen.

Als Mozes op eigen kracht en eigen wijsheid, en begerig de grote opdracht had aanvaard, zou hij te kennen hebben gegeven dat hij volkomen ongeschikt was voor zulk een werk. Het feit dat iemand zijn zwakheid beseft, is op zijn minst een bewijs dat hij de grootte van het aangewezen werk beseft, en dat hij God tot zijn Raadgever en kracht wil maken.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 223.

Afgoderij verwijderen

“Gideon werd nu geroepen om zijn volk te bevrijden. Toen de roep kwam, was hij bezig met het dorsen van tarwe. Een hoeveelheid waren was verborgen, en omdat hij de dorsvloer niet durfde te gebruiken, was hij bij de wijnpers aan het dorsen; de tijd voor de druivenoogst was nog niet gekomen, en aan de wijngaarden werd weinig aandacht geschonken. Terwijl Gideon daar alleen en zwijgend aan het werk was, dacht hij somber na over de toestand in Israël en overwoog hoe zijn volk verlost kon worden van dat slavenjuk.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 498.

ZONDAG

Ongehoorzaamheid en het gevolg daarvan

1. **Wat deden de Israëlieten toen ze van God en Zijn wegen af gingen? Wat deden de Midianieten en Amalekieten elk jaar met hen? Richteren 6:1-4.**

Richteren 6:1-4 *Maar de Israëlieten deden wat slecht was in de ogen van de HEERE. Toen gaf de HEERE hen over in de hand van Midian, zeven jaar. Toen Midian de overhand kreeg over Israël, maakten de Israëlieten vanwege Midian voor zichzelf de holen gereed die in de bergen zijn, en de grotten en de bergvestingen. Want het gebeurde, telkens als Israël gezaaid had, dat Midian optrok. Ook Amalek en de mensen van het oosten trokken tegen hen op. Dan sloegen zij hun kamp tegen hen op en deden de opbrengst van het land teniet, tot waar men bij Gaza komt. En zij lieten in Israël niets over om van te leven: geen schaap, geen rund en geen ezel.*

“De Amalekieten ten zuiden van Kanaän zowel als de Midjanieten aan de oostgrens en in de woestijn daarachter, waren nog steeds onverzoenlijke vijanden van Israël. De laatsten waren in de dagen van Mozes bijna geheel verslagen door de Israëlieten, maar sindsdien waren ze sterk gegroeid, en talrijk en machtig geworden. Ze dorstten naar wraak, en nu God Zijn beschermende hand van Israël had teruggetrokken, was de gelegenheid aangebroken. Niet alleen de oostelijke

stammen, maar het gehele land zuchtte onder hun strooptochten. [...] Daarom werden de Israëlieten, die in het vlakke land woonden, gedwongen hun huizen te verlaten en zich te verschuilen in ommuurde steden, of zich zelfs te verschuilen in rotskloven in de bergen. Zeven jaar duurde deze verdrukking, en toen het volk in zijn benauwdheid luisterde naar de Here en zijn zonde beleed, verwekte God weer een helper voor hen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 497, 498.

MAANDAG

2. Hoe begon de Heer aan Zijn plan om het lijdende volk verlichting te brengen? Aan wie verscheen Hij? Richteren 6:11-13.

Richteren 6:11-13 *Toen kwam een Engel van de HEERE. Hij nam plaats onder de eik die bij Ofra is, die aan de Abiëzriet Joas toebehoorde. En zijn zoon Gideon klopte tarwe uit in de wijnpers om die voor de Midianieten te verbergen. Toen verscheen de Engel van de HEERE aan hem en zei tegen hem: De HEERE is met u, strijdbare held! Maar Gideon zei tegen Hem: Och, mijn heer, als de HEERE met ons is, waarom is dit alles ons dan overkomen? En waar zijn al Zijn wonderen, waarover onze vaders ons verteld hebben, toen zij zeiden: Heeft de HEERE ons niet uit Egypte doen optrekken? Maar nu heeft de HEERE ons verlaten en ons in de hand van Midian gegeven!*

“Gideon was de zoon van Joas, uit de stam Manasse. Dat deel van zijn geslacht had geen vooraanstaande positie, maar het huishouden van Joas werd gekenmerkt door moed en vastberadenheid. Van zijn moedige zonen wordt gezegd dat elk een gestalte had ‘als een koningszoon.’ Behalve Gideon waren allen gevallen in de strijd tegen de Midjanieten, en er was reden te over om de invallers te vrezen.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 498.

DINSDAG

Gods keuze om iemand Zijn wil te laten doen

3. Wat vond Gideon ervan om de enorme taak die hem werd voorgelegd op zich te nemen? Welke bemoediging gaf de Heer hem? Richteren 6:14-16.

Richteren 6:14-16 *Toen wendde de HEERE Zich tot hem en zei: Ga in deze kracht van u, en u zult Israël uit de hand van Midian verlossen. Heb Ik u niet gezonden? Maar hij zei tegen Hem: Och, mijn heer! Waarmee zal ik Israël verlossen? Zie, mijn geslacht is het armste in Manasse en ik ben de jongste in mijn familie. Maar de HEERE zei tegen hem: Omdat Ik met u zal zijn, zult u Midian verslaan alsof het maar één man was.*

“Gideon was zich ten volle bewust van zijn onbekwaamheid om het grote werk dat voor hem lag, te doen. ...

De Here kiest voor Zijn werk niet altijd mensen met grote gaven, maar Hij kiest hen, die Hij het beste kan gebruiken. Personen die een goed werk voor God zouden kunnen doen, kunnen een tijd lang op de achtergrond blijven, terwijl hun Meester hen schijnbaar niet opmerkt en hen niet gebruikt. Maar als ze getrouw hun werk doen op hun nederige positie, bereid voor Hem te werken en offers voor Hem te brengen, zal Hij op Zijn tijd hen meer en grotere verantwoordelijkheden toevertrouwen.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 85, 86.

WOENSDAG

4. Hoe uitte hij dan zijn geloof en dankbaarheid aan Hem, toen Gideon beseftte dat hij in Gods aanwezigheid was? Richteren 6:22-24.

Richteren 6:22-24 *Toen zag Gideon dat het een Engel van de HEERE was. En Gideon zei: Ach, Heere, HEERE! Daarom, omdat ik een Engel van de HEERE heb gezien, van aangezicht tot aangezicht, zal ik sterven! Maar de HEERE zei tegen hem: Vrede zij met u! Wees niet bevreesd, u zult niet sterven. Toen bouwde Gideon daar een altaar voor de HEERE en hij noemde het: De HEERE is vrede! Het is er nog tot op deze dag, in het Ofra van de Abiëzrieten.*

“Mij werd getoond dat toen God in het Oude Testament Zijn engelen stuurde om personen te bedienen of met hen te communiceren, en deze personen erachter kwamen dat zij een engel hadden gezien en ermee hadden gesproken, dat zij werden getroffen met ontzag en ze waren bang dat zij moesten sterven. Zij hadden zulk een verheven aanblik van de vreeswekkende majesteit en macht van God, dat ze dachten dat het hen zou vernietigen om in nauw verbinding gebracht te worden

met iemand die rechtstreeks uit Zijn heilige aanwezigheid kwam.”
–*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 410.

DONDERDAG

God en de waarheid verdedigen

5. **Wat was de eerste taak die de Heer hem gaf? Hoe snel voerde hij die uit? Richteren 6:25-27.**

Richteren 6:25-27 *En het gebeurde in diezelfde nacht dat de HEERE tegen hem zei: Neem een jonge stier van de runderen die van uw vader zijn, en wel de tweede jonge stier, van zeven jaar. Breek vervolgens het altaar van de Baäl af dat van uw vader is, en hak de gewijde paal om die erbij staat. Bouw daarna voor de HEERE, uw God, een altaar op de top van deze vesting, op een geschikte plaats. Neem dan de tweede jonge stier en breng een brandoffer met het hout van de gewijde paal, die u om zult hakken. Toen nam Gideon tien mannen van zijn knechten en deed zoals de HEERE tegen hem gezegd had. Maar het was uit vrees voor zijn familie en voor de mannen van de stad om dit overdag te doen, dat hij het 's nachts deed.*

“God droeg Mozes toen op om geen verbond te sluiten met de inwoners van het land waarheen zij zouden moeten gaan, anders zouden zij daardoor verstrikt raken. Maar zij moesten hun afgodenaltaren vernietigen, hun beelden breken en hun bosjes kappen, die aan hun afgoden waren gewijd, en waar het volk bijeenkwam om hun afgodische feesten te houden, die gegeven werden ter ere van hun afgoden. Hij zei toen tegen hen: ‘Want u mag zich niet neerbuigen voor een andere god: de Naam van de HEERE is immers de Na-ijverige. Een na-ijverig God is Hij.’ (Éxodus 34:14) God eist op, hetgeen Hem toekomt: de hoogste aanbedding. ... De Heer weet dat satan voortdurend aan het werk is om Zijn volk ertoe te brengen de wet van God te overtreden, en Hij is afgedaald om zeer duidelijk te zijn in Zijn aanwijzingen voor Zijn dwalend volk, opdat zij niet dwalen, en Zijn geboden overtreden wegens gebrek aan kennis.” –*Spiritual Gifts*, vol. 3, blz. 292.

VRIJDAG

6. **Hoe reageerden de inwoners van de stad toen ze zagen wat Gideon had gedaan? Waarom was het nodig voor hem om dit te doen, en welke les ligt hier in voor Gods volk vandaag de dag? Richteren 6:28-30.**

Richteren 6:28-30 *Toen de mannen van de stad 's morgens vroeg opstonden, zie, het altaar van de Baäl was afgebroken en de gewijde paal die erbij stond, omgehakt. En de tweede jonge stier was op het nieuw gebouwde altaar geofferd. Toen zeiden zij tegen elkaar: Wie heeft dit gedaan? En toen zij het onderzocht hadden en navraag hadden gedaan, zei men: Gideon, de zoon van Joas, heeft dit gedaan. Toen zeiden de mannen van de stad tegen Joas: Breng uw zoon naar buiten. Hij moet sterven, omdat hij het altaar van de Baäl heeft afgebroken en de gewijde paal die erbij stond, omgehakt.*

“De belangen van Gods werk moeten niet worden toevertrouwd aan mensen die geen verbinding met de hemel hebben. Degenen die ontrouw zijn aan God kunnen geen veilige raadgevers zijn. Ze hebben niet die wijsheid die van boven komt. Ze mogen niet worden vertrouwd om oordeel te vellen in zaken die verband houden met Gods werk, zaken waarvan zulke geweldige resultaten afhangen. Als we hun oordeel volgen, zullen we zeker op zeer moeilijke plaatsen worden gebracht en het zal het werk van God vertragen.” –*Selected Messages*, boek 3, blz. 300.

SABBAT

7. **Wie verdedigde moedig hetgeen Gideon had gedaan? Met welke simpele logica antwoordde hij de mensen? Wat wordt beloofd aan degenen die trouw en resoluut opkomen voor de Heer? Richteren 6:31, 32; Psalm 34:8.**

Richteren 6:31, 32 *Joas daarentegen zei tegen allen die bij hem stonden: Wilt ú het voor de Baäl opnemen? Moet ú hem verlossen? Wie het voor hem opneemt, zal nog deze morgen worden gedood! Als hij een god is, laat hij het dan voor zichzelf opnemen, omdat men zijn altaar heeft afgebroken. Daarom noemde hij zijn zoon op die dag Jerubbaäl, en zei: Laat de Baäl het tegen hem opnemen, want hij heeft zijn altaar afgebroken.*

Psalm 34:8 *De engel van de HEERE leert zich rondom hen die Hem vrezen, en redt hen.*

“Degenen die niet met God verbonden zijn, zijn verbonden met de vijand van God, en hoewel ze eerlijk kunnen zijn in de adviezen die ze geven, zijn ze zelf verblind en misleid. Satan brengt suggesties in de gedachten en woorden in de mond die volledig tegengesteld zijn aan de gedachten en de wil van God. Zo werkt hij door hen heen om ons op verkeerde paden te verleiden. Hij zal ons misleiden, verstrikken en ruïneren als hij dat kan.

Vroeger was het een grote zonde voor het volk van God om zichzelf weg te geven aan de vijand en hetzij hun verbijstering of hun voorspoed voor hen te openen. Onder het oude beheer was het een zonde om offers te brengen op het verkeerde altaar. Het was een zonde om wierook aan te steken, ontstoken door het verkeerde vuur.” –*Selected Messages*, boek 3, blz. 300.

Voor verdere studie

“We lopen het gevaar het heilige en het gewone te vermengen. Het heilige vuur van God moet in onze inspanningen worden gebruikt. Het ware altaar is Christus; het ware vuur is de Heilige Geest. Dit is onze inspiratie. Alleen als de Heilige Geest de mens leidt en begeleidt, is hij een veilige raadgever. Als we ons afkeren van God en van Zijn uitverkorenen om naar vreemde altaren te vragen, zullen we worden beantwoord naar onze werken.” –*Selected Messages*, boek 3, blz. 300, 301.

“Zij [Jozef en Daniël] moesten vertegenwoordigers van God in onze wereld zijn. Ze moesten geen compromissen sluiten met de afgodische naties waarmee ze in contact werden gebracht, maar moesten trouw blijven aan hun geloof, en als speciale eer de naam van aanbidders van God dragen, die de hemelen en de aarde gemaakt heeft.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 153.

“We moeten niet ineenkrimpen en ons excuseren ten opzichte van de wereld wegens het vertellen van de waarheid: we moeten minachting verbergen. Ontvouw uw kleuren om te voldoen aan het werk van mensen en engelen. Laten we begrijpen dat Zevende-dags Adventisten geen compromis kunnen sluiten. Naar uw mening en geloof mag er niet de minste schijn van aarzeling zijn: de wereld heeft het recht om te weten wat van ons te verwachten.” –*Evangelism*, blz. 179.

God zal redden door weinigen

“De leidsman aan wie God had opgedragen de Midjanieten te verslaan, bekleedde geen vooraanstaande plaats in Israël. Hij was geen vorst, priester of Leviet. Hij beschouwde zich als de kleinste van zijn vaders huis. Maar God zag hem als een moedig en oprecht man. Hij vertrouwde niet op zichzelf, en was bereid Gods leiding te volgen. God kiest niet altijd mannen met grote talenten voor Zijn werk, maar Hij kiest hen die Hij het best kan gebruiken. ‘Ootmoed gaat vooraf aan de eer.’ (Spreuken 15:33). Het meeste kan God bereiken door hen die zich bewust zijn van hun eigen onwaardigheid, en die Hem als hun Leidsman en Bron van kracht willen vertrouwen. Hij wil hen sterken door hun zwakheid te verenigen met Zijn kracht en hen verstandig maken door hun onkunde te verenigen met Zijn wijsheid. –*Patriarchen en profeten*, blz. 502, 503.

ZONDAG

Een oproep tot vereniging ten strijde tegen de vijanden

1. **Wat hadden de aanvallers voorbereid, gezien zij in het verleden vele malen Israël waren binnengevallen? Hoe bereidde de Heer Gideon en het volk voor op de taak die Hij hun had opgedragen? Richteren 6:33-35.**

Richteren 6:33-35 *Nu hadden heel Midian, alsook Amalek en de mensen van het oosten zich samen verzameld. Zij trokken de Jordaan over en sloegen hun kamp op in het dal van Jizreël. Toen bekleedde de Geest van de HEERE Gideon. Hij blies op de bazuin, en Abiëzer werd achter hem bijeengeroepen. Ook stuurde hij boden door heel Manasse en ook dat werd achter hem bijeengeroepen. Eveneens stuurde hij boden naar Aser, Zebulon en Naftali, en zij trokken op, hun tegemoet.*

“Alle plannen van geweld tegen Gideon werden terzijde geschoven; en toen hij de oorlogsbazuin blies, waren de mannen van Ofra de eersten die zich achter hem schaarden. Bodен werden uitgezonden naar zijn eigen stam Manasse, ook naar Aser, Zebulon en Naftali, en allen gaven gehoor aan zijn oproep.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 499.

MAANDAG

2. **Wat vertelde de Heer aan Gideon over de mannen die kwamen als reactie op zijn oproep? Wat droeg de Heer hem om die reden op? Hoevelen hebben het aanbod aangenomen? Richteren 7:1-3.**

Richteren 7:1-3 *Toen stond Jerubbaäl (dat is Gideon) vroeg op, met al het volk dat bij hem was. Zij sloegen hun kamp op bij de bron Harod, terwijl het kamp van Midian ten noorden van hem lag, achter de heuvel More, in het dal. En de HEERE zei tegen Gideon: Het volk dat bij u is, is voor Mij te talrijk om Midian in hun hand te geven. Anders zou Israël zich tegen Mij kunnen beroemen en zeggen: Mijn eigen hand heeft mij verlost! Welnu, roep toch ten aanhoren van het volk: Laat wie bevreesd is en beeft, terugkeren en zich naar het gebergte van Gilead haasten! Toen keerden er uit het volk tweeëntwintigduizend man terug, zodat er tienduizend overbleven.*

“Hierdoor bemoedigd ging Gideon zijn troepen voor om de invallers aan te vallen. ‘Geheel Midjan nu en Amalek en de stammen van het Oosten hadden zich met elkander verenigd; zij waren overgestoken en hadden zich gelegerd in de vlakte van Jizreël.’ De hele strijdmacht onder aanvoering van Gideon telde slechts tweeëndertigduizend man; maar met het grote leger der vijanden voor zich sprak God tot hem: ‘Er is teveel krijgsvolk bij u dan dat Ik Midjan in hun macht zou geven; anders zou Israël zich tegen Mij kunnen roemen zeggende: Mijn eigen hand heeft mij verlost. Nu dan, roept ten aanhoren van het volk; wie bang is en beeft, keren terug en sluipen weg van het gebergte Gilead.’ Zij, die liever geen gevaren en moeilijkheden trotseerden, of wier wereldse belangen hun harten zouden aftrekken van Gods werk, zouden het leger van Israël niet sterken. Hun tegenwoordigheid zou alleen maar een oorzaak van zwakte zijn. [...]

Gideon gehoorzaamde Gods bevel, en zag met bezwaard hart hoe tweeëntwintigduizend man, of meer dan twee derde van zijn strijdmacht, het leger verliet.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 500.

DINSDAG

3. **Wat zei de Heer vervolgens over de resterende tienduizend mannen? Welk bevel gaf Hij? Wat was belangrijk aan de test en wat was het resultaat? Richteren 7:4-6.**

Richteren 7:4-6 *Daarop zei de HEERE tegen Gideon: Het volk is nog te talrijk. Laat hen afdalen naar het water; daar zal Ik hen voor u uitzuiveren. Zo zal het gebeuren: van wie Ik tegen u zal zeggen: Deze mag met u optrekken – die mag met u optrekken. Maar al degenen van wie Ik zal zeggen: Deze mag niet met u optrekken – die mag niet mee optrekken. En hij liet het volk afdalen naar het water. Toen zei de HEERE tegen Gideon: Iedereen die het water met zijn tong oplikt zoals een hond likt, die moet u apart zetten, en iedereen die zich op zijn knieën bukt om te drinken eveneens. Het aantal van hen die met hun hand het water naar de mond brachten om het op te likken, was driehonderd man. Maar heel de rest van het volk had zich op hun knieën gebukt om water te drinken.*

“Het volk werd naar het water gebracht, waar ze meenden dat ze het leger zouden moeten aanvallen. Enkelen namen haastig wat water in de hand en slurpten dit op onder het gaan; maar bijna allen knielden neer en dronken op hun gemak uit de stroom. Degenen die het water in hun hand namen, telden slechts driehonderd van de tienduizend; toch werden zij gekozen, en alle anderen konden naar hun huizen terugkeren.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 501.

WOENSDAG

Overwinning is afhankelijk van geloof

- 4. Wat zei de Heer tegen Gideon over zijn kleine leger, en welk plan gaf Hij hem om uit te voeren? Wat was belangrijk aan de gekozen mannen? Hoe werkt God nu op een soortgelijke wijze? Richteren 7:7-9.**

Richteren 7:7-9 *Toen zei de HEERE tegen Gideon: Door de driehonderd man die gelikt hebben, zal Ik u verlossen en Midian in uw hand geven. Laat daarom al het overige volk weggaan, ieder naar zijn woonplaats. Zij namen de proviand van het volk en hun bazuinen met zich mee, maar al de overige mannen van Israël liet hij gaan, ieder naar zijn tenten. De driehonderd man hield hij echter bij zich. En het kamp van Midian lag beneden hem, in het dal. En het gebeurde in diezelfde nacht dat de HEERE tegen hem zei: Sta op, daal af naar het kamp, want Ik heb het in uw hand gegeven.*

“Vaak wordt het karakter door de eenvoudigste middelen getoetst. Zij die in tijden van gevaar alleen dachten aan hun eigen behoeften,

konden niet vertrouwd worden in noodgevallen. God heeft in Zijn werk geen plaats voor mensen die onverschillig en gemakzuchtig zijn. De mannen die Hij gekozen had, waren de weinigen die niet toestonden dat hun eigen behoeften hun plicht in de weg stonden.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 501.

DONDERDAG

5. **Hoe beschreef de Bijbel het leger van de vijand? Wat gebruikte de Heer om Zijn dienaar meer moed en vertrouwen te geven? Richteren 7:12-14.**

Richteren 7:12-14 *En Midian en Amalek en al de mensen van het oosten lagen in het dal, zo talrijk als sprinkhanen. En hun kamelen waren ontelbaar, zo talrijk als de zandkorrels die zich aan de oever van de zee bevinden. Toen Gideon daar aankwam, zie, toen was er een man die zijn metgezel een droom aan het vertellen was. Hij zei: Zie, ik heb een droom gehad, en zie, een geroosterd gerstebrood rolde het kamp van Midian binnen. Het kwam tot bij de tent, sloeg ertegenaan, zodat die omviel, en keerde hem ondersteboven. En daar lag de tent. En zijn metgezel antwoordde en zei: Dat is niets anders dan het zwaard van Gideon, de zoon van de Israëlitische man Joas. God heeft Midian en heel dit kamp in zijn hand gegeven.*

“Gideon beefde als hij dacht aan de strijd die de volgende dag zou plaatsvinden. Maar in de nacht sprak de Here tot hem, en gaf hem opdracht met zijn knecht Pura naar het kamp der Midjanieten te gaan, waar hij iets zou horen dat hem zou bemoedigen. Hij ging, en hoorde in het duister van de nacht, hoe een soldaat een droom vertelde aan zijn metgezel. [...] Gideon erkende dat God tot hem sprak door de mond van deze Midjanitische vreemdelingen. Hij keerde terug tot de weinigen die onder zijn bevel stonden en zei: ‘Staat op, want de Here heeft de legerplaats van Midjan in uw macht gegeven.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 501.

VRIJDAG

De Heere gebruikt een paar gelovigen

6. **Wat deed de Heer om verwarring en paniek te veroorzaken in het vijandelijke kamp? Wat zorgde ervoor dat de Midjanieten vluchtten, zonder dat Gods volk geweld moest gebruiken? Richteren 7:19-22.**

Richteren 7:19-22 *Zo kwam Gideon met de honderd mannen die bij hem waren, bij de rand van het kamp. Het was aan het begin van de middelste nachtwake, net nadat zij de wacht weer hadden opgesteld. Toen bliezen zij op de bazuinen en sloegen de kruiken die in hun hand waren, in stukken. Zo bliezen de drie groepen op de bazuinen en braken de kruiken. Met hun linkerhand hielden zij de fakkels vast en met hun rechterhand de bazuinen om daarop te blazen. En zij riepen: Het zwaard van de HEERE en van Gideon! En zij stonden rondom het kamp, ieder op zijn plaats. Toen ging heel het kamp op de loop. Ze schreeuwden het uit en vluchtten weg. Toen de driehonderd op de bazuinen bliezen, richtte de HEERE het zwaard van de een tegen de ander, en dat in heel het kamp. En het leger vluchtte naar Beth-Sitta in de richting van Zerera, tot aan de oever van Abel-Mehola, boven Tabbath.*

“Op Gods aanwijzing bracht hij een plan om aan te vallen, dat direct ten uitvoer werd gebracht. De driehonderd mannen werden in drie groepen verdeeld. Iedere man kreeg een bazuin, en een fakkel in een stenen kruik. De mannen werden zo geplaatst, dat ze het legerkamp van Midjan van verschillende kanten naderden. Midden in de nacht bliezen de drie groepen, op een teken van Gideon, op hun bazuinen; toen braken ze hun kruiken, zwaaiden de brandende fakkels en renden op de vijand toe onder de strijdkreet: ‘Het zwaard van de Here en van Gideon!’

Het slapende leger werd wakker geschrikt. Aan alle kanten zagen ze het licht van brandende fakkels. Overal weerklonk het geluid der bazuinen met de kreten der aanvallers. Omdat ze geloofden dat ze werden aangevallen door een overweldigende meerderheid, werden ze door paniek getroffen. Met luid geschreeuw sloegen ze op de vlucht, en daar ze hun metgezellen aanzagen voor hun vijanden, doodden ze elkander.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 501, 502.

SABBAT

- 7. Wat is mogelijk wanneer Gods volk volledig vertrouwen heeft in Zijn wijsheid en Zijn leiding over hun aangelegenheden? 1 Samuël 14:6; Zacharía 4:6.**

1 Samuël 14:6 *Jonathan nu zei tegen de knecht die zijn wapens droeg: Kom, laten wij oversteken naar de wachtpost van deze onbesnedenen; misschien zal de HEERE voor ons werken, want het is*

voor de HEERE niet te moeilijk om te verlossen, door veel of door weinig mensen.

Zacharía 4:6 Daarop antwoordde Hij en zei tegen mij: Dit is het woord van de HEERE tot Zerubbabel: Niet door kracht en niet door geweld, maar door Mijn Geest, zegt de HEERE van de legermachten.

“De driehonderd uitverkoren mannen waren niet alleen moedig en zelfbeheerst, maar ze waren ook gelovig. Ze hadden zich niet verontreinigd met afgoderij. God kon hen leiden, en door hen de verlossing van Israël tot stand brengen. Succes is niet van aantallen afhankelijk. God kan evengoed door weinigen als door velen verlossing schenken. Hij wordt meer geëerd door het karakter van degenen die Hem dienen dan door het grote aantal aanbidders.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 501.

Voor verdere studie

“God zou veel meer voor Zijn volk kunnen doen, als ze ware nederigheid zouden bezitten; er zijn echter weinigen die een grote mate van verantwoordelijkheid kunnen dragen, zonder dat ze zelfverzekerd worden en vergeten dat ze van God afhankelijk zijn. Daarom gaat God bij het kiezen van Zijn werktuigen vaak voorbij aan hen die door de wereld als grote, talentvolle en kundige mannen worden beschouwd. Vaak zijn ze te trots en zelfverzekerd. Ze voelen zich in staat te handelen zonder God om raad te vragen.

Eenvoudig het blazen op de bazuin door het leger van Jozua, toen het rondom Jericho trok, en door de kleine groep van Gideon rondom de legers van Midjan, was door Gods macht al voldoende om de macht van Zijn vijanden omver te werpen. De best uitgedachte plannen van de mens zullen, los van Gods macht en wijsheid, een mislukking blijken, terwijl de minst belovende methoden succes zullen hebben als ze door God gebruikt worden en nederig en gelovig worden aangewend. Vertrouwen in God en gehoorzaamheid aan Zijn wil zijn voor de christen in zijn geestelijke strijd even belangrijk [...]” –*Patriarchen en profeten*, blz. 503.

Onverwacht gevaar

“Eén grote fout in Sauls karakter was zijn verlangen om geprezen te worden. Deze karaktertrek beheerste zijn gedachten en daden. Alles werd gekenmerkt door zijn verlangen naar lof en zelfverheffing. Zijn gevoel voor goed en kwaad werd bepaald door de lage maatstaf van de toejuicing van het volk. Niemand is veilig die zijn leven laat leiden door de lof van mensen, zonder eerst Gods goedkeuring te zoeken. Saul streefde ernaar in het oog van de mensen de eerste te zijn. Toen hij dit zegelied hoorde, vatte de gedachte post in zijn geest dat David de harten van het volk zou winnen en in zijn plaats zou regeren.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 593.

ZONDAG

David aan het koninklijk hof om Saul te helpen

1. **Wat besloot koning Saul na de overwinning van de Heer door middel van David op Goliath? Hoe voerde de jongeman de taken uit die de koning hem opdroeg? 1 Samuël 18:1, 2, 5.**

1 Samuël 18:1, 2, 5 *Het gebeurde, toen David met Saul uitgesproken was, dat Jonathan met hart en ziel aan David verbonden raakte. Jonathan had hem lief als zichzelf. Saul nam hem diezelfde dag mee en liet hem niet terugkeren naar het huis van zijn vader. [...] David trok eropuit, overal waar Saul hem naartoe stuurde; hij gedroeg zich verstandig, en Saul stelde hem aan over de strijdbare mannen. Hij was goed in de ogen van heel het volk, en ook in de ogen van de dienaren van Saul.*

“... Saul [hield] hem bij zich, en wilde hem niet laten terugkeren naar zijn vaders huis. [...] ‘David dan trok ten strijde en was voorspoedig waar Saul hem ook heen zond, zodat Saul hem over de krijgslieden stelde’. David was voorzichtig en trouw, en uit alles bleek dat Gods zegen op hem rustte. Saul was zich bij tijden bewust van zijn onbekwaamheid om Israël te besturen, en hij meende dat het voor het koninkrijk beter zou zijn als hij iemand naast zich had staan die van God onderricht ontving. Saul hoopte ook dat zijn omgang met David voor hemzelf een beveiliging zou betekenen.

Omdat David door de Here werd begunstigd en beschermd, zou zijn tegenwoordigheid een bescherming betekenen voor Saul als hij uittrok om te strijden.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 592.

MAANDAG

- 2. Wat zongen de vrouwen van Israël triomfantelijk? Welk effect hadden deze liederen op de koning? Hoe veranderde zijn houding ten opzichte van David? 1 Samuël 18:6-9.**

1 Samuël 18:6-9 *Toen David en zijn mannen terugkwamen na het verslaan van de Filistijnen, gebeurde het dat de vrouwen uit al de steden van Israël met gezang en reidans koning Saul tegemoet trokken; met tamboerijnen, met blijdschap en met muziekinstrumenten. Terwijl de vrouwen huppelden, zongen zij in beurtzang: Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden! Toen ontstak Saul in woede; die woorden waren namelijk kwalijk in zijn ogen. Hij zei: Ze hebben er aan David tienduizend gegeven, maar mij hebben ze er maar duizend gegeven; het koninkrijk zal zeker nog eens voor hém zijn! Vanaf die dag hield Saul David in het oog.*

“Saul bleef echter niet lang vriendschappelijk gestemd tegenover David. Toen Saul en David terugkwamen na de strijd met de Filistijnen, kwamen de vrouwen uit alle steden van Israël koning Saul onder gezang en reidans tegemoet met tamboerijnen, vreugdebetoon en triangels. Om beurten zongen ze: ‘Saul heeft zijn duizenden verslagen’, waarop anderen antwoordden: ‘maar David zijn tienduizenden’. De duivel van afgunst sloop het hart van de koning binnen. Hij was boos omdat David boven hem werd geëerd in het gezang der vrouwen van Israël. In plaats van deze jaloeerse gedachten de kop in te drukken, toonde hij de zwakheid van zijn karakter door uit te roepen: ‘Aan David hebben zij tien duizenden gegeven, maar aan mij de duizenden; ook het koningschap zal nog voor hem zijn.’ ” –*Patriarchen en profeten*, blz. 592, 593.

DINSDAG

Gevolgen van jaloezie

- 3. Tot welke hoogte ging Sauls ongegronde jaloezie en haat tegen David? Hoe verijdelde God zijn moorddadige plannen? Welke geest beheerste de koning zichtbaar? 1 Samuël 18:10-13.**

1 Samuël 18:10-13 *De volgende dag gebeurde het dat de boze geest van God weer vaardig werd over Saul, en hij raakte binnenshuis in geestvervoering. David tokkelde op de harp zoals elke dag. Nu had Saul een speer in zijn hand, en Saul wierp de speer en zei: Ik zal David aan de wand spietsen, maar David ontweek hem tot tweemaal toe. Saul was bevreesd voor David, want de HEERE was met hem, en Hij was van Saul geweken. Daarom deed Saul David van zich weggaan, en stelde hij hem aan tot bevelhebber over duizend, zodat hij voor het volk uit ten strijde trok en weer terugkeerde.*

“Saul liet toe dat de geest van afgunst bezit van hem nam, waardoor zijn ziel werd vergiftigd. Niettegenstaande de lessen die hij van de profeet Samuël had geleerd, waardoor hem was verteld dat God zou doen wat Hij zich had voorgenomen en dat niemand dit kon verhinderen, liet de koning duidelijk zien dat hij niet de juiste kennis bezat van Gods bedoelingen en Gods macht. De vorst van Israël kante zich tegen de wil van de Almachtige. Saul had bij het besturen van het rijk Israël niet geleerd zijn eigen geest te beheersen. Hij liet toe dat zijn oordeel vertroebeld werd door opwellingen, tot hij door een aanval van razernij bezeten was. [...] ... Toen de jongeman op zekere dag weer voor hem speelde en zijn muziek begeleidde met een loflied voor God, greep Saul plotseling zijn speer en wierp deze naar de harp-speler, met de bedoeling een eind te maken aan zijn leven. David werd bewaard door tussenkomst van God en vluchtte ongedeerd uit de tegenwoordigheid van de razende koning.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 593.

WOENSDAG

4. **Welke herhaalde pogingen deed de koning om Davids leven te ontnemen? Hoe verijdelde de Heer deze satanische aanvallen?**
1 Samuël 19:9-12.

1 Samuël 19:9-12 *Maar de boze geest van de HEERE kwam over Saul. Hij zat in zijn huis en zijn speer was in zijn hand, en David tokkelde op de harp. Toen probeerde Saul David met de speer aan de wand te spietsen, maar hij ontweek Saul, zodat de speer de wand trof. In die nacht vluchtte David en ontkwam. Maar Saul stuurde boden naar het huis van David om hem te bewaken en om hem 's morgens te doden. Michal, zijn vrouw, vertelde David echter: Als je jezelf vannacht niet in veiligheid brengt, word je morgen gedood.*

Michal liet David door een venster neer. Hij ging op de vlucht en ontkwam.

“Naarmate de haat van Saul tegen David groter werd, zocht hij meer en meer naar een kans om hem het leven te ontnemen. Maar niet één van zijn plannen tegen de gezalfde des Heren had succes. Saul gaf zich geheel over aan de macht van de boze geest die hem beheerste, terwijl David zijn vertrouwen stelde in Hem, die wijs is in raad en machtig om te verlossen. ‘De vreze des Heren is het begin der wijsheid’ (Spreuken 9:10), en David bad God gedurig, dat hij onberispelijk voor Hem mocht leven.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 593, 594.

DONDERDAG

Gods bescherming en Geest over David

5. Hoe beschermde de Heer Zijn dienaar nog meer? 1 Samuël 19:19-23.

1 Samuël 19:19-23 *En men vertelde Saul: Zie, David is in Najoth bij Rama. Toen stuurde Saul boden om David te halen. Die zagen een groep profeten bezig met profeteren, en Samuël stond daar en gaf hun leiding. De Geest van God kwam over de boden van Saul en ook zij begonnen te profeteren. Toen men het Saul vertelde, stuurde hij andere boden, maar ook die begonnen te profeteren. Vervolgens stuurde Saul opnieuw boden, een derde groep, en ook die begonnen te profeteren. Daarna ging hij ook zelf naar Rama, en hij kwam bij de grote waterput die in Sechu is. Hij vroeg en zei: Waar zijn Samuël en David? Men zei hem: Zie, zij zijn in Najoth bij Rama. Toen ging hij daarheen, naar Najoth bij Rama; en dezelfde Geest van God kwam ook op hem. En al profeterend ging hij verder, totdat hij in Najoth bij Rama kwam.*

“Toen besloot Saul om zelf te gaan, want hij kon zijn woede niet langer beheersen. Hij was vastbesloten geen andere gelegenheid af te wachten om David te doden. Zodra hij hem zag, zou hij hem met eigen hand het leven benemen, wat de gevolgen ook mochten zijn. Maar Gods engel kwam hem tegemoet en leidde hem. Gods Geest weerhield hem, en hij ging verder terwijl hij bad en afwisselend profeteerde en Gode lof zong. Hij profeteerde van de komst van de Messias als de Verlosser der wereld. Toen hij het huis van de pro-

feet in Rama naderde, legde hij zijn opperkleed af dat hij droeg als teken van zijn positie en lag heel de dag en nacht daarop voor Samuël en diens leerlingen, onder invloed van de Geest van God. Het volk zag dit vreemde schouwspel, en overal werd het bekendgemaakt. Opnieuw werd het tegen het einde van zijn regering een gezegde, dat Saul ook onder de profeten was.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 596.

VRIJDAG

6. **Welke ervaring liet de Heer Saul maken om hem te waarschuwen voor zijn verkeerde koers? Welk voorval toonde Davids rechtvaardige geest? Hoe zegende de Heer hem? 1 Samuël 24:4-8.**

1 Samuël 24:4-8 *Hij kwam bij de schaapskooien aan de weg, waar een grot was; Saul ging daarin om zijn behoefte te doen. Nu zaten David en zijn mannen aan de zijkanten in de grot. Toen zeiden de mannen van David tegen hem: Zie, de dag waarvan de HEERE u gezegd heeft: Zie, Ik geef uw vijand in uw hand, en u kunt met hem doen zoals het goed is in uw ogen! Toen stond David op en sneed stilletjes een punt van Sauls mantel af. En het gebeurde daarna dat het hart van David in hem bonsde, omdat hij die punt van de mantel van Saul afgesneden had. En hij zei tegen zijn mannen: Moge de HEERE er geen sprake van laten zijn dat ik ooit zoiets zou doen bij mijn heer, bij de gezalfde van de HEERE, dat ik mijn hand tegen hem uit zou steken, want hij is de gezalfde van de HEERE. En David weerhield zijn mannen met deze woorden, en hij liet hun niet toe tegen Saul op te staan. En Saul stond op en ging de grot uit, naar de weg.*

“Het legertje van David telde slechts zeshonderd man, terwijl Saul hem zocht met een leger van drieduizend man. In een verborgen spelonk wachtte de zoon van Isai met zijn mannen op Gods aanwijzing, wat ze moesten doen. Toen Saul de bergen introk, week hij af en ging geheel alleen juist de spelonk binnen waar David zich met zijn mannen verborgen had. Toen deze dit zagen, drongen ze er bij hun aanvoerder op aan dat hij Saul zou doden. Het feit, dat de koning nu in hun macht was, zagen ze als een duidelijk bewijs van God Zelf dat Hij hun vijand in hun handen had overgeleverd om hem te vernietigen. David werd in de verleiding gebracht de zaak in

dit licht te bezien; maar zijn geweten sprak: Raak niet de gezalfde des Heren aan.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 604.

SABBAT

7. **Bij welke andere gelegenheid probeerde Saul hem te doden? Wat toonde David verschillende keren toen de koning in zijn macht was? 1 Samuël 26:2, 5, 8-11.**

1 Samuël 26:2, 5, 8-11 *Toen stond Saul op en trok naar de woestijn Zif, en met hem drieduizend man, de beste van Israël, om David te zoeken in de woestijn Zif. [...] David stond op en kwam bij de plaats waar Saul zijn kamp had opgeslagen. En David overzag de plaats waar Saul lag, met Abner, de zoon van Ner, zijn legerbevelhebber. Saul lag in het wagenkamp en het volk was rondom hem gelegerd. [...] Toen zei Abisai tegen David: God heeft vandaag uw vijand in uw hand overgeleverd. Laat mij hem toch met zijn speer aan de grond spietsen, in één keer; ik hoef het geen tweede keer te doen. David zei echter tegen Abisai: Breng hem niet om; want wie sloeg zijn hand aan de gezalfde van de HEERE en is onschuldig gebleven? Verder zei David: Zo waar de HEERE leeft, voorzeker, de HEERE zal hem treffen: óf zijn dag komt, dat hij sterft, óf hij wordt weggevaagd als hij ten strijde trekt. Moge de HEERE er geen sprake van laten zijn dat ik mijn hand sla aan de gezalfde van de HEERE. Neem echter wel de speer mee, die bij zijn hoofdeinde staat, en de waterkruik, en laten wij gaan.*

“David openbaart niet de geest van iemand die onbekeerd is. Hij laat zien dat hij ondervinding heeft opgedaan in de dingen van God. Hij openbaart een gesteldheid die zich door God laat gezeggen en wendt zich vol vertrouwen tot Hem als zijn enige Hoop.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 121.

“Toen Saul herhaaldelijk in zijn macht werd geplaatst en zijn volgelingen hem wilden doden, stond David dit niet toe, hoewel hij voortdurend vreesde voor zijn leven en door Saul als een wild beest werd achtervolgd.” –*Spiritual Gifts*, vol 4a, blz. 90, 91.

“Davids ervaringen zijn vermeld als les voor Gods volk in deze laatste dagen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 118.

De rechtvaardigen voor veel ellende bespaard

8. **Wat zegt de Schrift over de rechtvaardigen die hopen op de Heer? Hoe zal hun einde zijn, ondanks de vele ellende die zij kunnen meemaken? Psalm 34:18-23.**

Psalm 34:18-23 *Zij [de rechtvaardigen] roepen en de HEERE hoort, Hij redt hen uit al hun benauwdheden. De HEERE is nabij de gebrokenen van hart, Hij verlost de verbrijzelden van geest. De rechtvaardige heeft veel ellende, maar uit dat alles redt de HEERE hem. Hij bewaart al zijn beenderen, niet één daarvan wordt gebroken. Het kwaad brengt de goddeloze de dood; wie de rechtvaardige haten, worden schuldig verklaard. De HEERE verlost de ziel van Zijn dienaren; allen die tot Hem de toevlucht nemen, worden niet schuldig verklaard.*

“De mens kan in eigen kracht nooit aan de aanvallen van de vijand weerstand bieden. Hij staat in klederen, door zonde bevekt, voor God, terwijl hij zijn schuld belijdt. Maar Jezus pleit als onze Voorspraak met succes voor allen die in berouw en geloof de zorg voor hun zielen aan Hem hebben toevertrouwd. Hij bepleit hun zaak en door de machtige argumenten van Golgotha wordt de aanklager het zwijgen opgelegd. Zijn volmaakte gehoorzaamheid aan Gods wet heeft Hem alle macht gegeven in de hemel en op de aarde, en Hij vraagt van Zijn Vader barmhartigheid en verzoening voor de schuldige mens. Tot de aanklager van Zijn volk zegt Hij: ‘De Here bestraffe u, satan. Dezen zijn gekocht met Mijn bloed, als brandhout uit het vuur gerukt.’ En tot hen, die in geloof op Hem zien, spreekt Hij: ‘Zie, Ik neem uw ongerechtigheid van u weg. Ik trek u feestklederen aan.’ (Zacharía 3:4)” –*Profeten en koningen*, blz. 358, 359.

Voor verdere studie

“Davids mening, dat Saul ten slotte zou slagen in zijn moordlustige opzet had geen grond in Gods raadsbesluit. Terwijl Saul plannen maakte om zijn ondergang te bewerken, was God bezig om het koninkrijk aan David te brengen. God werkt Zijn plannen uit, al zijn ze voor menselijke ogen niet na te gaan. Mensen kunnen Gods wegen niet begrijpen. En op het eerste gezicht zien ze de beproevingen en tegenslagen die God over hen laat komen als bewijzen dat alles tegen hen is, en dat ze hierdoor ten onder zullen gaan. Zo zag David op de dingen die hij kon waarnemen en verloor hij Gods beloften uit het oog. Hij betwijfelde of hij ooit op de

troon zou komen. Langdurige beproevingen hadden zijn geloof verzwakt en zijn geduld uitgeput.” –*Patriarchen en profeten*, blz. 612.

8^e Les

Sabbat 22 februari 2020

Sabbatbegin 18.04^u ↔ 18.06^u

De koning uitdagen

“Zoals in het verleden zal ook nú de verkondiging van een waarheid die de zonden en dwalingen van deze tijd veroordeelt op verzet stuiten.

‘Want een ieder, die kwaad bedrijft, haat het licht, en gaat niet tot het licht, opdat zijn werken niet aan de dag komen’ (Johannes 3:20). Wanneer de mensen zien dat zij hun opvattingen niet aan de hand van de Bijbel kunnen bewijzen, besluiten velen tot elke prijs te volharden en bekladden met een boosaardige geest het karakter en de motieven van hen die een niet-populaire waarheid verdedigen.

Deze gedragslijn is door de eeuwen heen gevolgd. Elia werd in Israël beschouwd als een onruststoker, Jeremia als een verrader, Paulus als een tempelschenner. Altijd zijn zij die de waarheid trouw wilden blijven uitgemaakt voor opruiers, kettters en scheurmakers. Velen die te ongelovig zijn om het vaste profetische woord te aanvaarden, zullen blindelings instemmen met de beschuldiging tegen hen die algemeen aanvaarde zonden afkeuren. Deze houding zal steeds meer voorkomen.” –*De grote strijd*, blz. 425.

ZONDAG

Koning Achab en het volk berispt

1. **Wat staat in de Bijbel opgetekend over de handelingen van koning Achab en het volk Israël? 1 Koningen 16:30-33.**

1 Koningen 16:30-33 *Achab, de zoon van Omri, deed wat slecht was in de ogen van de HEERE, meer dan allen die er vóór hem geweest waren. En het gebeurde (was het gering dat hij in de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, ging?) dat hij ook nog Izebel tot vrouw nam, de dochter van Ethbaäl, de koning van de Sidoniërs, en dat hij de Baäl ging dienen en zich daarvoor neerboog. Hij richtte voor de Baäl een altaar op in het huis van de Baäl, dat hij in Samaria*

gebouwd had. Ook maakte Achab een gewijde paal, zodat Achab nog meer deed om de HEERE, de God van Israël, tot toorn te verwekken dan alle koningen van Israël die er vóór hem geweest waren.

“Twee jaar vóór de dood van Asa werd Achab koning van Israël. Van het begin af werd zijn regering gekenmerkt door een vreemde en gruwelijke afval. Zijn vader Omri, de stichter van Samaria, ‘deed wat kwaad is in de ogen des Heren; ja hij maakte het erger dan allen die vóór hem geweest waren’; maar de zonden van Achab waren nog erger. Hij handelde zó, ‘dat hij de Here, de God van Israël, meer krenkte dan alle koningen van Israël die vóór hem geweest waren’, door te wandelen ‘in de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat.’ (1 Koningen 16:25, 33, 31) Niet tevreden met het aanmoedigen van de vormen van aanbidding in Betel en Dan, ging hij het volk voor in het grofste heidendom, door de aanbidding van Jehova te vervangen door de Baälsdienst.

Hij nam Izebel, de dochter van Etbaël, de koning der Sidoniërs, die tevens hogepriester van Baäl was, ‘en ging de Baäl dienen en zich voor hem neerbuigen. Vervolgens richtte hij voor de Baäl een altaar op in het huis van de Baäl, dat hij te Samaria gebouwd had’. (1 Koningen 16:31, 32)

... Onder de leiding van Izebel bouwde hij ook heidense altaren op vele hoogten, waar de priesters en anderen samenkwamen in de schaduw van de bosjes om daar met deze verleidende vorm van afgodendienst hun schadelijke invloed uit te oefenen, tot vrijwel geheel Israël de Baäl volgde.” –*Profeten en koningen*, blz. 72, 73.

MAANDAG

2. **Welke boodschap zond de Heer door de profeet Elía aan Achab, terwijl hij steeds verder van het juiste pad af ging? Hoe lang duurde de tuchtiging van de Heer? 1 Koningen 17:1; Jakobus 5:17.**

1 Koningen 17:1 *En Elia, de Tisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tegen Achab: Zo waar de HEERE, de God van Israël, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, er zal deze jaren geen dauw of regen komen, behalve op mijn woord!*

Jakobus 5:17 *Elia was een mens net zoals wij en hij deed een vurig gebed dat het niet zou regenen, en het regende niet op de aarde, drie jaar en zes maanden.*

“In de bergen van Gilead, ten Oosten van de Jordaan, woonde in de dagen van Achab een man van geloof en gebed, wiens onbevreesde dienst bestemd was de steeds groeiende afval in Israël een halt toe te roepen. Hoewel hij ver van een bekende stad woonde en weinig aanzien genoot, werd Elia toch door God geroepen en ging hij vol vertrouwen aan het werk, met het besef dat God hem succes zou geven en voor hem de weg zou banen. Hij sprak vol geloof en macht, en heel zijn leven was gewijd aan het werk van hervorming. [...] En hoewel hij tot het volk kwam om de zonden te veroordelen, was zijn boodschap voor allen die genezing zochten, als de balsem van Gilead. [...]

Elia moest aan Achab de boodschap brengen van het oordeel van God. Hij had niet gevraagd de boodschapper des Heren te mogen zijn; het woord des Heren kwam tot hem. En omdat hij ijverde voor de zaak des Heren, aarzelde hij niet om gehoor te geven aan Gods bevel, hoewel gehoorzaamheid een snelle ondergang kon betekenen door de hand van de goddeloze koning.” –*Profeten en koningen*, blz. 75, 76.

DINSDAG

De profeet roept op tot een samenkomst

- 3. Welke boodschap gaf de Heer aan Elía nadat de hongersnood een verwoesting in het land had veroorzaakt? Hoe voerde Elía het bevel van de Heer uit? 1 Koningen 18:1, 2.**

1 Koningen 18:1, 2 *En het gebeurde na vele dagen dat het woord van de HEERE tot Elia kwam, in het derde jaar: Ga, vertoon u aan Achab, want Ik zal regen geven op de aardbodem. Elia ging op weg om zich aan Achab te vertonen. Nu was de honger sterk in Samaria.*

“Zo gebeurde het dat God Zijn volk nu bezocht met Zijn zwaarste straffen. De voorspelling van Elia ging op verschrikkelijke wijze in vervulling.

Drie jaar lang werd de onheilsbode in stad en land gezocht. Op Achabs bevel hadden vele vorsten gezworen dat de vreemde profeet niet in hun land kon zijn. Toch bleef het zoeken voortgaan; want Izebel en de profeten van Baël haatten Elia met een dodelijke haat, en geen inspanning was hun te veel om hem te vinden. En nog steeds was er geen regen. [...]

In de lange jaren van droogte en hongersnood bad Elia vurig dat de harten van Israël afgewend zouden worden van de afgodendienst tot

trouw aan God. Lijdzaam wachtte de profeet, terwijl Gods hand zwaar drukte op het beproefde land. [...]

Ten slotte kwam na vele dagen het woord des Heren tot Elia. ‘Ga heen, vertoon u aan Achab, want Ik wil regen op de aardbodem geven.’ ” –*Profeten en koningen*, blz. 85, 83, 85.

WOENSDAG

4. **Met welke woorden ontmoette Achab Elía? Wat was echter de realiteit van de situatie? Wie was verantwoordelijk voor het lijden van Israël? 1 Koningen 18:17, 18.**

1 Koningen 18:17, 18 *En het gebeurde, toen Achab Elia zag, dat Achab tegen hem zei: Bent u degene die Israël in het ongeluk stort? Toen zei hij: Ík heb Israël niet in het ongeluk gestort, maar ú en het huis van uw vader, doordat u de geboden van de HEERE verliet en achter de Baïls aan gegaan bent.*

“De koning en de profeet staan tegenover elkaar. Hoewel Achab vervuld is van haat, schijnt hij toch in Elia’s tegenwoordigheid machteloos. Door zijn eerste woorden: ‘Zijt gij daar, gij, die Israël in het ongeluk stort?’ openbaart hij onbewust de diepste gevoelens van zijn hart. Achab wist dat door Gods woord de hemel als van koper was geworden, en toch trachtte hij de schuld van het zware oordeel, dat op het land rustte op de profeet te werpen.” –*Profeten en koningen*, blz. 86.

“Zolang God een gemeente heeft, zal Hij degenen hebben die hardop zullen huilen en niet sparen, die Zijn instrumenten zullen zijn om zelfzucht en zonden te bestraffen, en niet mijden om de hele raad van God te verklaren, of mensen zullen horen of nalaten.

“Zolang God een gemeente heeft, zal Hij diegenen hebben die luidkeels roepen, en niet inhouden, die Zijn instrumenten zullen zijn om zelfzucht en zonden te berispen, en niet schuwen om de gehele raad van God te verkondigen, of mensen zullen luisteren of nalaten.” –*Spiritual Gifts*, vol. 2, blz. 284.

DONDERDAG

De beslissing op de berg Karmel

5. **Welke krachtige boodschap richtte Elía tot de mensen die zich op de berg Karmel verzameld hadden? Wat was hun reactie op zijn ernstige oproep? 1 Koningen 18:19-21.**

1 Koningen 18:19-21 *Nu dan, stuur boden, breng heel Israël bijeen bij mij op de berg Karmel, met de vierhonderdvijftig profeten van de Baäl en de vierhonderd profeten van Asjera, die aan de tafel van Izebel eten. Daarop stuurde Achab boden naar alle Israëlieten, en bracht de profeten op de berg Karmel bijeen. Toen kwam Elia naar voren, bij heel het volk, en zei: Hoelang hinkt u nog op twee gedachten? Als de HEERE God is, volg Hem, maar als het de Baäl is, volg hem! Maar het volk antwoordde hem niet één woord.*

“Het is net zo gemakkelijk om een afgod te maken van gekoesterde ideeën of voorwerpen, als goden te maken van hout of steen. Duizenden hebben een verkeerde voorstelling van God en Zijn eigenschappen. Zij dienen evenzeer een valse god als de dienaren van Baäl. Aanbidden wij de ware God, zoals Hij is geopenbaard in Zijn woord, in Christus, in de natuur, of vereren wij een of andere filosofische afgod die in Zijn plaats wordt verheerlijkt? God is een God van waarheid. Gerechtigheid en genade zijn de eigenschappen van Zijn troon. Hij is een God van liefde, en teder medelijden. Zo wordt Hij afgebeeld in Zijn Zoon, onze Heiland. Hij is een God van geduld en lankmoedigheid. Als dit het Wezen is dat wij aanbidden en aan Wiens karakter wij gelijk willen worden, aanbidden wij de ware God.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 143, 144.

VRIJDAG

6. **Welk wonder gebeurde er nadat Elía in geloof tot God bad? Wat heeft het volk op dat moment openlijk erkend? Is er een verslag dat de koning zijn zonden erkende en een soortgelijke bekentenis heeft gedaan? 1 Koningen 18:37-39.**

1 Koningen 18:37-39 *Antwoord mij, HEERE, antwoord mij, zodat dit volk weet dat U, HEERE, de ware God bent, en dat U hun hart tot inkeer gebracht hebt. Toen viel er vuur van de HEERE neer, verteerde het brandoffer, het hout, de stenen en het stof. Zelfs het water in de geul likte het op. Toen heel het volk dat zag, wierpen zij zich met hun gezicht ter aarde en zeiden: De HEERE is God, de HEERE is God!*

“Bidden is het ademen van onze ziel. Het is het geheim van geestelijk sterk zijn. Geen enkele andere genadegave kan ervoor in de plaats komen, anders blijft onze ziel niet gezond. Bidden brengt ons hart in direct contact met de Bron van het leven. Het geeft spier- en

zenuwkracht aan ons geloofsleven. Als je nalaat je te oefenen in het bidden, of je bidt onregelmatig, zo nu en dan, of wanneer het je uitkomt, dan verlies je je houvast in God. Je geestelijke eigenschappen verliezen hun vitaliteit, en je geloofsleven komt gezondheid en kracht tekort.” –*Boodschappen voor jonge mensen*, blz. 234.

“Slechts bij het altaar van God kunnen we onze kaars aansteken met goddelijk vuur. Het is alleen het goddelijke licht dat de kleinheid, de onbekwaamheid van het menselijk vermogen zal openbaren en een duidelijk beeld zal geven van de volmaaktheid en zuiverheid van Christus. Het is alleen als we Jezus aanschouwen dat we willen zijn zoals Hij. Alleen als we Zijn gerechtigheid zien, hongeren en dorsten we ernaar het te bezitten; en het is alleen als we in ernstig gebed vragen, dat God ons het verlangen van ons hart zal schenken.” –*Gospel Workers*, blz. 255.

SABBAT

7. **Wat gaf de Heer aan het volk en de koning nadat het vuur uit de hemel was neergekomen en het offer en alles eromheen had verteerd? Hoe stelde Hij Elía in staat om de koning te bedienen? Jakobus 5:18; 1 Koningen 18:44-46.**

Jakobus 5:18 *En hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde bracht haar vrucht voort.*

1 Koningen 18:44-46 *En het gebeurde bij de zevende maal dat hij zei: Zie, een kleine wolk, als de hand van een man, opkomend uit de zee. En hij zei: Ga tegen Achab zeggen: Span in, daal af en laat de regen u niet ophouden. Het gebeurde ondertussen dat de hemel zwart werd van wolken en wind, en er kwam een hevige regen. Achab reed weg en ging naar Jizreël. En de hand van de HEERE was op Elia, en hij omgordde zijn middel en snelde voor Achab uit tot waar men bij Jizreël komt.*

“Ons worden belangrijke lessen voorgehouden in deze ervaring van Elia. Toen hij op de berg Karmel was, bad hij om regen. Zijn geloof werd op de proef gesteld, maar hij hield vol in het voorleggen van zijn verzoek aan God. Zes maal bad hij vurig, en toch was er geen teken dat zijn smeekbede verhoord werd, maar met een krachtig geloof legde hij zijn smeekbede neer voor de genadetron. Als hij bij de zesde keer moedeloos had opgegeven, zou zijn bede niet zijn beantwoord, maar hij hield vol tot het antwoord kwam. Wij hebben een God, Wiens oor niet doof is voor onze smeekbeden; als we Zijn Woord beproeven, zal Hij ons geloof beantwoorden. Hij wil dat wij

al onze belangen verweven met de Zijne, dan kan Hij ons veilig Zijn zegen schenken, want we zullen onszelf niet de eer toeschrijven als wij de zegen ontvangen, maar God alle lof toebrengen. God geeft niet altijd de eerste maal als we Hem aanroepen, antwoord op ons gebed; als Hij dat zou doen, zouden wij het als vanzelfsprekend kunnen beschouwen, dat we recht hadden op alle zegeningen en gunsten die Hij ons bewijst.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 138, 139.

Voor verdere studie

“Hoe moedig en succesvol iemand ook mag zijn bij het verrichten van bijzonder werk, als hij niet gedurig opziet naar God, wanneer moeilijkheden ontstaan om zijn geloof op de proef te stellen, zal hij de moed verliezen. Zelfs nadat God hem duidelijke blijken heeft gegeven van Zijn macht en nadat hij kracht heeft gekregen om Gods werk te doen, zal hij falen wanneer hij niet onvoorwaardelijk vertrouwt op de Almachtige (R&H 16 okt. 1913).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 140.

“Ik vroeg de engel waarom er niet meer geloof en kracht in Israëel aange troffen wordt. Hij antwoordde: ‘Gij hebt de arm des Heren te gauw losgelaten. Breng uw gebeden met aandrang tot de troon en blijf aanhouden in sterk geloof. De beloften zijn zeker. Geloof, dat gij de dingen, die gij biddende begeert, ontvangen zult en zij zullen u geworden.’ Toen werd ik op Elia gewezen. Hij was een mens onderworpen aan dezelfde driften zoals wij en bad ernstig. Zijn geloof kon de toets doorstaan. Zevenmaal boog hij zich voor de Heer in het gebed en eindelijk werd de wolk bespeurd. Ik zag dat wij aan de zekere beloften getwijfeld hadden en dat wij de Heiland hadden gewond door ons gebrek aan geloof. De engel sprak: ‘Omgord u met de wapenrusting en neem bovenal het schild des geloofs, want dat zal het hart, het leven zelf, behoeden voor de vurige pijlen van de boze.’ Wanneer de vijand de moedelozen ertoe kan krijgen hun ogen van Jezus af te trekken en ze op zichzelf te vestigen en te denken over hun eigen onwaardigheid, in plaats van op de waardigheid van Jezus, Zijn liefde, Zijn verdiensten en Zijn grote genade, zal hij hen hun schild des geloofs doen verliezen en zijn doel bereiken. Zij zullen blootstaan aan zijn vurige verzoeken. De zwakken moeten dus tot Jezus opzien en in Hem geloven, dan oefenen zij geloof.” –*Eerste geschriften*, blz. 79.

*Leest u alstublieft het zendingsbericht
van Uruguay op blz. 63.*

9^e Les

Sabbat 29 februari 2020

Sabbatbegin 18.17^u ↔ 18.19^u

Een verachte profeet

“De onwankelbare dienaren van God hebben doorgaans de bitterste vervolging van valse godsdienstleraars geleden. De ware profeet zal echter altijd schande – zelfs de dood – verkiezen boven ontrouw aan God. Het Oneindig Oog is op de instrumenten van goddelijke berisping en zij dragen een zware verantwoordelijkheid. Maar God beschouwt het letsel dat hen gedaan wordt door bedrog, leugens of misbruik als aan Hem gedaan, en Hij zal daarnaar straffen.” –*Testimonies for the Church*, deel 4, blz. 167.

ZONDAG

Een schijnbaar voordelig bondgenootschap

1. **Wat stelde Achab – de koning van Israël – voor aan de koning van Juda? Wat was het antwoord van Josafat? 1 Koningen 22:1-4.**

1 Koningen 22:1-4 *Drie jaar zaten zij stil: er was geen oorlog tussen Syrië en Israël. Het gebeurde echter in het derde jaar dat Josafat, de koning van Juda, naar de koning van Israël toe ging. Toen zei de koning van Israël tegen zijn dienaren: Weet u dat Ramoth in Gilead van ons is? En wij doen niets om het uit de hand van de koning van Syrië terug te nemen. Daarna zei hij tegen Josafat: Trekt u met mij ten strijde tegen Ramoth in Gilead? En Josafat zei tegen de koning van Israël: Ik ben als u, mijn volk is als uw volk, mijn paarden zijn als uw paarden.*

“Bij een zekere gelegenheid bezocht Josafat de koning van Israël in Samaria. Bijzondere eer werd bewezen aan de koninklijke gast uit Jeruzalem; en voor hij vertrok, werd hij overgehaald om met de koning van Israël te strijden tegen de Syriërs. Achab koesterde de hoop dat hij, door zijn leger te voegen bij het leger van Juda, de stad Ramot

in Gilead, een der vroegere vrijsteden, kon heroveren, waarop naar zijn mening Israël terecht aanspraak kon maken.” –*Profeten en koningen*, blz. 122.

MAANDAG

2. **Wat vroeg Josafat echter aan Achab om te doen voordat zij met het idee verder zouden gaan? Wat was het antwoord van de valse profeten? 1 Koningen 22:5, 6.**

1 Koningen 22:5, 6 *Verder zei Josafat tegen de koning van Israël: Vraag toch vandaag nog naar het woord van de HEERE. Toen riep de koning van Israël de profeten bijeen, ongeveer vierhonderd man, en zei tegen hen: Zal ik tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik ervan afzien? Zij zeiden: Trek op, want de Heere zal hen in de hand van de koning geven.*

“Hoewel Josafat in een ogenblik van zwakte had beloofd dat hij de koning van Israël in zijn strijd tegen de Syriërs zou bijstaan, bracht zijn gezonde verstand hem ertoe eerst Gods wil te vragen. ‘Vraag toch eerst het woord des Heren’ (2 Kronieken 18:4), verzocht hij Achab. In antwoord hierop riep Achab vierhonderd van de valse profeten te Samaria bijeen, en vroeg hen: ‘Zullen wij optrekken ten strijde tegen Ramot in Gilead of zal ik het nalaten? Zij antwoordden: Trek op, God zal het in de macht des konings geven.’ (2 Kronieken 18:5)” –*Profeten en koningen*, blz. 122, 123.

DINSDAG

Ware profeten versus valse profeten

3. **Hoe tevreden was de getrouwe Josafat met de uitkomst van de vergadering met de valse profeten die Achab had opgeroepen? Wat was Achabs mening over de ware profeet van de Heere? Waarom hadden hij en anderen in de heilige Schrift zo een mening over een profeet? 1 Koningen 22:7, 8.**

1 Koningen 22:7, 8 *Maar Josafat zei: Is er hier niet nog een profeet van de HEERE, zodat wij de HEERE door hem kunnen raadplegen? Toen zei de koning van Israël tegen Josafat: Er is nog één man om door hem de HEERE te raadplegen, maar ik haat hem, want hij profeteert niets goeds over mij, alleen maar onheil: Micha, de zoon van Jimla. Josafat zei: Zo moet de koning niet spreken!*

“Nog niet voldaan wilde Josafat meer zekerheid aangaande Gods wil. ‘Is hier niet nog een profeet des Heren?’ vroeg hij. ‘Laten wij het dan door hem vragen.’ ‘Er is nog één man, door wie wij de Here kunnen raadplegen,’ antwoordde Achab, ‘maar ik haat hem, omdat hij over mij nooit iets goeds, maar altijd onheil profeteert; het is Micha, de zoon van Jimla.’ (2 Kronieken 18:6, 7)” –*Profeten en koningen*, blz. 123.

“Iedereen die door God wordt geroepen dient wantrouwig te zijn ten aanzien van zichzelf en volledig vertrouwen op God. Mozes ging voorwaarts in de naam van ‘IK BEN DIE IK BEN’, zonder uiterlijk vertoon of pracht. Maar de staf in zijn hand was een symbool van de goddelijke macht van Jehova, en Mozes was het middel door wie God Israël zou bevrijden van de slavernij van tirannie.” –*Review and Herald*, 2 april 1895.

WOENSDAG

4. **Wat profeteerde de valse profeet Zedekia nadat hij een paar ijzeren hoorns had gemaakt? Wat zeiden de andere valse profeten? Wat voor bewijs zal iemand zoeken en vinden voor zijn eigen ideeën als hij ze wil volgen? 1 Koningen 22:10-12.**

1 Koningen 22:10-12 *Nu zaten de koning van Israël en Josafat, de koning van Juda, ieder op zijn troon, gekleed in staatsiegewaad op de dorsvloer, bij de ingang van de poort van Samaria. En al de profeten profeteerden in hun tegenwoordigheid. Zedekia, de zoon van Kenaäna, had ijzeren hoorns voor zichzelf gemaakt, en zei: Zo zegt de HEERE: Hiermee zult u de Syriërs neerstoten, totdat u hen vernietigd hebt. En alle profeten profeteerden hetzelfde: Trek op naar Ramoth in Gilead en u zult slagen, want de HEERE zal hen in de hand van de koning geven.*

“Zij, die de weg van opstand tegen de Here bewandelen, kunnen altijd valse profeten vinden die hun daden zullen rechtvaardigen, en hen vleien tot hun eigen verderf. Leugenachtige woorden maken heel wat vrienden, zoals blijkt uit het verhaal van deze valse leraars in Israël. Deze zogenaamde profeten vonden in hun voorgewende ijver voor God veel meer gelovigen en volgelingen dan de ware profeet, die de eenvoudige boodschap van de Here bracht.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 254, 255.

“God heeft Zijn volk dat Zijn geboden onderhoudt gezegend, en alle tegenstand en bedrog die zij ondervinden, zal alleen maar meer kracht

geven aan hen die sterk staan in de verdediging van het geloof dat eens aan de heiligen werd overgeleverd. Als echter degenen die beweren de bewaarders van Gods wet te zijn, overtreders van die wet worden, zal Hij Zijn beschuttende zorg terugtrekken, Dan zullen wij inderdaad niet in staat zijn om stand te houden tegen onze vijanden. Als Zijn volk echter afgezonderd blijft van de wereld, als een natie die gerechtigheid doet, zal God hun verdediging zijn, en geen enkel wapen dat tegen hen wordt opgeheven, zal succesvol zijn.” –*Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, blz. 489.

DONDERDAG

5. **Wat zei de boodschapper – gezonden om de profeet op te roepen – dat hij moest doen? Waarom? Wat toonde het antwoord van de profeet? 1 Koningen 22:9, 13, 14.**

1 Koningen 22:9, 13, 14 *Toen riep de koning van Israël een hoveling en zei: Haal snel Micha, de zoon van Jimla. [...] De bode nu die Micha was gaan roepen, sprak tot hem: Zie toch, de woorden van de profeten zijn eenstemmig in het voordeel van de koning. Laat toch uw woord als het woord van een van hen zijn, en spreek het goede. Maar Micha zei: Zo waar de HEERE leeft, wat de HEERE tegen mij zegt, dat zal ik spreken.*

“Lees de rijkelijk gegeven waarschuwingen in het Woord van God ten aanzien van valse profeten die met hun ketterijen binnen zullen komen, en als het mogelijk zou zijn zelfs de uitverkorenen zouden misleiden. Waarom onderscheidt de gemeente onwaarheid niet van waarheid, terwijl deze waarschuwingen gegeven zijn? Zij die op wat voor manier dan ook zo zijn misleid, dienen zich te vernederen voor God en oprecht berouwen te hebben, omdat zij zo eenvoudig op een dwaalspoor zijn gezet. Zij hebben de stem van de Ware Herder niet onderscheiden van die van een vreemdeling. Laat allen die misleid zijn dit hoofdstuk van hun ervaringen beoordelen.” –*Selected Messages*, boek 2, blz. 393, 394.

“We hebben een oorlog te voeren, een levenslang gevecht met satan en zijn verlokkingen. De vijand gebruikt alle argumenten en valkuilen om onze ziel in zijn strikken te vangen. Om de levenskroon te verwerven, moet we ons ernstig en met volharding inspannen. We mogen onze wapenrusting niet uittrekken of het slagveld verlaten, voordat we de overwinning hebben behaald en kunnen juichen in onze Verlosser.” –*Boodschappen voor jonge mensen*, blz. 97, 98.

Weigeren om Gods raad te koesteren

6. **Wat zei de profeet dat het gevolg zou zijn als de twee koningen samen ten oorlog zouden trekken? Hoe tevreden was Achab met de woorden van de profeet? Wat toonde zijn antwoord? 1 Koningen 22:17, 18.**

1 Koningen 22:17, 18 *Hij zei: Ik zag heel Israël overal verspreid op de bergen, als schapen die geen herder hebben. En de HEERE zei: Dezen hebben geen heer, laat ieder in vrede naar zijn huis terugkeren. Toen zei de koning van Israël tegen Josafat: Heb ik niet tegen u gezegd: Hij zal over mij niets goeds profeteren, alleen maar onheil?*

“De woorden van de profeet hadden de beide vorsten moeten overtuigen dat God hun plannen niet zou zegenen; maar geen van beide wilde acht slaan op de waarschuwing. Achab had zijn plannen gemaakt, en was besloten deze werkelijkheid te maken. Josafat had zijn erewoord gegeven: ‘Ik ga met u in de strijd’ (2 Kronieken 18:3) en omdat hij deze belofte had gegeven, schrok hij ervoor terug deze niet te houden en zijn krachten terug te trekken. Dus trokken de koning van Israël en de koning van Juda op naar Ramot in Gilead.”
–*Profeten en koningen*, blz. 123.

“Hoe meer de Schrift bestudeerd wordt, des te duidelijker zullen we de ware aard van ons denken en doen begrijpen. Maar duizenden leggen de Bijbel terzijde om dezelfde reden als Achab Micha haatte. Omdat de Bijbel onheil profeteert tegen de zondaar, beweren zij dat ze tegenwerpingen en tegenstrijdigheden in Gods Woord vinden. Terwijl ze beweren open te staan voor overtuiging, laten ze toe dat vooroordeel hen beheerst en ze weigeren de waarheid die het Woord openbaart, te zien.”
–(The Youth’s Instructor, 10 juni 1897) *Bijbelkommentaar*, blz. 141.

SABBAT

7. **Wat zei Jezus over hen die de raad van Gods profeten verwerpen? Wie sprak er tot Achab via de profeet Micha? Matthéüs 13:57; 2 Petrus 1:20, 21.**

Matthéüs 13:57 *En zij namen aanstoot aan Hem. Maar Jezus zei tegen hen: Een profeet is niet ongeëerd, behalve in zijn vaderstad en in zijn huis.*

2 Petrus 1:20, 21 *Dit moet u allereerst weten, dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat; want de profetie is destijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar heilige mensen van God, door de Heilige Geest gedreven, hebben gesproken.*

“God heeft de voorbereiding van Zijn, op goddelijke wijze ingegeven Woord, aan de beperkte mens overgedragen. Dit Woord, dat uit boeken is samengesteld, het Oude en het Nieuwe Testament, is de geschreven Gids voor de bewoners van een gevallen wereld; dit is aan hen gegeven, zodat er door het te bestuderen en door gehoorzaam te zijn aan de hierin gegeven richtlijnen, geen ziel op weg naar de hemel zou verdwalen. [...]

God bedoelde, dat de Bijbel een leerboek zou zijn voor de gehele mensheid, voor zowel de kinderen en de jeugd als voor de oudere volwassene. Hij bedoelde dat dit Boek zou worden bestudeerd door alle eeuwen heen. Hij gaf Zijn Woord als een openbaring van Zichzelf. ... De Bijbel is een middel tot gemeenschap tussen God en de mens.” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 10.

Voor verdere studie

“Mij werd getoond, dat de valse herders dronken waren, maar niet van wijn. Zij waggelen, maar niet van sterke drank. Gods waarheid is verzegeld voor hen, zij kunnen die niet lezen. [...] Ik zag dat dit profeten waren zoals de vossen van de woestijn. Zij zijn in de bressen niet opgetreden, zij hebben de muren niet toegemuurd voor het huis Israëls om in de strijd te staan, ten dage des Heren. Wanneer enigen verontrust worden, en zij deze valse leraars over de waarheid beginnen te ondervragen, dan volgen zij de gemakkelijkste en beste manier om hun doel te bereiken en de harten van hen, die onderzoeken willen tot rust te brengen. Zij veranderen zelfs hun eigen stelling om hun doel te bereiken. Het licht heeft op veel van deze herders geschinen, maar zij wilden het niet erkennen, en hebben hun stelling verscheidene malen veranderd, om de waarheid te ontgaan, en weg te komen van besluiten, waar zij toe moesten komen, wanneer zij hun vorige stelling waren blijven innemen. De kracht van de waarheid heeft hun fundament verbroken, maar in de plaats van toe te geven, namen zij de toevlucht tot een ander platform, waarmee zijzelf niet tevreden waren.” –*Eerste geschriften*, blz. 142.

Zendingsbericht van Uruguay

Voorlezen op Sabbat 29 februari 2019

De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 7 maart 2020 worden ingezameld

“En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw, en tussen uw Nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen, en u zult Het de hiel vermorzelen.” Genesis 3:15.

Dit vonnis werd uitgesproken over de slang nadat hij de eerste vrouw misleid had, die zijn tussenpersoon werd om haar echtgenoot in de val te lokken. De mens gaf zich over aan de boze, maar de Heer liet hem niet onder de heerschappij van de vijand. De goddelijke reactie op de zondeval maakte het voor de mens mogelijk om het kwaad te overwinnen, met ‘vijandschap’ en strijd als onderdeel van het proces. Het ‘zaad’ van de vrouw zou de strijd aangaan en de overwinning behalen. Hij zou de mens bevrijden van de macht van de tegenstander en hem beletten zijn vernietigingswerk voort te zetten.

Nadat de zonde was binnengekomen, werden Gods mensen niet alleen geconfronteerd met vijandschap, strijd en lijden, maar ook met zegen, goddelijke interventie, vooruitgang en overwinning. Abel verloor zijn leven in de strijd tegen de zonde, maar hij vertrouwde op God en zocht gemeenschap met Hem. Zijn onschuldige bloed wees naar dat van de Verlosser. Henoach vocht tegen het kwaad en behaalde de overwinning; hij “wandelde met God ... driehonderd jaar” en “God nam hem weg.” Temidden van bijna universele zonde en geweld was Noach een “prediker van gerechtigheid” (2 Petrus 2:5) en ging hij met zijn gezin veilig door de wereldwijde vloed.

Hoewel vijandschap en strijd, pijn en dood overal in deze wereldgeschiedenis hebben bestaan, zijn er ook rijke ervaringen geweest met wonderbaarlijke bescherming, vooruitgang en verlossing – overwinningen met God. Een belangrijk voorbeeld was de geestelijke strijd met de Egyptische farao hetgeen resulteerde in de uittocht, een symbool van de grootste van alle overwinningen – verlossing van zonde door Jezus Christus. De hevigste conflicten waren zeker die waar Jezus doorheen ging. Hij moedigt iedereen aan: “Ik [heb] overwonnen.” “Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.”

“Deze profetie van vijandschap tussen satan en Christus”, schreef zuster Ellen G. White, “is verrekend. Het is een afbakening van een onvermoeide strijd tussen Christus en Zijn volgelingen, satan en zijn engelen, en gevallen mensen

verenigd in een wanhopig gezelschap om tot het einde van de tijd de volgelingen van Christus af te keuren, te kneuzen, te verwonden en uit te roeien. Deze controverse tussen satan en Christus werd hier in deze wereld voortgezet. Satan kwelde voortdurend de Zoon van God en creëerde vooroordelen in de hoofden van mensen. Niet alleen werden de leerstellingen en onderwijzingen van Christus verdraaid, verkeerd geïnterpreteerd en ontworsteld aan hun ware betekenis, maar leugens volgden Hem overal. De verkeerde voorstellingen die de overpriesters, Farizeeën en Sadduceeën in de oren van het volk goten, deden een beroep op de ergste hartstochten van overspeligen, hoereerders en de oneerlijken, hetgeen een brandend vooroordeel opwekte, die het voor Hem bijna onmogelijk maakte om zelfs drie en een half jaar op aarde te leven, nadat Zijn openbare bediening begon.” –*Christ Triumphant*, blz. 29.

In de daaropvolgende eeuwen werd het volk van de Heer geconfronteerd met toenemende tegenstand, waaronder vervolging onder het heidense Rome. Maar het Romeinse rijk viel en Gods werk en Zijn aanhangers zegevierden. Daarna volgde de lange periode van de middeleeuwen, met een voortdurende strijd tussen de krachten van goed en kwaad. Naar schatting vijftig miljoen martelaren stierven in de handen van hun vervolgers, maar de waarheid zegevierde.

Aan het begin van de vorige eeuw, terwijl de Eerste Wereldoorlog verwoesting, ellende, bloedvergieten en de dood over de wereld veroorzaakte en koningen en koninkrijken vielen, handhaafden trouwe gelovigen de zuiverheid van het geloof, en gaven getuigenis van wat leidt tot het eeuwige leven. Niet lang daarna ontstonden het communisme, het nazisme, kwam de Tweede Wereldoorlog, en meer martelaren getuigden van de waarheid en de hoop die niet door slechte regeringen en goddeloze mannen vernietigd kunnen worden.

Zoals voorspeld, verwachten gelovigen nu dat de laatste beproevingen spoedig zullen komen in de grote strijd van het geloof.

“En de draak werd boos op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben.” Openbaring 12:17.

“In elk tijdperk heeft de ware gemeente van God deelgenomen aan besliste oorlogvoering tegen satanische vertegenwoordigers. Tot het einde van het conflict, zal de strijd doorgaan tussen slechte engelen en slechte mensen aan de ene kant, en heilige engelen en ware gelovigen aan de andere kant. ” –*Christ Triumphant*, blz. 28.

“Nu is de gemeente nog een strijdende kerk, nu worden wij geconfronteerd met een wereld in nachtelijke duisternis, die zich vrijwel geheel aan afgoderij heeft overgegeven. Maar de dag zal komen, dat de strijd gestreden en de overwinning behaald is.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 620.

Zijn we voorbereid op de komende conflicten? Wat doen we nu als we het hoofd bieden aan beproevingen? Gaan wij met het oog op wat ons te wachten

staat vooruit in standvastigheid en trouw? Hoe sterk is onze toewijding aan de God die wij dienen?

Dat iedere gedachte een grote bemoediging en geestelijke hulp mag zijn voor iedere student bij het studeren van deze lessen, die laten zien hoe trouwe mensen in de tijd van de Bijbel geconfronteerd werden met tegenstand en vijandigheid en hoe Hij hen overwinning en triomf gaf. De belofte is: “Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof.” 1 Johannes 5:4.

*–De broeders van de Generale Conferentie
Onderzoeksinstituut van Predikanten*

De extra sabbatschoolcollecte is bestemd voor Uruguay

Geef naar hetgeen u uit Gods hand hebt ontvangen!

10^e Les

Sabbat 7 maart 2020

Sabbatbegin 18.29^{u.} ↔ 18.31^{u.}

Het gevolg van ongehoorzaamheid

“De boodschap die de mens gegeven is om te verkondigen in deze laatste dage, moet niet worden vermengd met wereldse meningen. In deze dagen van gevaar zal niets anders dan gehoorzaamheid de mens afhouden van afvalligheid. God heeft de mens veel licht en veel zegeningen geschonken. Maar tenzij dit licht en deze zegeningen worden ontvangen, zijn ze geen waarborg tegen afvalligheid en ongehoorzaamheid. Wanneer degenen die God tot hoge vertrouwensposities heeft verheven zich van Hem tot menselijke wijsheid keren, wordt hun licht duisternis, en hoe groot is die duisternis! Hun toevertrouwde bekwaamheden zijn een valstrik voor hen....

Er is altijd een weggaan van God geweest, en totdat de strijd beëindigd is, zal er altijd een weggaan van God zijn. Zonden hebben een nauw verband. De ene daad van ongehoorzaamheid – tenzij er berouw over is – leidt tot een andere. Hij die zichzelf in zonde rechtvaardigt, wordt stap voor stap in misleiding geleid, totdat hij tenslotte straffeloos zondigt.” *–The Upward Look*, blz. 318.

Uitdagingen voor Gods dienaar

1. **Hoe daagde Zedekia, de zelfbenoemde profeet, de profeet Micha uit? Wat antwoordde de dienstknecht van de Heer? 1 Koningen 22:24, 25.**

1 Koningen 22:24, 25 *Toen kwam Zedekia, de zoon van Kenaäna, naar voren. Hij sloeg Micha op zijn kaak, en zei: Langs welke weg is de Geest van de HEERE van mij weggegaan om tot u te spreken? En Micha zei: Zie, u zult het zien, op de dag waarop u van kamer naar kamer gaat om u te verbergen.*

“Velen zullen op onze kansels staan met de fakkel van valse profetie in hun handen, ontstoken uit de helse fakkel van satan. Als twijfel en ongelooft worden gekoesterd, zullen de trouwe dienaren worden verwijderd van de mensen die denken zoveel te weten. ‘Och, of u ook bekende’, zei Christus, ‘ook nog in deze uw dag, wat tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen.’ (Lukas 19:42)” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 409, 410.

“Aan deze valse profeten zal het hoofd geboden moeten worden. Ze zullen een poging doen om velen te misleiden, door hen ertoe te brengen valse theorieën aan te nemen. Veel geschriften zullen zodanig verkeerd worden toegepast dat misleidende theorieën blijkbaar gebaseerd zijn op de woorden die God heeft gesproken. Kostbare waarheid zal worden bestemd om dwaling te verwezenlijken en op te richten. Deze valse profeten, die beweren door God te zijn onderwezen, zullen prachtige geschriften nemen die zijn gegeven om de waarheid te versieren en zullen ze gebruiken als een kleed van gerechtigheid om valse en gevaarlijke theorieën te bedekken. En zelfs sommigen van hen die, in het verleden, de Heer heeft geëerd, zullen zo ver van de waarheid afwijken dat ze misleidende theorieën bepleiten met betrekking tot vele stadia van de waarheid, inclusief het heiligdomsvraagstuk.” –*Evangelism*, blz. 360.

2. **Wat was de mening van koning Achab over wat Micha profeteerde? Welk slechte bevel gaf hij? 1 Koningen 22:26, 27.**

1 Koningen 22:26, 27 *Daarop zei de koning van Israël: Neem Micha mee en breng hem terug naar Amon, de leider van de stad, en naar Joas, de zoon van de koning. En u moet zeggen: Dit zegt de koning: Zet deze man in de gevangenis en laat hem brood van verdrukking eten en water van verdrukking drinken, totdat ik in vrede terugkom.*

“Degenen die trouw zijn aan Gods wet zullen de weg niet altijd vlak ondervinden. God heeft Zijn volk geen vrijstelling van beproevingen beloofd, maar Hij heeft beloofd wat veel beter is. Hij heeft gezegd: ‘Uw sterkte [zij] gelijk uw dagen!’ (Deuteronomium 33:25) ‘Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht.’ (2 Korinthe 12:9) ‘De God aller vertroosting; Die ons vertroost in al onze verdrukking.’ (2 Korinthe 1:3, 4)” –*Signs of the Times*, 3 maart 1890.

“Door alle eeuwen heen heeft satan het volk van God vervolgd. Hij heeft hen gemarteld en ter dood gebracht; maar in hun sterven werden zij overwinnaars. Zij openbaarden door hun standvastig geloof Eén, die machtiger is dan satan. Satan kon het lichaam martelen en doden, maar hij kon niet het leven raken dat verborgen was met Christus in God. Hij kon hen gevangen houden binnen de muren van een gevangenis, maar hij kon de geest niet binden. Zij konden over de somberheid heen zien op de heerlijkheid met de woorden: ‘Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden.’ Romeinen 8:18. ‘Want de lichte last der verdrukking van een ogenblik bewerkt voor ons een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid.’ 2 Korinthe 4:17.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 32, 33.

DINSDAG

De ware profetie veracht

3. **Wat zei Micha, zeker zijnde van de profetie die hij van de Heer aan de koning had gegeven? Wat liet zijn antwoord zien? 1 Koningen 22:28, eerste gedeelte.**

1 Koningen 22:28a *Maar Micha zei: Als u echt in vrede terugkeert, heeft de HEERE niet door mij gesproken! ...*

“Alles wat God in de profetische geschiedenis heeft gespecificeerd te worden vervuld in het verleden, is geschied, en alles wat in volgorde nog moet komen, zal geschieden. Daniël, de profeet van God, staat op zijn plaats. Johannes staat op zijn plaats. In de Openbaring heeft de Leeuw van de stam van Juda voor de leerlingen van de profetie het boek Daniël geopend en zo staat Daniël op zijn plaats. Hij legt zijn getuigenis af, hetgeen de Heer hem heeft geopenbaard met het oog op de grote en plechtige gebeurtenissen die we moeten weten terwijl we op de drempel van hun vervulling staan.” –*Selected Messages*, boek 2, blz. 109.

WOENSDAG

4. **Wat werd onthuld door het feit dat Achab zijn plan voortzette, zichzelf vermomde en het slagveld op ging? 1 Koningen 22:29, 30.**

1 Koningen 22:29, 30 *Zo trok de koning van Israël met Josafat, de koning van Juda, op naar Ramoth in Gilead. De koning van Israël zei tegen Josafat: Zodra ik mij vermomd heb, trek ik ten strijde. Trekt u echter uw eigen kleren aan. Zo vermomde de koning van Israël zich en trok ten strijde.*

“De woorden van de profeet hadden de beide vorsten moeten overtuigen dat God hun plannen niet zou zegenen; maar geen van beide wilde acht slaan op de waarschuwing. Achab had zijn plannen gemaakt, en was besloten deze werkelijkheid te maken. Josafat had zijn erewoord gegeven: ‘Ik ga met u in de strijd’ (2 Kronieken 18:3) en omdat hij deze belofte had gegeven, schrok hij ervoor terug deze niet te houden en zijn krachten terug te trekken. Dus trokken de koning van Israël en de koning van Juda op naar Ramot in Gilead. (1 Koningen 22:29)” –*Profeten en koningen*, blz. 123.

DONDERDAG

De gevolgen van rebellie

5. **Welk enorm risico nam Josafat toen hij tegen Syrië het strijdveld betrad? Welke belofte zag deze trouwe koning van Juda gebeuren? 1 Koningen 22:31-33; Psalm 34:20, 21.**

1 Koningen 22:31-33 *Nu had de koning van Syrië de bevelhebbers van de strijdswagens, waarvan hij er tweeëndertig had, geboden: U*

mag niet tegen kleinen of tegen groten strijden, maar alleen tegen de koning van Israël. Het gebeurde dan, zodra de bevelhebbers van de strijdswagens Josafat zagen, dat zij zeiden: Dat is zeker de koning van Israël. Zij gingen op hem af om tegen hem te strijden, maar Josafat schreeuwde om hulp. En het gebeurde, zodra de bevelhebbers van de strijdswagens zagen dat hij niet de koning van Israël was, dat zij zich van hem afkeerden.

Psalm 34:20, 21 *De rechtvaardige heeft veel ellende, maar uit dat alles redt de HEERE hem. Hij bewaart al zijn beenderen, niet één daarvan wordt gebroken.*

“We moeten onze gedachten gericht houden op de liefde, de barmhartigheid en de genade van onze God.... Het is geen teken dat Jezus niet langer van ons houdt omdat we twijfels en ontmoedigingen ervaren. Verdrukking komt tot ons in de voorzienigheid van God, zodat we kunnen zien dat Christus onze Helper is, dat in Hem liefde en troost is. We kunnen genade ontvangen, waardoor we overwinnaars zijn en het leven beërven dat zich aanmeet met het leven van God. We moeten een zodanige ervaring hebben dat wanneer ellende over ons komt, we niet van het geloof zullen afwijken...” –*That I May Know Him*, blz. 278.

VRIJDAG

- 6. Wat gebeurde er tijdens het gevecht? Wat gebeurde er met Achab dat de profetie bevestigde die hij kort daarvoor had gekregen? Wat is onvermijdelijk wanneer iemand opzettelijk ingaat tegen Gods alwetende wil? 1 Koningen 22:31, 34; Spreuken 6:27, 28; Galaten 6:7.**

1 Koningen 22:31, 34 *Nu had de koning van Syrië de bevelhebbers van de strijdswagens, waarvan hij er tweeëndertig had, geboden: U mag niet tegen kleinen of tegen groten strijden, maar alleen tegen de koning van Israël. [...] Toen spande een man in zijn onschuld de boog en trof de koning van Israël tussen de verbindingsstukken en het harnas. Toen zei deze tegen zijn wagenmenner: Wend de teugel en breng mij weg uit het leger, want ik ben gewond.*

Spreuken 6:27, 28 *Als iemand vuur in zijn boezem neemt, zullen dan zijn kleren niet in brand vliegen? Als iemand op gloeiende kolen loopt, zullen dan zijn voeten niet verbranden?*

Galaten 6:7 *Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten.*

“Het is te laat op de dag voor een oppervlakkig werk. Het is tijd om op te staan en te schijnen, want de heerlijkheid van God is over u opgegaan. Het is te laat om in de handen van de vijand te spelen. De ploegschaar moet diep gaan; de braakliggende grond moet worden opgebroken. We dienen ons hart gebroken te hebben. We dienen te voelen hoe aanstootgevend zonde is voor God. We moeten het hart behoeden boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens.” –*Review and Herald*, 12 maart 1889.

SABBAT

7. **Wat gebeurde er in deze strijd, waarmee een einde kwam aan de praktijk van Achab om de profeten van God te negeren en op valse profeten te vertrouwen? Wat zal er gebeuren met een ieder die de leugen gelooft? 1 Koningen 22:35-38.**

1 Koningen 22:35-38 *De strijd laaide die dag echter hoog op. De koning werd in de wagen staande gehouden tegenover de Syriërs, maar in de avond stierf hij. Het bloed van de wond vloeide in de bak van de wagen. Toen de zon onderging, ging de luide roep door het legerkamp: Ieder naar zijn stad, en ieder naar zijn land! Zo stierf de koning. Hij werd naar Samaria gebracht en zij begroeven de koning in Samaria. Men spoelde de wagen af bij de vijver van Samaria, waar de hoeren zich wasten. De honden likten zijn bloed op, overeenkomstig het woord van de HEERE, dat Hij gesproken had.*

“Benhadad, koning van Aram, had de legers van Israëel verslagen in de slag waarin Achab het leven had verloren.” –*Profeten en koningen*, blz. 155.

“In de slag die volgde werd Achab door een pijl getroffen, en tegen de avond stierf hij. Tegen zonsondergang ging een luide kreet door het leger. ‘Ieder naar zijn stad, ieder naar zijn land.’ (1 Koningen 22:36) Zo ging het woord van de profeet in vervulling.” –*Profeten en koningen*, blz. 123.

Jezus' voorbeeld

8. **Wat deed Gods Zoon, Jezus, precies het tegenovergestelde van de rebellerende, egocentrische handelingen van Achab? Wat zal de wens en het gebed zijn van Gods trouwe volgelingen, die Zijn voorbeeld volgen? Psalm 40:9; Matthéüs 26:42; Filippensen 2:8; Psalm 143:10.**

Psalm 40:9 *Ik vind er vreugde in, Mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag Ik diep in Mijn binnenste.*

Matthéüs 26:42 *Opnieuw, voor de tweede keer, ging Hij heen en bad: Mijn Vader, als deze drinkbeker aan Mij niet voorbij kan gaan zonder dat Ik hem drink, laat Uw wil dan geschieden.*

Filippensen 2:8 *En in gedaante als een mens bevonden, heeft Hij Zichzelf vernederd en is gehoorzaam geworden, tot de dood, ja, tot de kruisdood.*

Psalm 143:10 *Leer mij Uw welbehagen te doen, want U bent mijn God. Laat Uw goede Geest mij leiden in een geëffend land.*

In Psalm 143:10 van de Engelse King James vertaling staat: 'Leer mij Uw wil te doen; want U bent mijn God, uw geest is goed; geleid mij in een land van oprechtheid.'

“Hij stapte van Zijn troon af, Hij verliet Zijn kroon en koninklijke scepter en bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid. Hij heeft Zichzelf tot de dood van het kruis vernederd, opdat de mens verheven kon worden tot een zetel met Hem op Zijn troon. In Hem hebben we een volledig offer, een oneindig offer, een machtige Verlosser, die in staat is om allen tot het uiterste te redden, die door Hem tot God komen. In liefde komt Hij om de Vader te openbaren, om de mens met God te verzoenen, om hem een nieuw schepsel te maken, vernieuwd naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft.” –*God's Amazing Grace*, blz. 160.

“Gewillig en blijmoedig gaf Christus Zichzelf over aan de uitvoering van Gods wil. Hij werd gehoorzaam tot de dood, zelfs de dood van het kruis. Zullen we het moeilijk vinden om onszelf te verloochenen? Zullen we ons terugtrekken deelhebbers te zijn van Zijn lijden?... Terwijl we denken aan wat Hij voor ons heeft gedaan, zou ons hart moeten worden gevuld met liefde.” –*Counsels on Stewardship*, blz. 302.

Voor verdere studie

“Uit deze rampzalige strijd keerde Josafat terug naar Jeruzalem. Toen hij de stad naderde, kwam de profeet Jehu hem tegemoet met het verwijt: ‘Moogt gij de goddeloze helen en bevriend zijn met hen die de Here haten? Hierom rust er toorn op u van de zijde des Heren. Toch is er wel iets goeds bij u gevonden, want gij hebt de gewijde palen uit het land weggedaan en uw hart erop gezet God te zoeken.’ (2 Kronieken 19:2, 3).” –*Profeten en koningen*, blz. 123.

“De Heer weet alles van Zijn getrouwe dienstknechten die terwille van Hem zich bevinden in gevangenschappen of die naar eenzame eilanden zijn verbannen. Hij troost hen door Zijn tegenwoordigheid. Als de gelovige terwille van de waarheid staat voor de rechtbank van onrechtvaardige rechters, staat Christus naast hem. Alle smaad die hem treft, treft Christus. Telkens weer wordt Christus veroordeeld in de gedaante van Zijn discipelen. Als iemand binnen de muren van een gevangenis wordt opgesloten, verblijdt Christus het hart met Zijn liefde. Als iemand moet sterven om Zijn naam, zegt Christus: ‘Ik ben ... de levende en Ik ben dood geweest en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheid, en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.’ (Openbaring 1:18) Het leven dat voor Mij als offer wordt gebracht, wordt bewaard voor de eeuwige heerlijkheid.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 556.

11^e Les

Sabbat 14 maart 2020

Sabbatbegin 18.42^u ↔ 18.43^u

Onmogelijke omstandigheden

“God roept Zijn getrouwen op, die in Hem geloven, om hen die ongelovig en wanhopig zijn, te bemoedigen. Wend u tot de Here, gij gevangenen van de hoop. Zoek uw kracht bij God, de levende God. Toon een onwankelbaar nederig geloof in Zijn macht en bereidheid om te redden. Als we in geloof beslag leggen op Zijn kracht, zal Hij het meest hopeloze, ontmoedigende vooruitzicht op wonderlijke wijze veranderen. Dit zal Hij doen tot eer van Zijn naam.” –*Profeten en koningen*, blz. 163.

ZONDAG

Een schijnbaar ongelooflijke profetie

1. Welk ernstig probleem bedreigde de inwoners van Samária toen (rond 844 v. Chr.) de Syriërs de stad belegerden? Wat profeteerde Elisa toen de hongersnood iedereen trof en de kleine hoeveelheid voedsel wat nog over was, verkocht werd tegen exorbitante prijzen? 2 Koningen 6:24, 25; 7:1, 2.

2 Koningen 6:24, 25; 7:1, 2 Het gebeurde daarna, dat Benhadad, de koning van Syrië, zijn hele leger verzamelde, optrok en Samaria belegerde. En er ontstond een grote hongersnood in Samaria, want zie, zij belegerden de stad, totdat een ezelskop voor tachtig zilverstukken werd verkocht en het vierde deel van een kab duivenmest voor vijf zilverstukken. [...] Toen zei Elisa: Hoor het woord van de HEERE. Zo zegt de HEERE: Morgen omstreeks deze tijd zal in de poort van Samaria een maat meelbloem verkocht worden voor een zilveren sikkkel, en twee maten gerst voor een sikkkel. Maar een officier, op wiens hand de koning leunde, antwoordde de man Gods en zei: Zie, al maakt de HEERE sluisen in de hemel – hoe zou dit kunnen gebeuren? Maar hij zei: Zie, u zult het met uw ogen zien, maar er niet van eten.

“Een tijd lang na dit voorval [nadat de Syriërs die gezonden waren om Elisa gevangen te nemen werden geslagen met blindheid], was Israël bevrijd van de aanvallen der Arameeërs. Maar later, onder de energieke leiding van een doelbewuste koning, Hazaël (kleinzoon van de Hazaël die gezalfd was tot roede van Israël) omsingelde het Aramese leger de stad Samaria en belegerde het. Nooit had Israël het zo benauwd gehad als tijdens deze belegering. De zonden der vaders werden werkelijk bezocht aan de kinderen en kinds kinderen. De verschrikkingen van een aanhoudende hongersnood dreef de koning van Israël tot wanhopige maatregelen, toen Elisa tegen de volgende dag bevrijding beloofde.” –*Profeten en koningen*, blz. 162.

MAANDAG

2. Wat besloten vier uitgehongerde melaatsen te doen? Welke verrassing kwamen zij tegen in het Syrische kamp? 2 Koningen 7:3-7.

2 Koningen 7:3-7 Er waren vier melaatse mannen bij de ingang van de poort. Zij zeiden tegen elkaar: Waarom blijven wij hier totdat wij

sterven? Als wij zeggen: Wij zullen de stad binnengaan – er is honger in de stad, dan zullen wij daar sterven; en als wij hier blijven, zullen wij ook sterven. Nu dan, kom, laten wij naar het legerkamp van de Syriërs overlopen. Als zij ons laten leven, dan zullen wij leven, en als zij ons doden, laten we dan maar sterven. En in de avondschemering stonden zij op om het legerkamp van de Syriërs in te gaan. Toen zij aan de rand van het legerkamp van de Syriërs kwamen, zie, was er niemand.

“De Heere had het leger van de Syriërs namelijk een geluid laten horen van strijdwagens en een geluid van paarden – het geluid van een groot leger – zodat zij tegen elkaar zeiden: Zie, de koning van Israël heeft de koningen van de Hethieten en de koningen van de Egyptenaren tegen ons ingehuurd om ons aan te vallen. Zij waren opgesprongen en in de avondschemering weggevlucht. Zij hadden hun tenten achtergelaten, hun paarden en hun ezels, en het legerkamp zoals het was, en waren gevlucht voor hun leven.

Toen het de volgende dag begon te dagen, deed de Here het leger der Arameeërs een geluid horen van wagens en paarden, zodat ze verschrikt opsprongen en in de schemering vluchtten met achterlating van hun tenten, hun paarden, hun ezels, de hele legerplaats zoals die was, met overvloed aan voedsel. Ze vluchtten om hun leven te redden (2 Koningen 7:6, 7), en stopten niet voor ze de Jordaan overgestoken hadden.

Tijdens de nacht hadden vier melaatsen buiten de stadspoort, wanhopig van honger, besloten het Aramese leger op te zoeken en zich toe te vertrouwen aan de genade van de belegeraars in de hoop hun medeleven op te wekken en voedsel te krijgen. Wat waren ze verbaasd toen ze bij het naderen van het kamp niemand zagen.” –*Profeten en koningen*, blz. 162.

DINSDAG

Goed nieuws – de profetie vervuld

3. **Wat troffen zij aan? Wat wisten zij dat ze moesten doen met het schitterende nieuws? 2 Koningen 7:8-10.**

2 Koningen 7:8-10 *Toen nu deze melaatsen aan de rand van het legerkamp kwamen, gingen zij een tent binnen, aten en dronken, namen vandaar zilver, goud en kleren mee, en gingen het verbergen.*

Daarna keerden zij terug, gingen een andere tent binnen, namen ook daaruit het een en ander weg en gingen het eveneens verbergen. Toen zeiden zij tegen elkaar: Wij doen hier niet goed aan. Deze dag is een dag met een goede boodschap en wij zwijgen erover. Als wij wachten tot het morgenlicht, staan wij schuldig. Nu dan, kom, laten wij dit in het huis van de koning gaan vertellen. Zij kwamen, riepen naar de poortwachter van de stad en vertelden hun: Wij zijn naar het legerkamp van de Syriërs gegaan, en zie, daar was niemand meer – geen geluid van mensen, alleen de paarden, vastgebonden; en de ezels, vastgebonden; en de tenten, zoals zij waren.

“Zonder dat iemand hen tegenhield of hinderde, ‘gingen zij een tent binnen, aten en dronken, namen zilver, goud en klederen eruit weg, en gingen heen en verborgen het. Daarna gingen zij weer een andere tent binnen, namen er (allerlei) uit weg, gingen heen en verborgen het. Toen zeiden zij tot elkander: Wij doen niet goed, deze dag is een dag van blijde boodschap, en wij houden ons stil. Indien wij wachten tot het morgenlicht, dan zal ons straf treffen’. (2 Koningen 7:8, 9) Haastig keerden zij terug naar de stad met het blijde nieuws.” –*Profeten en koningen*, blz. 162.

“De omgang van God met Zijn volk lijkt vaak mysterieus. Zijn wegen zijn niet onze wegen, noch Zijn gedachten onze gedachten. Vele malen is Zijn manier van handelen zo tegengesteld aan onze plannen en verwachtingen dat we verbaasd en verbijsterd zijn. We begrijpen onze ontaarde natuur niet; en vaak wanneer we ons eigen-ik behagen en onze eigen neigingen volgen, vleien we onszelf dat we de geest van God uitdragen. En dus dienen wij de Schrift te onderzoeken en veel te bidden, zodat de Heer ons – overeenkomstig Zijn belofte – wijsheid kan geven.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 503.

WOENSDAG

- 4. Aan wie werd het nieuws van het vertrek van de Syriërs bezorgd? Was hij er volledig van overtuigd dat de Syriërs het kamp hadden verlaten? 2 Koningen 7:11-13.**

2 Koningen 7:11-13 *En deze riep de andere poortwachters en die vertelden het binnen in het huis van de koning. En de koning stond 's nachts op en zei tegen zijn dienaren: Laat mij u toch vertellen wat de Syriërs ons gedaan hebben. Zij weten dat wij hongerlijden; daarom zijn zij uit het legerkamp gegaan om zich in het veld te verstoppen. Zij*

zeggen: Zodra zij de stad uitgekomen zijn, zullen wij hen levend grijpen en de stad binnengaan. Toen antwoordde een van zijn dienaren en zei: Laat men toch vijf van de overgebleven paarden nemen, die hierbinnen overgebleven zijn – zie, ze zijn als de hele menigte van de Israëlieten die hierbinnen overgebleven zijn; of zie, ze worden als de hele menigte van de Israëlieten die omgekomen zijn – en laten wij die eropuit sturen om te zien wat er gaande is.

“De aanhoudende zorg put ... [bij veel mensen] levenskrachten uit. Onze Heer wil graag dat zij dit slavenjuk afleggen. Hij nodigt hen uit Zijn juk op zich te nemen en zegt: ‘Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.’ Hij zegt dat ze eerst het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid moeten zoeken en belooft dat alles wat zij in dit leven nodig hebben, hun zal worden geschonken. Zorg is blind en kan niet in de toekomst zien, maar Jezus kent het einde van het begin af. Bij elke moeilijkheid heeft Hij een weg gereed om verlichting te brengen. Onze hemelse Vader heeft tal van wegen om voor ons voorzieningen te treffen, waarvan wij niets weten. Wie dit ene beginsel aanvaarden om het dienen en eren van God de eerste plaats te geven, zullen ontdekken dat verwarringen verdwijnen en dat een effen pad voor hen ligt.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 268, 269.

DONDERDAG

- 5. Wat beval hij te doen om er zeker van te zijn dat het lege kamp geen valstrik was? Met welke verbazingwekkende bevestiging kwamen de onderzoekers terug? 2 Koningen 7:14, 15.**

2 Koningen 7:14, 15 *Daarop namen zij twee strijdwagens met paarden. De koning stuurde die het leger van de Syriërs achterna en zei: Ga kijken. Zij volgden hen tot aan de Jordaan, en zie, de hele weg lag vol met kleren en stukken uitrusting, die de Syriërs in hun haast weggeworpen hadden. De boden keerden terug en vertelden het de koning.*

“God had Zijn volk in Kanaän geplaatst als een machtig bolwerk om het toenemend zedelijk bederf tegen te gaan, zodat dit niet de hele wereld zou overspoelen. Als Israël trouw zou zijn aan God, wilde God dat het overwinnend zou blijven. Hij zou grotere volken dan de Kanaänieten in hun macht geven. De belofte luidde: ‘Indien gij heel dit gebod, dat Ik u heden opleg, zeer naarstig onderhoudt, de Here uw God, liefhebt, in al Zijn wegen gaat en Hem aanhangt, dan zal de Here

al deze volken voor u wegdrijven, zodat gij het gebied van volken, groter en machtiger dan gij, in bezit zult nemen. Elke plaats die uw voetzool betreedt, zal van u zijn; van de woestijn af tot de Libanon, van de rivier af, de rivier de Eufraat tot de westelijke zee toe zal uw gebied zich uitstrekken. Niemand zal vóór u standhouden; de Here, uw God, zal schrik en vrees voor u leggen op het gehele land dat gij betreedt, zoals Hij u heeft toegezegd.’ Deuteronomium 11:22-25.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 496.

VRIJDAG

6. Wat ontvingen de mensen aldus in overvloed? Welke boodschap van Elisa gebeurde er precies zo? 2 Koningen 7:16.

2 Koningen 7:16 *Toen ging het volk de stad uit en plunderde het legerkamp van de Syriërs. En een maat meelbloem werd verkocht voor een sikkel, en twee maten gerst voor een sikkel, overeenkomstig het woord van de HEERE.*

“De buit was groot; zo overvloedig waren de voorraden, dat die dag ‘twee maten gerst een sikkel’ kostten en ‘een maat fijn meel een sikkel’, zoals Elisa de dag daarvoor had voorspeld. Opnieuw werd Gods naam onder de heidenen verhoogd, volgens het woord des Heren, door Zijn profeet in Israël.” –*Profeten en koningen*, blz. 162, 163.

SABBAT

De resultaten van ongelof

7. Wat gebeurde er met de officier die de profetie van Elisa betwijfelde en bespote? Hoe waarschuwde Jezus tegen twijfels en vitten op de beloften van de Heer? 2 Koningen 7:18-20; Johannes 20:29.

2 Koningen 7:18-20 *Zo is het gebeurd zoals de man Gods tot de koning gesproken had: Morgen omstreeks deze tijd zullen in de poort van Samaria twee maten gerst voor een sikkel en een maat meelbloem voor een sikkel verkocht worden. En die officier had de man Gods geantwoord en gezegd: Zie, al maakt de HEERE sluizen in de hemel, zou dit zo kunnen gebeuren? En hij had gezegd: Zie, u zult het met uw ogen zien, maar er niet van eten. Zo gebeurde het met hem, want het volk vertrapte hem in de poort, zodat hij stierf.*

Johannes 20:29 *Jezus zei tegen hem: Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien zullen hebben en toch zullen geloven.*

“Zo bleef de man Gods [Elisa] van jaar tot jaar werken, terwijl hij het volk in getrouwe dienst tot zich trok en in gevaarlijke tijden als een verstandig raadsman naast de koning stond. De lange jaren van afgodische afval van koning en volk hadden hun rampzalig werk gedaan; de duistere schaduw van afval was nog overal aanwezig, maar toch waren er hier en daar enkelen, die standvastig hadden geweigerd de knie te buigen voor Baäl.

Toen Elisa zijn hervormingswerk voortzette, werden velen afgekeerd van het heidendom, en leerden zich verblijden in het dienen van de ware God. De profeet was bemoedigd door deze wonderen van goddelijke genade, en hij werd geïnspireerd door een groot verlangen om allen die van harte oprecht waren, te bereiken. Waar hij maar was, trachtte hij een leraar van gerechtigheid te zijn.”
—*Profeten en koningen*, blz. 163.

Voor verdere studie

“Van menselijk standpunt gezien was het uitzicht op een geestelijk herstel van het volk even hopeloos als nu het geval is voor Gods dienaars die in de donkere hoeken der aarde werkzaam zijn. Maar Christus’ gemeente is Gods werktuig voor de verkondiging van de waarheid; God heeft haar macht gegeven voor een speciaal werk; en als ze trouw is aan God, gehoorzaam aan zijn geboden, zal in haar de uitnemendheid van Gods kracht werkzaam zijn. Als ze trouw is aan haar overeenkomst, kan geen enkele macht voor haar bestaan. De machten van de vijand zullen evenmin weerstand kunnen bieden als kaf de wervelwind kan weerstaan.

Voor de gemeente wacht het morgenrood van een heldere, heerlijke dag, als ze het kleeft van Christus’ gerechtigheid zal dragen en zich losmaakt van alle betrekkingen met de wereld.” —*Profeten en koningen*, blz. 163.

De bevrijding van Jeruzalem uit de belegering

“Niets geeft meer moed dan het zien van moed. De koning van Juda had zich gereedgemaakt voor de komende storm; nu stelde hij zijn vertrouwen in God, in het vaste vertrouwen dat de profetie tegen de Assyriërs in vervulling zou gaan. ‘En het volk steunde op de woorden van Jechizkia’. Het hinderde niet dat de legers van Assur, na hun overwinning op de grootste machten der aarde, en nadat ze Samaria in Israël hadden ingenomen, hun krachten zouden richten op Juda. Het deed er niet toe dat ze vol grootspraak zeiden: ‘Zoals mijn hand de koninkrijken der afgoden wist te vinden, ofschoon hun gesneden beelden die van Jeruzalem en Samaria overtroffen, zou ik dan niet met Jeruzalem en zijn beelden doen, zoals ik met Samaria en zijn afgoden heb gedaan?’ (Jesája 10:10, 11) Juda had niets te vrezen; want ze vertrouwden op de Here.” –*Profeten en koningen*, blz. 217.

ZONDAG

De Assyrische uitdaging

1. **Welke intimiderende boodschap riep de Rabsaké¹, het hoofd van het Assyrische leger, uit in de buurt van Jeruzalem? Tegen wie – naast koning Hizkia – waren deze arrogante, minachtende woorden gericht? 2 Koningen 18:28-31.**

2 Koningen 18:28-31 *En de commandant stelde zich op, riep met luide stem in het Judees, en hij sprak en zei: Luister naar de woorden van de grote koning, de koning van Assyrië! Dit zegt de koning: Laat Hizkia u niet bedriegen, want hij zal u niet uit zijn hand kunnen redden. Laat Hizkia u ook niet doen vertrouwen op de HEERE door te zeggen: De HEERE zal ons zeker redden, en deze stad zal niet gegeven worden in de hand van de koning van Assyrië. Luister niet*

¹ Rabsaké: een Assyrische militaire titel, en was waarschijnlijk equivalent aan een opperbevelhebber of commandant.

naar Hizkia, want dit zegt de koning van Assyrië: Geef u aan mij over, kom de stad uit, naar mij toe. Dan mag ieder eten van zijn eigen wijnstok en ieder van zijn eigen vijgenboom, en ieder water drinken uit zijn eigen put.

“Aangemoedigd door hun succes hadden de Ninevieten al lang de boodschap van Jona terzijde gesteld, en hadden de plannen van de hemel uitgedaagd door hun tegenstand. Enkele jaren na de val van Samaria verschenen de overwinnende legers opnieuw in Palestina, terwijl ze ditmaal hun krachten keerden tegen de versterkte steden van Juda, met een zekere mate van succes; maar voor een tijd trokken zij terug omdat er moeilijkheden waren in andere delen van hun rijk. Pas enkele jaren later, tegen het einde van de regering van Hizkia, zou ten aanschouwen van de volkeren der wereld worden aangetoond of de goden der heidenen ten slotte zouden overwinnen. [...]

De leiders, die zeker waren van de overwinning, verdeelden hun macht in twee legers; het ene zou het Egyptische leger in het zuiden tegemoet trekken, terwijl het andere leger Jeruzalem zou belegeren.”
–*Profeten en koningen*, blz. 209, 217.

MAANDAG

- 2. Wat beweerde hij dat het volk van Juda ten goede zou komen, ook al probeerde hij hen met vrees te dwingen om de Assyrische macht te aanvaarden als superieur aan die van God? 2 Koningen 18:32-35.**

2 Koningen 18:32-35 *Totdat ik kom en u meevoer naar een land als uw eigen land, een land van koren en nieuwe wijn, een land van brood en wijngaarden, een land van olijven, van olie en van honing. Dan zult u leven en niet sterven. Luister niet naar Hizkia, want hij misleidt u door te zeggen: De HEERE zal ons redden. Hebben de goden van de volken ieder zijn eigen land ooit gered uit de hand van de koning van Assyrië? Waar zijn de goden van Hamath en Arpad? Waar zijn de goden van Sefarvaim, Hena en Ivva? Hebben zij Samaria soms uit mijn hand gered? Wie onder al de goden van de landen zijn er die hun land uit mijn hand gered hebben? Zou de HEERE dan wél Jeruzalem uit mijn hand redden?*

“Deze grootsprekende bedreiging ging vergezeld van de boodschap: ‘Laat uw God, op wie gij vertrouwt, u niet bedriegen door te zeggen:

Jeruzalem zal niet in de macht van de koning van Assur gegeven worden. Zie, gij hebt zelf gehoord wat de koningen van Assur met alle landen gedaan hebben door ze met de ban te slaan; zoudt gij dan gered worden? Hebben soms de goden der volken die mijn vaders vernietigd hebben, hen gered: Gozan, Haran, Resef en de bewoners van Eden in Telassar? Waar is hij, de koning van Hamat, de koning van Arpad, de koning van de stad Sefarwaim, van Hena en van Iwwa?" (2 Koningen 19:10-13). – *Profeten en koningen*, blz. 219.

DINSDAG

Raad en hulp gevraagd aan God

- 3. Op wie deed Hizkia, die vele hervormingen in Gods naam uit uitgevoerd, een beroep met heel zijn hart, in plaats van te reageren in dezelfde geest als de grove Assyriër? 2 Koningen 19:1-4; 2 Kronieken 32:20.**

2 Koningen 19:1-4 *Zodra koning Hizkia dat hoorde, gebeurde het dat hij zijn kleren scheurde, zich in een rouwgewaad hulde en het huis van de HEERE binnenging. Verder stuurde hij Eljakim, het hoofd van de hofhouding, Sebna, de schrijver, en de oudsten van de priesters, gehuld in rouwgewaden, naar Jesaja, de profeet, de zoon van Amoz. Zij zeiden tegen hem: Dit zegt Hizkia: Deze dag is een dag van benauwdheid, bestraffing en belediging; ja, de kinderen staan op het punt geboren te worden, maar er is geen kracht om te baren. Misschien zal de HEERE, uw God, al de woorden horen van de commandant, die zijn heer, de koning van Assyrië, gestuurd heeft om de levende God te honen, en zal Hij hem straffen om de woorden die de HEERE, uw God, gehoord heeft. Wilt u dan een gebed opzenden voor het overblijfsel dat er nog te vinden is?*

2 Kronieken 32:20 *Maar koning Hizkia en de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, baden om die reden en riepen naar de hemel.*

“Naar Jesaja werd een boodschapper gezonden om hem de uitslag van de bespreking mee te delen. ‘Deze dag is een dag van benauwdheid, straf en smaad’, liet de koning zeggen. ‘Wellicht hoort de Here, uw God, al de woorden van de maarschalk, waarmee zijn heer, de koning van Assur, hem gezonden heeft om de levende God te honen, en zal Hij straf oefenen om de woorden die de Here, uw

God, gehoord heeft; wil dan een gebed opzenden voor het overblijfsel dat nog gevonden wordt.’ (2 Konieken 19:3, 4). [...]

De enige hoop van Juda was nu gericht op God. Alle mogelijke hulp van Egypte was afgesneden, en er waren geen andere volken in de nabijheid om de helpende hand te bieden.” –*Profeten en koningen*, blz. 219, 217.

WOENSDAG

4. **Wat zei de Heer tegen Jesája – onder omstandigheden die zelfs de sterkste leider tot wanhoop zouden brengen – om Zijn gekwelde volk te beloven? 2 Koningen 19:5-7; Jeremía 33:3.**

2 Koningen 19:5-7 *Toen kwamen de dienaren van koning Hizkia bij Jesaja. En Jesaja zei tegen hen: Dit moet u tegen uw heer zeggen: Zo zegt de HEERE: Wees niet bevreesd voor de woorden die u gehoord hebt, de woorden waarmee de knechten van de koning van Assyrië Mij gelasterd hebben. Zie, Ik geef een geest in hem, dat hij een gerucht zal horen en zal terugkeren naar zijn land. Dan zal Ik hem in zijn land door het zwaard neervellen.*

Jeremía 33:3 [SVV 77] *Roep tot Mij, en Ik zal u antwoorden, en Ik zal u bekend maken grote en vaste dingen, die u niet weet.*

“God verhoorde de gebeden van Zijn dienstknechten. Jesaja kreeg de boodschap voor Hizkia....” –*Profeten en koningen*, blz. 219.

“We kunnen worden getoetst en beproefd, want God ziet het het beste om ons onder een koers van discipline te plaatsen die essentieel is voor ons, alvorens we geschikte onderdanen zijn voor de zegen waar we naar verlangen. We moeten niet ontmoedigd raken en plaatsmaken voor twijfel en denken dat onze gebeden niet worden opgemerkt. We moeten beter op Christus vertrouwen en onze zaak bij God laten om onze gebeden op Zijn eigen manier te beantwoorden. God heeft niet beloofd Zijn zegeningen te geven via de kanalen die wij hebben uitgestippeld. God is te wijs om Zich te vergissen en te goed voor ons welzijn om toe te staan dat we zelf kiezen.” –*The Upward Look*, blz. 109.

DONDERDAG

5. **Welke laatste poging deden de Assyriërs om de moed van Hizkia en zijn raadgevers zwakker te maken? 2 Koningen 19:10-13.**

2 Koningen 19:10-13 *Dit moet u tegen Hizkia, de koning van Juda, zeggen: Laat uw God, op Wie u vertrouwt, u niet bedriegen door te zeggen: Jeruzalem zal niet in de hand van de koning van Assyrië gegeven worden. Zie, u hebt zelf gehoord wat de koningen van Assyrië met al de landen hebben gedaan door ze met de ban te slaan. En zou ú dan gered worden? Hebben de goden van de volken die mijn vadersen te gronde gericht hebben, hen gered: Gozan, Haran, Rezef en de zonen van Eden die in Telassar waren? Waar is de koning van Hamath, de koning van Arpad, de koning van de stad Sefarvaim, van Hena en van Ivva?*

“Nadat de afgevaardigden van Assur afscheid hadden genomen van de oversten van Juda, bespraken ze de zaak met hun koning, die bij het deel van het leger was dat de weg naar Egypte afsloot. Toen hij het bericht vernam, schreef Sanherib een brief, waarin hij ‘de Here, de God van Israël, hoonde en van Hem zeide: Evenmin als de goden van de volken van andere landen hun volk uit mijn macht gered hebben, zal de God van Hizkia Zijn volk redden uit mijn macht.’ (2 Kronieken 32:17).” –*Profeten en koningen*, blz. 219.

VRIJDAG

6. **Tot wie richtte Hizkia zich opnieuw met ernst en volledig vertrouwen? Wat kan Gods volk van vandaag leren van deze ervaring? 2 Koningen 19:14-17, 19.**

2 Koningen 19:14-17, 19 *Toen Hizkia de brieven uit de hand van de gezanten had ontvangen en die had gelezen, ging hij naar het huis van de HEERE. Vervolgens spreidde Hizkia die brieven uit voor het aangezicht van de HEERE, en Hizkia bad voor het aangezicht van de HEERE en zei: HEERE, God van Israël, Die tussen de cherubs troont, U bent het, U alleen bent de God van alle koninkrijken van de aarde, Ú hebt de hemel en de aarde gemaakt. Neig, HEERE, Uw oor en luister; open, HEERE, Uw ogen en zie. Hoor de woorden van Sanherib, die hij gestuurd heeft om de levende God te honen. Het is waar, HEERE, de koningen van Assyrië hebben die heidenvolken en hun land verwoest. [...] Nu dan, HEERE, onze God, verlos ons toch uit zijn hand. Dan zullen alle koninkrijken van de aarde weten dat U, HEERE, alleen God bent.*

“Toen de koning van Juda de smadende brief kreeg, nam hij deze mee naar de tempel, ‘spreidde hem uit voor het aangezicht des Heren’, en bad met sterk geloof om hulp van de hemel, opdat de

volken der aarde zouden weten dat de God van de Hebreëen nog leefde en heerste. De eer van Jehova stond op het spel; alleen Hij kon uitkomst brengen.” –*Profeten en koningen*, blz. 219.

SABBAT

Gods belofte en de Assyrische nederlaag

7. **Welke verdere verzekering gaf de Heer aan Zijn noodlijdend volk door de profeet Jesája? 2 Koningen 19:31-34.**

2 Koningen 19:31-34 *Want van Jeruzalem zal uitgaan wat overgebleven is, en wat ontkomen is, van de berg Sion. De na-ijver van de HEERE van de legermachten zal dit doen. Daarom, zo zegt de HEERE over de koning van Assyrië: Hij zal deze stad niet binnenkomen, daar geen pijl in schieten, haar met geen schild tegemoetkomen, en tegen haar geen belegeringsdam opwerpen. Langs de weg waarover hij gekomen is, zal hij terugkeren, maar deze stad zal hij niet binnenkomen, spreekt de HEERE. Want Ik zal deze stad beschermen door haar te verlossen, omwille van Mijzelf en omwille van David, Mijn dienaar.*

“De smeekbeden van Hizkia voor Juda en voor de eer van hun Opperheerser kwamen overeen met Gods plannen. [...] Vooral zou de Here Zijn gunst tonen als in tijden van oorlog of druk van een leger, de oversten van Israël het bedehuis zouden binnengaan om te smeken om verlossing. (Zie 1 Koningen 8:33, 34)

Hizkia werd niet zonder hoop gelaten. Jesaja stuurde hem het bericht: “Zo zegt de Here, de God van Israël: wat gij tot Mij gebeden hebt betreffende Sanherib, de koning van Assur, heb Ik gehoord. Dit is het woord, dat de Here over hem spreekt: zij veracht u, zij bespot u, de jonkvrouw, de dochter Sions; zij schudt het hoofd achter u, de dochter van Jeruzalem.” –*Profeten en koningen*, blz. 220, 221.

8. **Wat was de uitkomst van deze extreme toets? Wat zal – vroeg of laat – het einde zijn van allen die God en Zijn volk bedreigen? Welke les ligt er in deze ervaring voor Gods trouwe volgelingen? 2 Koningen 19:35-37.**

2 Koningen 19:35-37 *Het gebeurde in diezelfde nacht dat de engel van de HEERE ten strijde trok en in het leger van Assyrië honderdvijfentachtigduizend man neersloeg. Toen men de volgende morgen*

vroeg opstond, zie, het waren allemaal dode lichamen. Daarop brak Sanherib, de koning van Assyrië, op. Hij trok weg en keerde naar zijn land terug; en hij bleef in Ninevé. Het gebeurde nu, toen hij zich in het huis van Nisroch, zijn god, neerboog, dat Adrammelech en Sarezzer, zijn zonen, hem met het zwaard doodden. Zij ontkwamen naar het land Ararat, en Esar-Haddon, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

“Diezelfde nacht kwam de verlossing. [...] ‘Alle krijgshelden, vorsten en oversten in de legerplaats van de koning van Assur’ werden verdelgd. (2 Kronieken 32:21).

Het bericht van dit vreselijk oordeel over het leger, dat uitgezonden was om Jeruzalem in te nemen, bereikte spoedig Sanherib, die nog steeds de weg tussen Egypte en Juda bewaakte. Met vrees vervuld trok de Assyrische koning zich haastig terug, ‘met beschaamd gelaat’. Hij zou echter niet lang meer regeren. Overeenkomstig de profetie die over zijn plotseling einde was gegeven, werd hij door zijn zonen gedood, ‘en zijn zoon Esarhaddon werd koning in zijn plaats.’ (2 Kronieken 32:21, Jesaja 37:38)

De God der Hebreëen had gezegevierd over de trotse Assyriër. De eer van Jehova werd gerechtvaardigd in de ogen der omliggende volken.

In Jeruzalem waren de harten van het volk vervuld met heilige vreugde. Hun ernstige smeekbeden om redding gingen gepaard met het belijden van zonde en met vele tranen. In hun grote nood hadden ze volkomen vertrouwd op Gods macht om hen te redden, en Hij had hen niet beschaamd. Nu weergalmden de voorhoven van de tempel van plechtige lofzangen.” –*Profeten en koningen*, blz. 221, 222.

Voor verdere studie

“Juda zou telkens weer door de Assyrische legers worden binnengedrongen, en Jeruzalem zou een belegering moeten doorstaan die tot haar inneming zou hebben geleid als God niet op wonderbare wijze tussenbeide was gekomen. Reeds bedreigden ernstige gevaren de vrede van het zuidelijk koninkrijk. Gods bescherming werd teruggetrokken, en de Assyrische legermacht stond op het punt het land van Juda te overspoelen. Maar de gevaren van buiten waren niet zo ernstig als de gevaren van binnen, al leken ze nog zo ernstig. De verdorvenheid van zijn volk was voor Gods dienstknecht een oorzaak van de grootste verslagenheid en diepste gedruktheid. Door hun afval en opstand vroegen degenen die als lichtdragers onder de volken hadden moeten zijn, om Gods oordelen. Veel van het kwaad dat de naderende ondergang van het noordelijk koninkrijk

had veroorzaakt, en dat nog onlangs door Hosea en Amos in duidelijke bewoordingen was veroordeeld, verdierf steeds meer het koninkrijk van Juda.” –*Profeten en koningen*, blz. 189.

13^e Les

Sabbat 28 maart 2020

Sabbatbegin 19.06^{u.} ↔ 19.08^{u.}

Waarschuwing voor Hizkía van Jesája

“Zij met wie we dagelijks omgaan, hebben onze hulp, onze leiding nodig. Het is mogelijk dat ze in een dergelijke geestesgesteldheid verkeren dat een woord, op de juiste tijd gesproken, zal zijn als ingeslagen nagelen. Het kan zijn dat enkele van deze zielen morgen onbereikbaar voor ons zijn. Hoe is onze invloed op deze medereizigers?

Elke dag in ons leven is vol verantwoordelijkheden die wij moeten dragen. Elke dag maken onze woorden en daden een indruk op anderen, met wie we omgaan. Hoe noodzakelijk is het dat we een wacht plaatsen voor onze lippen, en erop letten waar we gaan! Een ondoordachte daad, een onvoorzichtige stap, en de hoge golven van een zware verzoeking kunnen een ziel meeslepen naar de ondergang. Wij kunnen de gedachten, die we in de geest van een ander hebben geplant, niet wegnemen. Als het verkeerde gedachten zijn geweest, bestaat de mogelijkheid dat we een reeks van omstandigheden in werking hebben gezet die we niet kunnen afremmen.” –*Profeten en koningen*, blz. 215.

ZONDAG

1. **Wie werd er in ongeveer 721 v. Chr. de heerser in Juda? Wat bericht de heilige Schrift over zijn heerschappij? 2 Koningen 18:1, 3-5, 7.**

2 Koningen 18:1, 3-5, 7 *Het gebeurde nu in het derde jaar van Hosea, de zoon van Ela, de koning van Israël, dat Hizkia koning werd, de zoon van Achaz, de koning van Juda. [...] Hij deed wat juist was in de ogen van de HEERE, overeenkomstig alles wat zijn vader David gedaan had. Hij nam de offerhoogten weg, sloeg de gewijde stenen in stukken en hakte de gewijde palen om. Hij verbrijzelde ook*

de koperen slang, die Mozes gemaakt had, omdat de Israëlieten er tot die tijd toe reukoffers aan gebracht hadden; men noemde hem Nehustan. Hij vertrouwde op de HEERE, de God van Israël, zodat er na hem zijns gelijke niet was onder alle koningen van Juda, en ook niet onder hen die er vóór hem geweest waren. [...] De HEERE was met hem. Overal waarheen hij uittrok, handelde hij verstandig. Bovendien kwam hij in opstand tegen de koning van Assyrië en diende hem niet meer.

“Hizkia besteeg de troon met het vaste voornemen om alles te doen wat in zijn macht lag om Juda te bewaren voor het lot dat het rijk van het noorden had getroffen. De boodschappen van de profeten boden geen aanmoediging tot halfslachtige maatregelen. Alleen door een vastbesloten hervorming konden de dreigende oordelen worden afgewend.

In de crisis toonde Hizkia zich iemand die van de geboden kansen gebruik maakte. Zodra hij de troon had bestegen, begon hij plannen te maken en uit te werken. Eerst richtte hij zijn aandacht op het herstel van de tempeldiensten, die zo lang verwaarloosd waren; en voor dit werk vroeg hij ernstig om de medewerking van een groep priesters en Levieten die trouw gebleven waren aan hun heilige roeping.

Omdat hij zeker was van hun trouwe ondersteuning, sprak hij vrijuit met hen over zijn wens onmiddellijke en verreikende hervormingen in te stellen. ‘Onze vaders zijn ontrouw geweest, beled hij, zij hebben gedaan wat kwaad was in de ogen van de Here, onze God, en hebben Hem verlaten, hun aangezicht afgewend van de woning des Heren en haar de rug toegekeerd. ... Thans is het mijn voornemen een verbond te sluiten met de Here, de God van Israël, opdat Zijn brandende toorn zich van ons afwende.’ (2 Kronieken 29:6, 10)”
–Profeten en koningen, blz. 205.

MAANDAG

De ziekte en het vurige gebed van de koning

2. **Wat gebeurde er met Hizkia op het hoogtepunt van zijn activiteit ten behoeve van Juda? Met wat voor vurig gebed smeekte hij bij de Heer? Jesaja 38:1-3.**

Jesaja 38:1-3 *In die dagen werd Hizkia ziek, tot stervens toe. Toen kwam de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, bij hem en zei tegen hem: Zo zegt de HEERE: Regel de zaken van uw huis, want u zult*

sterven en niet leven. Daarop keerde Hizkia zijn gezicht om naar de muur en bad tot de HEERE en zei: Och HEERE, bedenk toch dat ik in trouw [SVV'77: in waarheid] en met een volkomen hart voor Uw aangezicht gewandeld heb en gedaan heb wat goed is in Uw ogen. En Hizkia huilde erg.

“Tijdens zijn voorspoedige regering werd koning Hizkia plotseling getroffen door een dodelijke ziekte. Menselijk gesproken was hij niet meer te helpen. En het laatste spoor van hoop scheen verdwenen toen de profeet Jesaja tot hem kwam met het bericht: ‘Zo zegt de Here: tref beschikkingen voor uw huis, want gij zult sterven en niet herstellen.’ (Jesaja 38:1)

Het uitzicht leek volkomen duister; toch kon de koning nog bidden tot Hem, die tot dusver zijn ‘toevlucht en sterkte, ten zeerste een hulp in benauwdheden’ was geweest. (Psalm 46:2)” –*Profeten en koningen*, blz. 211.

DINSDAG

3. Hoe beantwoordde de Heer – door middel van de profeet Jesaja – zijn smeekbede? Jesaja 38:4, 5.

Jesaja 38:4, 5 *Toen kwam het woord van de HEERE tot Jesaja: Ga tegen Hizkia zeggen: Zo zegt de HEERE, de God van uw vader David: Ik heb uw gebed gehoord, Ik heb uw tranen gezien. Zie, Ik zal vijftien jaar aan uw levensdagen toevoegen,*

“Hij wiens barmhartigheden niet ophouden, luisterde naar het gebed van zijn dienstknecht. (Klaagliederen 3:22)

‘Nog had Jesaja de middelste voorhof niet verlaten, toen het woord des Heren tot hem kwam: Keer terug en zeg tot Hizkia, de vorst van Mijn volk: zo zegt de Here, de God van uw vader David: Ik heb uw gebed verhoord, Ik heb uw tranen gezien; zie, Ik zal u gezond maken, op de derde dag zult gij opgaan naar het huis des Heren. Ik zal aan uw levensdagen vijftien jaar toevoegen, en Ik zal u en deze stad uit de macht van de koning van Assur redden, en deze stad beschutten om Mijnentwil en ter wille van mijn knecht David.’ (2 Koningen 20:4-6). Vol vreugde keerde de profeet terug met de woorden van zekerheid en hoop. Hij kreeg opdracht een klomp vijgen te leggen op de zieke plaats, en bracht de koning de boodschap van Gods barmhartigheid en beschermende zorg.” –*Profeten en koningen*, blz. 211, 212.

Menselijke trots

4. **Wie ging – als gevolg van de wonderbaarlijke genezing en het teken wat de Heer hem gegeven had – bij Hizkia op bezoek? Wat liet hij deze buitenlandse bezoekers zien? Jesaja 39:1, 2.**

Jesaja 39:1, 2 *In die tijd stuurde Merodach-Baladan, de zoon van Baladan, de koning van Babel, gezanten met brieven en een geschenk naar Hizkia, want hij had gehoord dat hij ziek geweest en hersteld was. Hizkia verblijdde zich over hun komst. Hij liet hun zijn schathuis zien: het zilver, het goud, de specerijen, de kostbare olie, heel zijn wapenhuis en alles wat in zijn schatkamers te vinden was. Er was niets in zijn huis en in heel zijn koninkrijk wat Hizkia hun niet liet zien.*

“Hun koning [de Babyloniërs], Merodak–Baladan, stuurde gezanten naar Hizkia, toen hij hoorde dat dit wonder gegeven was als teken voor de koning van Juda, dat de God des hemels hem het leven had verlengd, en wenste hem geluk met zijn herstel, terwijl hij zo mogelijk meer wilde weten van de God die zulk een groot wonder kon doen.

Het bezoek van deze boden van de vorst van een vergelegen land schonk Hizkia een gelegenheid de levende God te verheffen. Hoe gemakkelijk zou het voor hem zijn geweest om hen te vertellen van God, de Onderhouder van alles wat geschapen is, door wiens gunst zijn leven was gespaard toen alle hoop verdwenen was! Welk een geweldige veranderingen hadden er kunnen plaatsvinden als deze zoekers naar waarheid uit de vlakten van Babel ertoe gebracht waren de opperheerschappij van de levende God te erkennen!

Maar hoogmoed en ijdelheid namen bezit van Hizkia's hart, en vol trots opende hij voor hebzuchtige ogen de schatten waarmee God Zijn volk had verrijkt.” –*Profeten en koningen*, blz. 213.

DONDERDAG

5. **Wat kwam Jesaja doen en vroeg hij aan de koning, nadat de buitenlanders waren vertrokken? Wat zegt de Bijbel over de reden en gevolgen van deze ervaring? Jesaja 39:3, 4; 2 Kronieken 32:31, 25.**

Jesaja 39:3, 4 *Toen kwam de profeet Jesaja bij koning Hizkia. Hij zei tegen hem: Wat hebben die mannen gezegd en waarvandaan zijn*

zij naar u toe gekomen? Hizkia zei: Zij zijn uit een ver land naar mij toe gekomen, uit Babel. Hij zei: Wat hebben zij in uw huis gezien? Hizkia zei: Zij hebben alles gezien wat er in mijn huis is. Er is niets in mijn schatkamers wat ik hun niet heb laten zien.

2 Kronieken 32:31, 25 *Maar het is zo, toen de afgezanten van de vorsten van Babel, die een boodschap aan hem gestuurd hadden om te vragen naar het wonderteken dat in het land gebeurd was, dat God hem verliet, om hem op de proef te stellen, om alles te weten wat er in zijn hart omging. [...] Maar Hizkia vergold niet overeenkomstig de weldaad die hem bewezen was, omdat zijn hart hoogmoedig werd. Daarom rustte er grote toorn op hem en op Juda en Jeruzalem.*

“Het bezoek van de gezanten aan Hizkia was een toets van zijn dankbaarheid en toewijding. [...] Als Hizkia gebruik gemaakt had van de kans die hij kreeg om te getuigen van de macht, de goedheid, en het medelijden van de God van Israël, zou het verslag van de gezanten geweest zijn als een licht dat het duister doordringt. Maar hij verheerlijkte zich boven de Heer der heerscharen. Hij ‘schoot tekort in dankbaarheid voor de weldaad, hem bewezen, want hij werd hoogmoedig.’ (2 Kronieken 32:25)” –*Profeten en koningen*, blz. 213, 314.

VRIJDAG

Zaden van rampspoed voor de toekomst

6. **Wat was geprofeteerd dat er zou gebeuren als gevolg van de hebzucht, gewekt in het hart en de geesten van de heidense bezoekers, vanwege het gebrek van Hizkia om God te verheerlijken? Jesaja 39:5-7.**

Jesaja 39:5-7 *Toen zei Jesaja tegen Hizkia: Hoor het woord van de HEERE van de legermachten. Zie, er komen dagen dat alles wat er in uw huis is en wat uw vaders tot op deze dag hebben opgeslagen, naar Babel zal worden weggevoerd. Er zal niets overblijven, zegt de HEERE. Bovendien zullen zij een aantal van uw zonen meenemen, die uit u zullen voortkomen, die u verwekken zult; zij zullen hovelingen worden in het paleis van de koning van Babel.*

“Hoe rampzalig waren de gevolgen van dit alles! Aan Jesaja werd geopenbaard dat de gezanten bij hun terugkeer een verslag zouden geven van de rijkdommen die zij gezien hadden, en dat de koning van Babel met zijn raadslieden het plan zouden opvatten hun land te verrijken met de schatten van Jeruzalem. Hizkia had zwaar gezondigd; daarom ‘kwam er toorn te rusten op hem, op Juda en op Jeruzalem.’ (2 Kronieken 32:25)” –*Profeten en koningen*, blz. 214.

SABBAT

7. **Hoe ontving Hizkia deze boodschap? Wat gebeurde er met Juda, hoewel God de vervulling van de profetie uitstelde? Wat moest het volk door middel van een zware beproeving leren, en hoe is deze ervaring heden ten dage op Gods volk van toepassing? Jesaja 39:8; 2 Kronieken 32:26; 2 Koningen 24:11, 13; 25:13-15.**

Jesaja 39:8 *Hizkia zei tegen Jesaja: Het woord van de HEERE dat u gesproken hebt, is goed. Hij zei ook: Maar laat er in mijn dagen duurzame vrede zijn!*

2 Kronieken 32:26 *Hizkia vernederde zich echter om de hoogmoed van zijn hart, hij en de inwoners van Jeruzalem, zodat de grote toorn van de HEERE niet op hen kwam in de dagen van Hizkia.*

2 Koningen 24:11, 13; 25:13-15 *Nebukadnezar, de koning van Babel, kwam zelf naar de stad, toen zijn dienaren die belegerden. [...] En hij voerde vandaar alle schatten van het huis van de HEERE weg, en ook de schatten van het huis van de koning. Hij haalde alle gouden voorwerpen weg die Salomo, de koning van Israël, in de tempel van de HEERE gemaakt had, zoals de HEERE gesproken had. [...] En de koperen pilaren die in het huis van de HEERE waren, de onderstellen en de koperen zee die in het huis van de HEERE waren, braken de Chaldeeën stuk. Het koper daarvan voerden zij naar Babel. Ook namen zij de potten, de scheppen, de messen, de offerschalen en alle koperen voorwerpen waarmee men de dienst deed, mee. De bevelhebber van de lijfwacht nam de vuurschalen en de sprengbekkens mee – al wat geheel van goud en geheel van zilver was.*

“ ‘Vol wroeging verootmoedigde Hizkia zich over zijn hoogmoed, hij en de inwoners van Jeruzalem, zodat de toorn des Heren niet over hen kwam in de dagen van Hizkia.’ (2 Kronieken 32:26)

Maar het verkeerde zaad was gezaaid, en het zou op zijn tijd opkomen en een oogst van verwoesting en jammer dragen. In zijn laatste jaren zou de koning van Juda veel voorspoed kennen, omdat hij zich vast had voorgenomen het verleden goed te maken en de naam van God, die hij diende, te eren; toch werd zijn geloof ernstig op de proef gesteld, en hij moest leren dat hij alleen door volledig in de Here te vertrouwen, kon hopen de overwinning te behalen over de machten der duisternis, die uit waren op zijn ondergang en de volkomen uitdelging van zijn volk.” –*Profeten en koningen*, blz. 214.

Voor verdere studie

“Het verhaal van het falen van Hizkia om tijdens het bezoek van de gezanten trouw te zijn aan zijn zending, bevat voor allen een belangrijke les.

We moeten veel meer dan nu het geval is spreken over de kostbare betekenis van onze ervaringen, van Gods barmhartigheid en goedertierenheid, van de mateloze liefde van de Heiland. Als verstand en hart vol zijn van Gods liefde, zal het niet moeilijk zijn om anderen mee te delen wat het geestelijk leven vervult. Grote gedachten, een edel streven, een duidelijke voorstelling van de waarheid, onzelfzuchtige bedoelingen en een ernstig verlangen naar godsvrucht en heiligheid zullen tot uitdrukking komen in woorden die openbaren wat de aard van de ware schat is. [...]

Als we anderzijds door ons voorbeeld anderen helpen bij het vormen van juiste beginselen, geven we hun de kracht om het goede te doen, Op hun beurt oefenen zij dezelfde weldoende invloed uit over anderen, Op deze wijze worden honderden en duizenden geholpen door onze onbewuste invloed, De ware volgeling van Christus versterkt de goede bedoelingen van allen met wie hij in aanraking komt. Ten aanschouwen van een ongelovige wereld die de zonde liefheeft, openbaart hij de macht van Gods genade en de volmaaktheid van Zijn karakter.” –*Profeten en koningen*, blz. 214, 215.
